

JMG

”Det här var dagen då anonyma tonåringar via sociala medier startade ett upplopp i Göteborg”

En studie över gestaltningen i fyra svenska tidningar av gatuoroligheterna i samband med ”Instagram-händelserna” i Göteborg i december 2012.

Anna Erwander
Hugo Lindkvist

GÖTEBORGS UNIVERSITET
JOURNALISTIK, MEDIER OCH KOMMUNIKATION

Arbetsrapport nr 71

”Det här var dagen då anonyma tonåringar via sociala medier startade ett upplopp i Göteborg”

En studie över gestaltningen i fyra svenska tidningar av gatuoroligheterna i samband med ”Instagram-händelserna” i Göteborg i december 2012.

Anna Erwander
Hugo Lindkvist

ISSN 1101-4679
2014-10-21

Institutionen för journalistik, medier och kommunikation
Göteborgs universitet
www.jmg.gu.se

Rapporten är framtagen i samarbete med forskningsprojektet **Kriskommunikation 2.0**
vid JMG, Göteborgs universitet

Innehåll

1. "Lynchstämning" i centrala Göteborg	s. 9
<i>Rapportens begreppsapparat</i>	s. 10
2. Protestens plats i det demokratiska och offentliga rummet	s. 13
<i>Protesten i nyhetsmedierna</i>	s. 13
<i>Nyhetsmedierna och våldet</i>	s. 14
<i>Protestens dilemma</i>	s. 14
3. Perspektiv	s. 17
<i>Nyhetsmediernas gestaltning</i>	s. 17
<i>Komponenter i gestaltning</i>	s. 18
<i>Gestaltning av sakfrågan och dess konsekvenser</i>	s. 19
<i>Episodisk och tematisk gestaltning</i>	s. 20
<i>Moralisk bedömning</i>	s. 20
<i>Aktörer och primary definers</i>	s. 21
4. Frågeställningar	s. 22
5. Forskningsdesign, material och metod	s. 23
<i>Urval för studien om nyhetsmediernas gestaltning</i>	s. 23
<i>Två metoder för gestaltungsundersökningen</i>	s. 24
<i>Kvalitativ innehållsanalys enligt ECA-metoden</i>	s. 24
<i>Kvantitativ innehållsanalys</i>	s. 25
<i>Medborgarpanelen visar åsikter och effekter hos publiken</i>	s. 25
6. Nyhetsmediernas gestaltning av gatuoroligheterna	s. 26
Händelseförloppet	s. 26
<i>Gestaltning av konsekvenser</i>	s. 29
<i>Dramaturgi i nyhetsberättandet</i>	s. 30
<i>En protest filtrerad genom våldsamheter</i>	s. 32
<i>Sammanfattning</i>	s. 33
Konflikten	s. 33
<i>Episodisk gestaltning för orsak och lösning</i>	s. 34
<i>Demonstranterna och deras motståndare</i>	s. 36
<i>Strukturer – en viss tematik</i>	s. 37
<i>Sammanfattning</i>	s. 38
Aktörerna	s. 38
<i>Polisens bild blir utgångspunkt</i>	s. 39
<i>Anonyma, känslolstyrda och unga demonstranter</i>	s. 41
<i>Personifierade offer</i>	s. 43
<i>Experterna får förklara</i>	s. 44
<i>Sammanfattning</i>	s. 45

Moralisk bedömning	s. 45
<i>Det negativa tonfallet</i>	s. 45
<i>Känslor och stämningar i atmosfären</i>	s. 47
<i>Representativitet från kommentatorer och ledarskribenter</i>	s. 48
<i>Sammanfattning</i>	s. 49
7. Allmänhetens åsikter	s.50
Åsikter om och effekter av nyhetsmediernas rapportering	s. 50
<i>Den positiva publiken</i>	s. 50
<i>Den neutrala eller ointresserade publiken</i>	s. 51
<i>Den negativa eller främlingsfientliga publiken</i>	s. 52
<i>Egen erfarenhet – säkrare åsikter</i>	s. 53
<i>Sammanfattning</i>	s. 55
Publikens åsikt om polisens hantering	s. 56
<i>Polisen lyckades med insatsen</i>	s. 56
<i>Större missnöje hos dem på plats</i>	s. 57
<i>Sammanfattning</i>	s. 58
8. En inburad fågel Fenix	s. 59
<i>Slutsatser i punktform</i>	s. 62
Källförteckning	s. 63
Bilagor	
<i>Bilaga 1, Analysschema kvalitativ innehållsanalys</i>	s. 66
<i>Bilaga 2, Kodschema kvantitativ innehållsanalys</i>	s. 67
<i>Bilaga 3, Bilder</i>	s. 68

Abstract

On subsequent days, the 18th and 19th of December 2012, large groups of young people gathered to protest in the center of Gothenburg. The gatherings mainly occurred outside two high schools: Plusgymnasiet and Framtidsgymnasiet. The reason behind the gatherings has often been claimed to be the young people's reaction to an Instagram account, on which offensive pictures and comments of and about young boys and girls had been published. As a reaction to the protest, police force including helicopters and mounted police was sent to the streets. Disorder occurred. The high schools were closed. About 20 protesters were temporarily taken in to custody. Ever since the events has, in Swedish news media, often been referred to as the "Instagram-riots" or the "Instagram-uprising". Our study aims, with help from Ethnographic Content Analysis (ECA) and a quantitative content analysis, to show how this protest was framed in four Swedish newspapers: *Aftonbladet*, *Göteborgs-Posten*, *GT* and *Metro Göteborg*. The study is based on the theoretical perspective of *framing* and on earlier research of protests. The news media today possess a powerful position. By framing they may affect how the public will understand and evaluate a protest-movement. Furthermore, with help from the survey called Medborgarpanelen, which was open for answers from the public in connection to the protests, we aim to analyze opinions and effects of the media coverage and how the news-media was able to form the opinion of the public regarding how the police handled the disorder. Our major findings show that violent elements of a "riot", episodic interpretations of cause and solution, a coverage mainly based on police sources, and a negative tone is prominent in framing the events. Overall the respondents in Medborgarpanelen had a positive view of the media coverage. At the same time, people who had experienced the disorder themselves tended to express that the media coverage was either exaggerated, covered up or unreliable.

1. ”Lynchstämning” i centrala Göteborg

Några dagar före julhelgen 2012, den 18 och 19 december, förvandlades centrala Göteborg till något som beskrevs med ord som ”kaos” och ”lynchstämning”. Stora grupper av ungdomar samlades under dessa dagar utanför skolorna Plusgymnasiet och Framtidsgymnasiet. Inledningsvis var orsaken till ansamlingen oklar, men allteftersom växte en förklaring fram: ungdomarna protesterade mot ett Instagram-konto där bilder publicerats med kränkande kommentarer och rykten om flera hundra unga tjejer och killar.

Som en reaktion på protesterna satte polisen in en insats med bland annat helikopter, piket- och ridande polis. Utanför skolorna bröt gatuoroligheter ut. Stenkastning och skadegörelse förekom. Nyhetsmediernas bilder visade bland annat demonstranter stående på bilar. Ett 20-tal demonstranter omhändertogs tillfälligt.

Svenska nyhetsmedier var snabbt på plats. Radio, tv och tidningar rapporterade direkt från Göteborgs centrala gator under de inledande dagarnas oroligheter. Nyhetsmedier bevakade också den manifestation, som under namnet ”Vågra kallas hora” anordnades i centrala Göteborg den 20 december.

Nyhetsmediernas bilder och ord har, sedan dessa tre decemberdagar, etsat sig fast. I folkmun benämns händelserna ofta ”Instagram-upploppet” eller ”Instagram-upproret”. Den efterföljande rättsprocessen, mot de personer som anklagades för att ha skapat Instagram-kontot, uppmärksammades flitigt i svenska nyhetsmedier.

Instagram-händelserna har varit föremål för viss forskning, framför allt i studier med syfte att studera kränkningar via sociala medier och dess koppling till ungdomars nätkultur (se exempelvis Ahlund Bäckman, 2013). Dock har ingen tidigare studie gjorts beträffande nyhetsmediernas rapportering av Instagram-händelserna. Det saknas dessutom studier om hur allmänheten såg på nyhetsmediernas rapportering om gatuoroligheterna och om polisens hantering av dem.

Någon månad efter Instagram-händelserna delades en artikel från Aftonbladets kultursidor nära femtontusen gånger via Facebook. Artikeln, med rubriken “*Vår generation kommer flippa ur*”, var skriven av två tjejer som båda deltagit i protesten vid Plusgymnasiet.

Killen som dansar på ett biltak halkar och gör värsta faceplanten mot huven. Vi hör en polishelikopter över oss.

SVT är här också, vi ser deras minibuss. Lärare står i fönstren och kollar ner. Vi fäller upp luvorna och drar upp våra halsdukar så att man bara ser våra ögon.

Det finns alltid minst två delar av en historia och man måste alltså ta sig tid att höra från olika håll vad som hände och varför, annars kan man strunta i att ens ha en åsikt om situationen. (AB, 25/01/13)

Två delar av en historia, skriver artikelförfattarna, och kritiserar svenska nyhetsmedier för att enbart återge en del av verkligheten. Kritiken mot nyhetsmediernas verklighetsskildring, i kombination med att det saknas studier av hur rapporteringen om händelserna såg ut, ligger till grund för denna studie.

Rapporten presenterar resultat över hur nyhetsmediernas rapportering gestaltades, vilken bild av verkligheten som spreds, och vad allmänheten i sin tur ansåg om nyhetsmediernas bevakning och polisens hantering av gatuoroligheterna.

En teori i medieforskning handlar om nyhetsmediernas gestaltning och vilken betydelse den har på allmänhetens tolkning av, respons på och åsikter om dessa händelser. Genom att göra vissa aspekter mer framträdande bidrar gestaltningen till att lyfta fram en viss problemdefinition, en orsakstolkning, en föreslagen lösning och en moralisk bedömning (Entman, 1993).

Samtidigt är massmedie- och nyhetssystemet i dag den viktigaste källan för allmänheten att inhämta ny information och bilda uppfattningar om samhällsfrågor. Men nyhetsmediernas format är begränsat: de måste ständigt välja *vad* som ska uppmärksammas samt *hur* det ska gestaltas (Nord & Strömbäck, 2012).

Syftet med studien är att reda ut vilken verklighetsbild av gatuoroligheterna som spreds. Det sker genom att redovisa hur fyra tidningar, som bevakade och rapporterade om händelserna, gestaltade protesten vid Instagram-händelserna. Dessutom studeras, genom en undersökning i Göteborgs universitets medborgarpanel, vad allmänheten ansåg om nyhetsmediernas rapportering och polisens hantering av gatuoroligheterna.

En tid före den här studiens slutförande pågick en konferens om nätmobbning i Göteborg. Samtalet om "Instagram-upploppen" var återigen uppe i svenska nyhetsmedier. Flera aktörer uttalade sig i tidningar och TV-sändningar om att händelserna lett fram till en ökad medvetenhet om en viktig samhällsfråga. Generalsekreteraren för organisationen Friends, Lars Arrhenius, sade följande: "*Upploppet var ett tydligt tecken på de ungas frustration. Om samhället inte tar frågan på allvar så tar man saken i egna händer*" (GP 2014-05-10).

"Instagram-upploppet" förde med sig någonting. En utveckling. En medvetenhet. Men huruvida bilden av en progressiv protest också var den som spreds i svenska nyhetsmedier under gatuoroligheterna, har inte tidigare studerats.

Rapporten inleds med en beskrivning av protestens plats i nyhetsmedier och i det demokratiska rummet. Avsnittet efterföljs av en kort historik över hur nyhetsmedier tidigare bevakat protester och demonstrationer.

Därpå presenteras studiens perspektiv för nyhetsmediernas gestaltning. Det redogörs för olika aspekter av gestaltning, samt hur teorierna blir applicerbara på denna studie.

Nyhetsmediernas gestaltning studeras med hjälp av såväl en kvalitativ innehållsanalys enligt ECA-metoden (Altheide, 1996), som en kvantitativ innehållsanalys. Resultat av Medborgarpanelen innehåller också både kvantitativa som kvalitativa analyser.

I den sammanfattande slutdiskussionen ges en helhetsbild över nyhetsmediernas gestaltning av protesten vid Instagram-händelserna. Här diskuteras i vilken mån allmänhetens åsikter om medierapporteringen, och dess syn på polisens hantering av händelserna, påverkats av tidningarnas gestaltning.

Rapportens begreppsapparat

För ökad tydlighet klargörs betydelsen av de begrepp som används i denna rapport. Som ett övergripande begrepp för de här decemberdagarnas skeenden används "Instagram-händelserna".

När händelserna som utspelade sig vid Plusgymnasiet, Nordstan, Brunnsparken och Framtidsgymnasiet beskrivs används benämningen “gatuoroligheterna”.

“Demonstranterna” kallas de personer som deltog i protestens ansamlingar. För att hänvisa till det kränkande innehållet som spreds via Instagram, används ordet “kränkningarna”.

2. Protestens plats i det demokratiska och offentliga rummet

Ett upplopp, en manifestation, en demonstration – varje begrepp har sin unika innebörd. Samtidigt har de något gemensamt: de är alla en form av en *protest*.

Della Porta & Diani (2006) lyfter fram två egenskaper hos en protest. Protesten är ett tillvägagångssätt för att på ett okonventionellt sätt påverka politiska, sociala och kulturella processer. Samtidigt är protesten också en komponent i den moderna repertoaren för kollektivt handlande.

Taylor & van Dyke (2004:268) å sin sida ser protesten som en plats för bestridande. Protesten använder kroppar, symboler, identiteter, metoder och diskurser för att generera, eller motarbeta, förändringar i institutionaliserade maktrelationer.

Cottle (2008) ser protesten som en bro som används för att överbrygga skiljaktigheter mellan opinioner, opinionsbildare och lagstiftare. Samtidigt utgör protesten en roll för att vitalisera döende parlamentära demokratier, utkristallisera nya identiteter och kulturella koder.

Detta är en studie av hur en protest gestaltades i några av Sveriges större nyhetsmedier. Studien är viktig eftersom nyhetsmedierna har en maktfull position att avgöra vilken information som människor kommer att använda för att bilda sig en uppfattning om protesten (Nord & Strömbäck, 2012). Dessutom har protesten en viktig funktion för utvecklingen och rekonstruktionen av den demokratiska staten (Cottle, 2008).

Protesten i nyhetsmedierna

Frågan om hur nyhetsmedier gestaltar protester och demonstrationer har under det senaste halvsekleklet uppmärksamats i flera studier. En gemensam slutsats från en stor del av den tidigare forskningen är att nyhetsmedierna tenderar att inrikta sin bevakning mot våldsamheter, dramatiseringar, konflikter och spektakulära händelseförlopp (Cammaerts, 2013, Halloran et al., 1970).

Trots en vedertagen roll för nyhetsmedier i liberala demokratier som en neutral, opartisk och objektiv bevakare av verkligheten, styrs bevakningen först och främst av konflikten. Röster från den lugna massan av demonstranter lyssnas inte till, och protestens politiska argumentation hamnar i skymundan (Cammaerts, 2013).

Ett exempel är nyhetsmediernas bevakning av studentprotester i USA på 1960-talet. Gitlin (1980) visar att protesterna gestaltades på ett trivialiserande, polariserande, marginaliserande och nedvärderande sätt av nyhetsmedierna. Samtidigt förutspådde samma nyhetsmedier att fortsatta protester också skulle föranleda fortsatt våld. Liknande studier genomfördes i Storbritannien under 2000-talet. Donson et al. (2004) visar att nyhetsmedierna, förutom att rapportera om protesten i negativa ordalag, tenderade att anonymisera protestens deltagare. Demonstranterna demoniserades. De beskrevs som en samlad aktör. Inte sällan definierades demonstranterna som en "mob".

Nyhetsmediernas val av bilder från protester har studerats. Oftare publiceras bilder där en protestdeltagare blir arresterad, jämfört med bilder på fredliga demonstranter. Några minuters

konflikt av dramatisk karaktär, som arresteringar eller stenkastning, tenderar att oftare bildgestaltas i nyhetsmedierna, till skillnad från lugnare delar av en protest (Coleman, 2010).

Svenska forskare har studerat bevakningen av protester och gatuoroligheter i Göteborg, Lund och Malmö under 2000-talet, exempelvis har studier gjorts av nyhetsmediernas bevakning av "Göteborgskravallerna" i samband med EU-toppmötet 2001. Studierna visar att nyhetsmedierna tenderade att fastna i ett av forskarna kallat *våldsfiltret* (Findahl, 2002, Persson 2012). Våldsfiltret skapas när nyhetsmedierna i första hand fokuserar på protestens våldsamheter. Effekten förstärks av nyhetsmediernas förväntning att mer protester föranleder mer våld. På så sätt filtreras röster bort från den övervägande massan fredliga demonstranter, och protestens politiska argumentation hamnar i skymundan (Persson, 2012).

Nyhetsmedierna och våldet

Persson (2012) har studerat några nyhetsmediers bevakning av Ockupationsfestivalen i Lund 2009 och stadsdelsvåldet i Göteborg under samma år. I studien skriver han: "*Våldet har en viktig roll i varför dessa händelser blir till stora nyhetshändelser*" (Persson, 2012:26).

Förklaringarna till våldets attraktionskraft för nyhetsmedierna är flera. Waddington (1992) redogör för några av dem. Våldsamheter är en komponent av vad som enligt institutionella och professionella definitioner utgör en nyhet. Våldsamheter skapar möjlighet för nyhetsmedierna att hitta personifierade offer. Samtidigt öppnar våld en möjlighet att definiera situationen, vilket nyhetsmedier har ett behov av.

Nyhetsvärdering och medielogik är andra teoretiska förklaringsmodeller till varför protesternas våldsamheter attraherar nyhetsmedierna. Protester innehåller från start element av sensation, överraskning, dramaturgi och spänning, samt en given konflikt. Samtliga element är viktiga kriterier för vad journalister och nyhetsmedier anser vara en nyhet (Ghersetti, 2012, Shoemaker, 1987). När protesten ackompanjeras av våldsamheter framträder elementen tydligare, vilket gör att nyhetsmediernas intresse ökar (Cammaerts, 2013).

Protestens dramaturgiska komponenter lämpar sig samtidigt för den *anglosaxiska dramaturgins kurva*. En proteströrelse har möjlighet att beskrivas kronologiskt med distinkta punkter för start, kulmination och slut. Den har förutsättningar att *förändras* men innehåller samtidigt en *grundhandling*. Protesten öppnar för en *intrig med konfliktperspektiv* med tydlig rollfördelning mellan förövare, offer och stävjare (Ghersetti, 2000:41-44).

Protestens dilemma

Raschke (citerad i Rucht, 2004:25) framförde redan under 1980-talet tesen: "*En rörelse som inte når ut till nyhetsmedierna existerar inte*". Men en protest föranleder inte automatiskt publicitet. Protesten måste innehålla element som attraherar nyhetsmediernas intresse. Den här relationen, mellan proteströrelsens sökande efter uppmärksamhet och nyhetsmediernas makt att välja ut vilka händelser som är värda att bevaka, ställer dagens demonstranter inför ett dilemma (Cammaerts, 2013).

Å ena sidan kan protesten genomföras med en fredlig och konventionell repertoar. Protesten kommer, om den ges utrymme i nyhetsmedier, med stor sannolikhet att rapporteras

med en positiv beskrivning. De senaste åren har flera protester, däribland protester för kvinnors rättigheter och antirasistiska demonstrationer, föranlett positiv rapportering i nyhetsmedier. Protesterna har beskrivits med uppmuntrande ord. Demonstranternas syften har ansetts som legitima. Samtidigt har rapporteringen gett utrymme för demonstranternas politiska argumentation och deras strävan efter en progressiv rekonstruktion av delar i det demokratiska samhället (Cammaerts, 2013).

Å andra sidan saknar en fredlig protest spektakulära element som kan attrahera nyhetsmedier. Den riskerar därför att inte uppmärksammas över huvud taget. En lösning kan vara att aktivt utöka repertoaren med intresseväckande element, såsom våld och dramatik. Förvisso ökar risken att demonstranterna ges negativ publicitet. Men kanske är publicitet i sig, oavsett positiv eller negativ, målet. Cammaerts (2013) visar att demonstranter vid studentprotesterna i Storbritannien för fyra år sedan, såg sig tvingade att ta till våldsamheter. Utan våldet, menade demonstranterna, lyckades man inte väcka nyhetsmediernas intresse, vilket i sin tur innebar att åsikterna inte nådde den publika debatten.

När demonstranterna ser våldet som ett krav för att väcka nyhetsmediernas intresse, och därför väljer att dramatisera sin protest med inslag av våld för att nå ut med sitt budskap, väcks frågor om mediernas roll i det demokratiska samhället.

I takt med att fler proteströrelser ser sig tvingade att omforma sina repertoarer, anser Cottle (2008) att medieforskare måste ta hänsyn till fler aspekter när de studerar kommunikation inom, liksom nyhetsmediernas bevakning av, proteströrelser. Cottle listar följande sex aspekter: 1) *Kakofonin av olika protester*, när allt fler grupper samlas till protester, samtidigt som de inriktar sig mot problem som också ligger utanför det politiska spektrat. 2) *Mer komplexa kommunikationsmönster* i fler distributionskanaler. 3) Att nyhetsmediernas gestaltning av protester alltid påverkas av den *kontext, kultur och land de rapporteras i*. 4) Att nutida proteströrelser är svårare *att avgränsa till tid och rum*. En protest kan, i princip, pågå när som helst, på flera platser samtidigt. 5) Proteströrelsernas *moderniserade repertoarer och tillvägagångssätt*. Och slutligen 6) att *protestens egen dramaturgi* kan vara genomtänkt och förändrad med målet att attrahera nyhetsmediernas intresse.

Om våld blir den ingrediens som allt fler proteströrelser ser sig tvungna att använda, anser Cammaerts (2013) att det ställer samhället inför en demokratiskt essentiell fråga: huruvida fönstret för dialog verkligen är öppet för alla. Cammaerts anser att det offentliga samhället, däribland nyhetsmedierna, bör vara försiktiga med att delegitimera den protest som – i sin kamp efter uppmärksamhet – ser sig tvingad att använda våldsamma handlingar. I stället bör diskussionen kretsa kring hur fönstret för dialog kan vidgas. I ett demokratiskt samhälle kan det inte bara stå öppet för samhällets elit. Cottle för en liknande diskussion. Protestens mål om förändring och strävan efter uppmärksamhet interagerar med nyhetsmediers makt att påverka om, och hur, en protest ska gestaltas. Nyhetsmedierna har stort inflytande att bestämma med vilka ögon som samhällets medborgare kommer att se protesten.

”Om dagens former av aktivism, demonstrationer och protester inkluderat, innehåller en ’demokratisk fågel Fenix’ som växer upp i ett klimat där antalet medlemmar i politiska partier

blir allt färre och parlamentära demokratier är utdöende (Norris, 2002), då har dagens nyhetsmedier en maktposition att välja om fågeln ska hållas inburad, om den ska vingklippas eller om den ska tillåtas att flyga” (Cottle, 2008:867).

3. Perspektiv

Nyhetsmedierna har stort inflytande över dagens demokratiska fågel Fenix. Denna makt avspeglar sig i forskningen om nyhetsmediers makt över den allmänna opinionen, där teorier om *mediernas effekter* ingår. En *medieeffekt* uppstår när människor, direkt eller indirekt, påverkas av innehållet i nyhetsmedierna. Flera faktorer påverkar hur publiken påverkas av en nyhet. En medieeffekt uppstår i samspel mellan samhällsfaktorer, nyhetsmediers innehåll och personliga erfarenheter och egenskaper hos mottagaren (Shehata, 2012).

De tre typer av medieeffekter som är vanligast inom medieforskning är *agenda-setting*, *priming* och *framing*.

Övergripande står *agenda-setting*, även kallad *dagordningsteorin*, för nyhetsmediernas makt att fastställa vilka samhällsfrågor som är viktigast, det vill säga vilka nyheter som bör ligga "högst på dagordningen". *Priming* är en teori om att nyhetsmedierna påverkar hur mottagaren värderar och bedömer en nyhetshändelse, exempelvis ett politiskt utspel. Det handlar om vilken måttstock mottagaren använder när hen tar till sig en nyhet (Shehata, 2012:318).

Agenda-setting och priming är två medieeffekter som förtjänar mer fördjupande förklaringar. Begreppen lämnas dock här, då denna studie är inriktad mot den tredje medieeffekten, *framing*. Från och med nu används en svensk översättning av begreppet: *gestaltning*.

Nyhetsmediernas gestaltning

Gestaltning handlar i grund och botten om nyhetsmediernas påverkan över hur människor uppfattar och förstår samhällsfrågor (Shehata, 2012:318). Gestaltning visar hur nyhetsmedierna ramar in, organiserar och presenterar nyheter och händelser. Inneboende i journalistiska verk, oavsett om det gäller texter, radio- eller TV-inslag, etcetera, skapas alltid en form av gestaltning (Dimitrova & Strömbäck, 2008).

Ett centralt verk inom gestaltningsteorier är *Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm* (1993), skriven av Robert M. Entman. Författaren definierar gestaltning på följande vis: "Att gestalta är att välja ut vissa aspekter av en uppfattad verklighet och göra dem mer framträdande i en kommunicerad text, för att på så sätt lyfta fram en viss problemdefinition, orsakstolkning, en moralisk bedömning och en föreslagen lösning för det beskrivna problemet" (1993:52).

För denna studie utgör Entmans definition en betydelsefull grundpelare. Den inledande delen av författarens definition, att göra vissa aspekter mer framträdande, handlar inte om frånvaro eller närvaro av dessa aspekter. Ett journalistiskt verk kan rama in en händelse genom att belysa flera olika aspekter samtidigt. Gestaltning inriktas i stället mot hur framträdande en specifik aspekt är (Dimitrova & Strömbäck, 2008).

Gestaltningar kan konstruera den verklighet som, av mottagaren, uppfattas vara den mest verkliga. Detta kan påverka mottagarens *tolkning av, respons på och åsikter om* en händelse.

Forskning om gestaltning skapar en möjlighet att förstå kraften i den kommunicerade nyhetens budskap (Entman, 1993).

Viktigt att understryka är att effekten av en gestaltning alltid sker i samspel mellan flera faktorer. Entman (2004) och Scheufele (2006) påpekar att den totala kraften av en gestaltning beror på mottagarens *kognitiva schema*. Det är med guidning av sitt individuella kognitiva schema som mottagaren bearbetar och skapar förståelse för information, för att därefter diskutera informationen i sin omgivning.

Kognitiva scheman styr en individs uppfattning, förväntning och tolkning. Kognitiva scheman är dominanta. Individer tenderar att ha svårare att ta till sig information som strider mot det egna kognitiva schemat. Samtidigt tenderar individer att vara mottagliga för information som bekräftar och stärker det egna kognitiva schemat. Individer med en vilja till djupare förståelse, och en vilja att informera sig inom en specifik fråga, tenderar dock att vara mer öppna för att både ta emot ny information, samt för att ompröva sina egna värderingar (Strömbäck, 2009).

Ett tidigt forskningsexempel, signerat Lang & Lang (1953), beskriver kraften i såväl nyhetsmediernas gestaltning som i den personliga erfarenhetens betydelse.

1952 anordnades en parad i Chicago till stöd för den amerikanske generalen MacArthur, sedan USA:s president Truman valt att kalla hem McArthur från rollen som befäl under Koreakriget. En forskargrupp studerade, i samband med paraden, effekten av nyhetsmediers gestaltning genom att undersöka hur mottagare uppfattade humöret och beteendet hos de medverkande i paraden. Forskarna delade in försöksdeltagarna i två separata grupper. Den ena gruppen befann sig på plats vid paraden. Den andra gruppen bevittnade paraden via TV. Resultatet visade att paradens deltagare uppfattades som betydligt mer entusiastiska av den grupp försöksdeltagare som såg paraden via TV, i jämförelse med den grupp av försöksdeltagare som såg paraden på plats. Förklaringen, menade forskarna, var att TV-sändningen först och främst visade bilder på applåderande och vinkande människor, samtidigt som deltagare med mer dämpat beteende gavs en undanskymd roll i TV-sändningen (Lang & Lang, 1953).

Komponenter i gestaltning

Effekten av mediegestaltningen påverkas av såväl nyhetsmediernas makt att låta vissa aspekter bli mer framträdande som av en individens kognitiva schema. Detta skapar fyra möjliga angreppssätt för forskning om gestaltning: 1) gestaltning som beroende variabel, 2) gestaltning som oberoende variabel, 3) gestaltning hos individer, samt 4) gestaltning i nyhetsmedierna (Scheufele, 2006).

Forskning med gestaltning som beroende variabel har, bland annat, visat hur sociala och organisatoriska strukturer kan påverka nyhetsmediernas gestaltning. Som oberoende variabel försöker man studera kraften i sambandet mellan nyhetsmediers gestaltning och mottagarnas uppfattning. Gestaltning hos individer är kopplat till individernas kognitiva schema, med syftet att studera vilka faktorer som styr effekterna av gestaltning hos en individ (Scheufele, 2006).

Denna studie tar upp frågan gestaltning på två vis: dels analyseras nyhetsmediernas gestaltning av gatuoroligheterna i Göteborg i december 2012, dels analyseras hur

demonstrationernas gestaltning verkat som en oberoende variabel för publikens uppfattning om gatuoroligheterna.

Mediegestaltningen finns inneboende i varje journalistiskt verk, oavsett publiceringskanal. Viktigt är att gestaltningen utgörs av såväl bilder som texter, så kallad *visuell*- och *verbal* gestaltning (Coleman, 2010).

Visuell gestaltning innefattas av material som bara ögat processar, till exempel foton, kartor och illustrationer. Verbal gestaltning å sin sida finns i det skrivna och talade ordet såsom tidningarnas texter och radions inslag. Visuella och verbala element samverkar. En bild kan gestalta samma budskap som texten. Samtidigt kan en bild gestalta något som ligger bortom textens gestaltning. Studier har visat att den visuella gestaltningen dominerar över den verbala, när de båda skiljer sig åt (Coleman, 2010).

Entmans (1993) definition av gestaltning är central i denna studie och fungerar för både verbal och visuell gestaltning. Såväl en bild som en text kan lyfta fram aspekter som gör vissa orsakstolkningar, föreslagna lösningar, moraliska bedömningar och problemdefinitioner mer framträdande än andra (Coleman, 2010).

Gestaltning av sakfrågan och dess konsekvenser

För att tydliggöra teorin om gestaltning, och samtidigt göra den applicerbar på denna studie, krävs en djupare introduktion till gestaltningens komponenter. Inledningsvis beskrivs hur man kan studera gestaltning av konsekvenser och gestaltning av sak, så kallad *sakgestaltning*.

Med gestaltning av konsekvenser menas att val av ord och formuleringar kan påverka nyhetsberättelsens effekt på allmänhetens uppfattningar om en händelse. Formuleringar, vars betydelse i slutändan är logiskt likvärdiga, kan ha olika påverkan på mottagarna när de används i ett journalistiskt verk.

Gestaltning av konsekvenser blir tydligt då en händelse kan beskrivas utifrån vinst eller förlust. En experimentstudie, av Kahneman och Tversky 1984 (refererad i Shehata, 2012), är illustrativ. Deltagare i experimentet ställdes inför två olika förslag. Förslagen innehöll samma information men gestaltades på olika sätt. Den ena gestaltningen av förslaget beskrev hur många människor som skulle dö om förslaget blev verklighet. Den andra gestaltningen beskrev hur många människor som skulle överleva om förslaget blev verklighet. Antalet dödsoffer och överlevande var detsamma i båda förslagen, och informationen var således logiskt likvärdig. Trots det varierade stödet för förslagen. Stödet var betydligt större när beskrivningen av förslaget gestaltades genom att beskriva hur många människor som skulle överleva (Shehata, 2012).

Sakgestaltning å sin sida står för hur verkligheten definieras. Vad är det egentligen för sakfråga, situation eller händelse som nyhetsmedierna rapporterar om? Studier om sakgestaltning har bland annat kretsat kring hur politiker, partier och intresseorganisationer, i samband med sin opinionsbildning tenderar att göra specifika problemdefinitioner (Shehata, 2012).

En experimentstudie om sakgestaltning i nyhetsmedier gjordes med utgångspunkt i en Ku Klux Klan-demonstration. Deltagare i studien fick ta del av nyheter som antingen gestaltade demonstrationen som en "yttrandefrihetsfråga" eller som en "allmän ordningsfråga".

Resultatet visade skillnader. De mottagare som tog del av en sakgestaltning som definierade demonstrationen som yttrandefrihetsfråga uttryckte en större tolerans för Ku Klux Klan, i jämförelse med de mottagare som tagit del av en sakgestaltning där demonstrationen definierades som en allmän ordningsfråga (Shehata, 2012).

Episodisk och tematisk gestaltning

Ytterligare ett element i gestaltningen är huruvida en händelse gestaltas *episodiskt* eller *tematiskt*.

Episodiska gestaltningar uppkommer när mediebevakningen i första hand fokuseras mot enskilda fall och enskilda individers öden. Tematiska gestaltningar innebär, i motsats, att händelsen beskrivs som en del av något större och sätts in i ett socialt och/eller historiskt sammanhang (Iyengar, 1990).

I valet av episodisk eller tematisk gestaltning kan nyhetsmediernas rapportering påverka vem mottagaren tillskriver ansvaret för orsak och lösning på ett problem eller en händelse. Med episodiska gestaltningar i nyhetsberättelsen tenderar mottagaren att se ansvaret för en situation på individnivå. Med tematiska gestaltningar tenderar ansvaret i stället att läggas på en högre samhällsnivå (Shehata, 2012).

Effekten av episodisk kontra tematisk gestaltning kan vara kraftfull. Det visade Iyengars (1990) studie om nyhetsmediers gestaltning av fattigdom.

När gestaltningen av fattigdom var episodisk tenderade mottagarna anse att fattiga individer själva bar ansvaret både för att ha orsakat, och för att lösa problemet med sin egen fattigdom. Vid tematiska gestaltningar ansåg mottagarna, i större utsträckning, att samhällliga strukturer och problem låg bakom fattigdomen. Orsaken och den föreslagna lösningen betraktades ligga i händerna på högre samhällliga institutioner.

Iyengar (1991) påpekar samtidigt att gestaltningen i nyhetsberättelsen sällan är uteslutande episodisk eller tematisk. Studier av episodisk och tematisk gestaltning handlar om att avgöra vilken typ som är mest framträdande.

Moralisk bedömning

Nyhetsmedierna kan, genom att lyfta fram vissa aspekter, göra en moralisk bedömning mer framträdande. På så sätt kan nyhetsmedierna också klargöra huruvida situationen är något som bör åtgärdas, eller något som bör fortsätta. Hur moraliska bedömningar görs kan kopplas till det som kallas *moralisk heuristik* och *moralisk gestaltning* (Sunstein, 2005).

Det finns fyra grundläggande förklaringar till varför individer moraliskt bedömer en situation på ett visst sätt. För det första påverkas individen av *tillgänglighet*. En individ tenderar att använda den information som ligger närmast till hands. Om individen saknar faktakunskap kommer hen att använda sig av tumregler för att värdera situationen.

För det andra påverkas individen av *representativitet*. Genom att se samband mellan vissa egenskaper och orsaker kan man moraliskt bedöma en situation, utan att ha egen kännedom om den.

Den tredje förklaringen är *affekter*. Individer är känslostyrda. Moraliska bedömningar görs inte sällan utifrån vilka känslor som väcks, till exempel av en nyhetshändelse.

Slutligen grundläggs en moralisk bedömning genom en växelverkan mellan *två duala processer*. Dels kommer individer spontant att bedöma en händelse utifrån den egna intuitiva känslan. Dels använder individen ett system av eftertanke där kunskap och erfarenheter vägs in i bedömningen (Sunstein, 2005).

Samtliga fyra förklaringar är grundläggande för hur en mottagare av nyhetsmedierna kan påverkas att moraliskt bedöma en situation. Genom att göra viss information framträdande, påvisa samband mellan olika samhällsfrågor samt väcka specifika affekter kan nyhetsmediernas gestaltning komma att påverka den moraliska bedömningen (Sunstein, 2005).

Aktörer och primary definers

Alla nyhetsberättelser innehåller aktörer. Vad som blir framträdande i en nyhetsberättelse – och vad som därmed har sprängkraft för nyhetsmediers gestaltning – är beroende av vilka nyhetens aktörer är samt vad de får utrymme att säga.

Alla medborgare har inte samma förutsättningar och möjligheter att komma till tals i det offentliga rummet. Nyhetsmedier tenderar att oftast använda officiella källor, det vill säga aktörer som på grund av sin makt, sin position, eller sin representativa status tillskrivits relevans. Officiella källor kan vara företrädare för grupper som representerar medborgare, organisationer eller intressegrupper, men officiella källor kan också vara enskilda personer som anses vara experter, så kallade expertkällor (Hall et al., 1978).

Följden av nyhetsmediernas ofta tidspressade arbete, i kombination med journalistiska ideal om opartiskhet och objektivitet, är att officiella källor systematiskt får stort utrymme att uttala sig i nyhetsmedier, något som brukar kallas för *over-accessing* (Hall et al., 1978).

Att officiella källor ges större utrymme innebär att deras bild av verkligheten sprids. Howard S. Becker (1967) kallar det här för *hierarchy of credibility*. Om aktörer med makt eller hög status yttrar åsikter inom kontroversiella ämnen kommer de, med stor sannolikhet, att få sina definitioner accepterade eftersom de anses ha tillgång till mer "korrekt" eller "specialiserad" information om specifika ämnen än vad majoriteten av medborgarna har. Genom att lämna förtur till åsikter från personer i maktpositioner skapas *primary definers* för specifika ämnen (Hall et al., 1978). I relationen mellan nyhetsmedier och primary definers tenderar de sistnämnda att etablera en initial definition, en *primary interpretation*, av ämnet. Tolkningen blir den som både journalister och följande aktörer måste utgå ifrån och förhålla sig till. Primary definers sätter tonen för hur ett problem ska angripas. Deras definition avgör huruvida ny information och nya åsikter ska anses vara relevanta (Hall et al., 1978).

4. Frågeställningar

Protesten spelar en betydelsefull roll för utvecklingen och rekonstruktionen av den demokratiska staten (Cottle, 2008). Samtidigt har nyhetsmedierna makt att, genom gestaltningar, påverka den allmänna opinionens uppfattning om protesten. Genom att gestalta kan nyhetsmedierna lyfta fram “*en viss problemdefinition, orsakstolkning, en moralisk bedömning och en föreslagen lösning för det beskrivna problemet*” (Entman, 1993:52). Samtidigt påverkas gestaltningen av vilka aktörer som får utrymme att forma gestaltningen i nyhetsmedierna (Hall et al., 1978).

Med dessa teorier som utgångspunkt är syftet i denna studie att studera hur en protest, gatuoroligheterna i samband med Instagram-händelserna, gestaltades i svenska nyhetsmedier

För att klargöra nyhetsmediernas gestaltning studeras vilken *problemdefinition* som blev framträdande, vilken *orsakstolkning* som gjordes, hur den *föreslagna lösningen* såg ut, hur *aktörerna* gestaltades, samt vilken *moralisk bedömning* som några svenska nyhetsmedier gjorde framträdande. På så sätt skapas en heltäckande bild över nyhetsmediernas gestaltning.

I följande avsnitt av studien redovisas, genom Medborgarpanelens resultat, vad 1 991 paneldeltagare ansåg om nyhetsmediernas bevakning av gatuoroligheterna, samt hur de uppfattade polisens hantering av händelserna. En viktig utgångspunkt i detta avsnitt är att jämföra åsikter hos de svarade som hade tillgång till egen information om händelserna med dem som enbart tagit del av information från nyhetsmedierna.

Med utgångspunkt i ovan nämna aspekter söks i denna studie svar på sex frågeställningar:

- *Hur gestaltades händelseförloppet vid gatuoroligheterna?*
- *Hur gestaltades konflikten vid gatuoroligheterna?*
- *Hur gestaltades aktörerna vid gatuoroligheterna?*
- *Vilken moralisk bedömning gjorde nyhetsmedierna av gatuoroligheterna?*
- *Vad ansåg om och hur påverkades publiken av nyhetsmediernas rapportering av gatuoroligheterna?*
- *Vad ansåg publiken om polisens hantering av gatuoroligheterna?*

5. Forskningsdesign, material och metod

Före julhelgen 2012 blev Instagram-händelserna under några dagar mycket uppmärksammade i svenska nyhetsmedier. Nationella nyhetssändningar i såväl TV och radio toppades av inslag från Göteborgs gator. Samtidigt lyftes nyheten utanför landets gränser, bland annat av brittiska BBC News.

I denna rapport studeras gatuoroligheterna ur två olika perspektiv. Inledningsvis genomförs en studie av nyhetsmediernas gestaltning, för att därefter följas av en studie av publikens uppfattning och åsikter om nyhetsmediernas gestaltning.

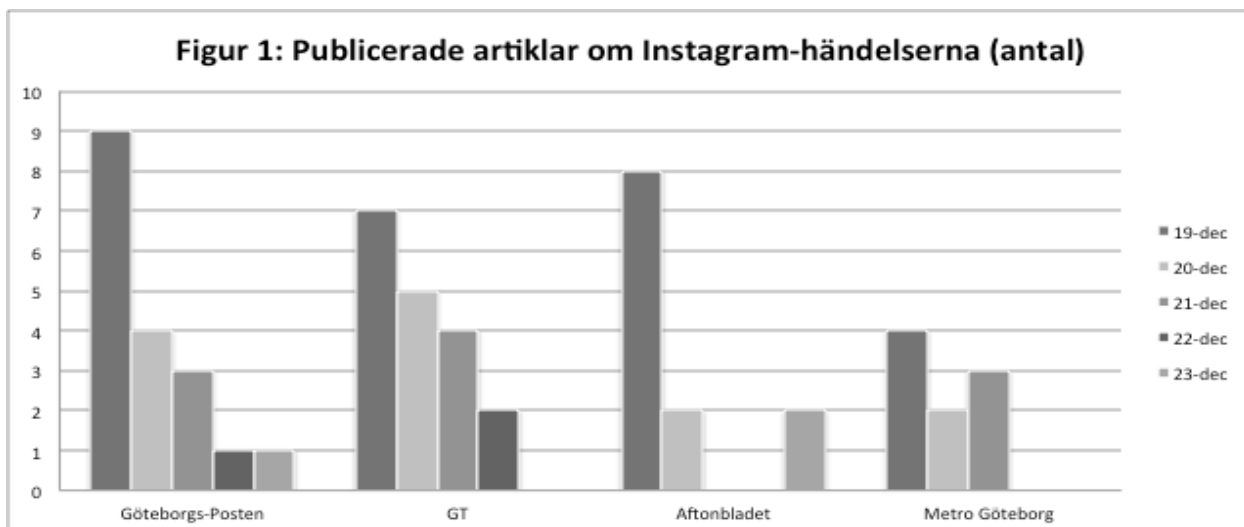
Urval för studien av nyhetsmediernas gestaltning

Analysen av nyhetsmediernas bevakning har gjorts på fyra tidningar som kontinuerligt bevakar händelser i Göteborg: *Aftonbladet (AB)*, *Göteborgs-Posten (GP)*, *kvällstidningen GT* och *Metro Göteborg (Metro)*. Samtliga dessa fyra tidningar hade egenproducerad och bred bevakning av Instagram-händelserna, och undersökningen av allmänhetens syn på gatuoroligheterna visar att man i hög grad fick sin information från dessa fyra tidningar (se nedan under Medborgarpanelen).

Urvalet för gestaltungsundersökningen utgörs av totalt 57 artiklar och 41 bilder som publicerats i de fyra nyhetsmedierna mellan den 19 och 23 december 2012. Fokus i tidningarnas texter och bilder om Instagram-händelserna varierar mellan gatuoroligheterna och de kränkningar som skedde via det sociala mediet Instagram. Då syftet i denna studie är att analysera rapporteringen om protesten och gatuoroligheterna har texter och bilder med detta som huvudämne prioriterats högre.

Ett totalurval av de fyra tidningarnas inledande bevakning av Instagram-händelserna har gjorts. Samtliga tidningar har hämtats från svenska digitala mediearkivet (Retriever). Alla enheter i analysen publicerades mellan den 19 och 23 december. Såväl tidningarnas texter som deras bilder ingår i studien: nyhetsartiklar, ledare, kulturartiklar, krönikor, faktarutor, bilder och bildtexter. Det material som utelämnats är insändare och enkätfrågor.

Studien är avgränsad till tidningarnas pappersupplagor. Anledningen är att tidningarnas gestaltning blir mer framträdande i pappersupplagan; det som hamnar i papperstidningen är ett urval av tillgänglig information.

Figur 1: Antal artiklar i vardera tidningen som handlade om Instagram-händelserna mellan den 19 och 23 december 2012. Allt material utom insändare och enkäter är analyserat. Efter den 23 december publicerades inga artiklar om Instagram-händelserna i de fyra tidningarna förrän efter årsskiftet. Antalet artiklar totalt för varje tidning: Göteborgs-Posten 18 st., GT 18 st., Aftonbladet 12 st., Metro Göteborg 9 st. Totalt antal artiklar i samtliga fyra tidningar, N = 57 artiklar.

Två metoder för gestaltungsundersökning

I studien tillämpas två metoder för att studera nyhetsmediernas gestaltning av Instagram-händelserna. För det första används en *kvalitativ innehållsanalys enligt Etnographic Content Analysis-metoden (ECA)*, som går på djupet i artikel- och bildmaterialet för att studera nyhetsmediernas gestaltning. För det andra används en *kvantitativ innehållsanalys* för att visa frekvenser och tydliga mönster i nyhetsmediernas gestaltning.

Kvalitativ innehållsanalys enligt ECA-metoden

En kvalitativ innehållsanalys handlar, enligt Max Furbergs definition, om “*att läsa aktivt, att ställa frågor till texten och att se efter om texten, eller man själv, kan besvara dessa frågor*” (citerad i Esaiasson et al., 2012:210).

I denna studie används ECA-metoden (Altheide, 1996), en metod som används för att klargöra vad nyhetsmedierna gör mest framträdande i sin bevakning av gatuoroligheterna och vilka mönster och teman som är genomgående i materialet.

ECA-metoden är främst designad för analys av texter, men med beaktande av styrkan i visuell gestaltning är det samtidigt av vikt att analysera nyhetsmediernas bilder. Samma frågor som ställs till texterna ställs därför till bilderna.

Arbetet med ECA-metoden kännetecknas av att man stegvis följer en tolvstegsmodell som Altheide (1996) definierat, för att på sätt anta en interaktiv och reflexiv roll gentemot det studerade materialet. Altheides tolvstegsmodell inleds med att formulera en forskningsfråga. Därefter ser man över materialet som ska analyseras och vilken kontext det skapats i. Till en början analyseras en mindre del av det totala materialet i ett, likt ovan beskrivet, interaktivt och reflexivt arbete och efter den inledande analysen utformas ett analyschema. Under åtta veckors

tid har arbetet sedan pågått med ett kontinuerligt analyserande av texter och bilder. Allteftersom har revideringar och förfiningar av analys-schemat kunnat göras.

Kvantitativ innehållsanalys

En kvantitativ innehållsanalys studerar frekvens och utrymme, endast det som är manifest i texterna ska kodas och det ska göras utifrån klara tolkningsregler (Esaiasson et al., 2012).

Vardera fyra frågeställningar studeras utifrån en huvudsaklig kvantitativ variabel. Händelseförloppet studeras utifrån tidningarnas *problemdefinition*. Konflikten studeras utifrån *episodisk eller tematisk gestaltning*. Aktörerna studeras utifrån hur ofta de förekommer i nyhetsmedierna. Den moraliska bedömningen studeras utifrån rapporteringens *tonfall*.

Den kvantitativa innehållsanalysen är endast utförd på tidningarnas texter.

Medborgarpanelen visar åsikter och effekter hos publiken

Gestaltungsstudien följs av en analys av allmänhetens uppfattning om nyhetsmediernas rapportering och polisens agerande. Studien är gjord på en enkätundersökning i samband med Instagram-händelserna inom projektet *Kriskommunikation 2.0* vid Institutionen för journalistik, medier och kommunikation (JMG) vid Göteborgs universitet.

Enkäten gick under namnet "*Enkät om ungdomsroligheterna i Göteborg, december 2012*". Den skickades, den 19 december 2012, ut genom Medborgarpanelen, som drivs av LORE vid Göteborgs universitet.

Enkäten gick inte ut till ett representativt urval av allmänheten. Resultatet i denna studie kan därför inte sägas vara befolkningens generella uppfattning om nyhetsmediernas rapportering av Instagram-händelserna. Anledningen är att urvalet till Medborgarpanelen är självrekryterat: det vill säga de personer som har intresse av att vara svarande i panelen får själva ansöka om detta. Analysen kan dock visa skillnader i åsikter och uppfattning mellan individer beroende på huruvida de varit på plats vid gaturoligheterna eller inte.

Enkäten gick ut till 3 815 personer bosatta i Västsverige. Den innehöll bland annat frågor om genom vilka nyhetsmedier de svarande tagit till sig information om händelserna, om den svarande själv varit på plats vid gaturoligheterna, vad den svarande ansåg om nyhetsmediernas rapportering och hur den svarande uppfattade polisens hantering av händelserna. 1 991 personer besvarade enkäten, vilket innebar en svarsfrekvens på 52,2 procent.

Svaren på fyra frågor analyseras i denna rapport. När det gäller värderingsfrågor (exempelvis vad den svarande ansåg om nyhetsmediernas rapportering) har svaret getts på en skala mellan 1 och 7, där den lägsta siffran betyder "Inte alls bra", och den högsta "Mycket bra".

En av frågorna, gällande vad den svarande tyckte var bra eller dåligt med nyhetsmediernas rapportering, var öppen.

I enkäten har deltagarna berättat vilka nyhetsmedier de vände sig till för att inhämta information om Instagram-händelserna. Bland de tidningarna med egna journalister på plats vid gaturoligheterna var Aftonbladet, Göteborgs-Posten, GT och Metro Göteborg de mest konsumerade, det vill säga de fyra tidningarna som ingår i gestaltungsstudien.

6. Nyhetsmediernas gestaltning av gatuoroligheterna

I rapportens inledande analysavsnitt presenteras resultaten av de fyra tidningarnas gestaltning av gatuoroligheterna. Resultaten sorteras under följande avsnitt som vart och ett beskriver en betydelsefull aspekt av mediegestaltningen.

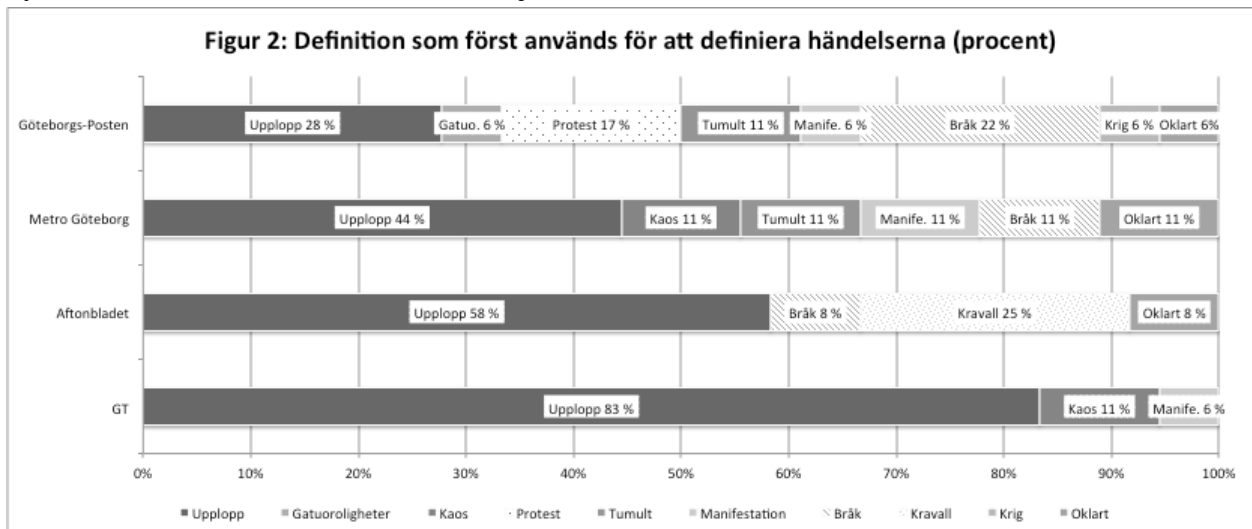
- *Händelseförloppet*
- *Konflikten*
- *Aktörerna*
- *Moralisk bedömning*

Varje avsnitt inleds med en figur i vilka resultat från en kvantitativ innehållsanalys presenteras. Figuren får också bli utgångspunkt för den kvalitativa innehållsanalysen enligt ECA-metoden. Allteftersom tas läsaren djupare in analysen av nyhetsmediernas gestaltning. Analysen följs under samtliga avsnitt av en kortare sammanfattning av de mest framträdande resultaten.

Händelseförloppet

Analysen inleds med sakgestaltningen i de fyra tidningarna, det vill säga hur tidningarna valde att definiera protesten vid gatuoroligheterna.

Nyhetsmedier har, enligt den tes Waddington (1992) lyfter fram, ett behov av att sätta en definition av situationer de rapporterar om. Här visas sakgestaltningen genom det ord som nyhetsmediet valt att använda först i varje artikel för att definiera händelsen.

Figur 2 visar i hur stor andel av artiklarna som olika definitioner av händelserna på gator används i, baserad på den definition som nämns först i artikeln, ingress inräknad. Inom parentes visas antalet artiklar. I de artiklar där ingen tydlig definition gjordes är svaret registrerat som "Oklart". Antal artiklar som analyserats är: GP 18 st., GT 18 st., Aftonbladet 12 st., Metro 9 st. Totalt antal artiklar: 57 stycken.

Vid gatuoroligheterna är den mest använda definitionen, i samtliga fyra tidningar, *“upplopp”*. I över hälften av alla artiklar är *“upplopp”* det ord som först används för att beskriva händelserna.

GT använder nästan uteslutande upplopp som definition, medan Göteborgs-Posten är den tidning som använder *“upplopp”* i minst utsträckning. Göteborgs-Posten är samtidigt den tidning som mest frekvent varierar definitionen av gatuoroligheterna.

Sakgestaltningen av gatuoroligheterna som upplopp finns med från dag ett i rapporteringen, den 19 december. Definitionen förekommer på förstasidorna av Aftonbladet, GT och Metro.

“Ryktes-upploppet” (GT) / “Skol-uppen” (AB) / “Instagramupplopp.../” (Metro).

Upplopp som sakgestaltning kvarstår sedan och används genomgående i Aftonbladets, GTs och Metros rapportering av händelserna. Definitionen står inte sällan i anslutning till beskrivningar både visuella och verbala, av våldsamheter.

Våldsamma ögonblick blir markörer för vad ett typiskt upplopp innehåller. Våldsamheterna i sig framstår på så vis som en förklaring till att tidningarna väljer att använda denna typ av sakgestaltning och problemdefinition. Upplopp och våldsamheter blir nu två komponenter som hör samman. Detta kan exemplifieras genom inledningsorden i GTs första huvudsakliga nyhetsartikel om händelserna:

Hundratals i upplopp efter uthängningarna.

Hundratals ungdomar stormade en gymnasieskola, hoppade på bilar, slogs och skapade kaos i köpcentret Nordstan. (GT 2012-12-19)

Aftonbladet, GT och Metro avviker sällan från upplopp som sakgestaltning i rapporteringen. När de väl avviker används ord som *“kravall”*, *“kaos”* och *“bråk”*. Detta skapar en bild av att tidningarna sökt synonymer till upplopp, snarare än att försöka förändra sin sakgestaltning.

Sakgestaltningen i Göteborgs-Posten har vissa likheter med övriga tre tidningars. Upplopp är också här den mest använda definitionen, men skillnaderna är flera: Göteborgs-Postens sakgestaltning cementeras inte lika hårt. Tidningens förstasida under första dagens rapportering beskriver gatuoroligheterna som ett *“bråk”* (se bilaga 3). På tidningens insida, som överliggande rubrik till nyhetsrapporteringen, beskrivs händelsen som en *“urartad protest”*. På det här sättet framträder gatuoroligheterna i Göteborgs-Posten som en händelse med flera skilda element och varierande tillstånd: de är delvis ett upplopp, delvis en protest med våldsinslag, delvis ett bråk mellan elever.

Den cementerade sakgestaltningen i Aftonbladet, GT och Metro bildar ett ramverk inom vilket de tre tidningarnas rapportering fortsätter. Göteborgs-Postens avvikande sakgestaltning öppnar å sin sida en möjlighet till nya definitioner om den händelse de rapporterar om – en förändringsmöjlighet de tar vara på.

Även igår samlades ett stort antal unga för att protestera mot nätmobbningen, men det mesta gick lugnt till. (GP 2012-12-20)

Göteborgs-Posten skapar under andra dagens bevakning en ny sakgestaltning. I rapporteringen är gatuoroligheterna i första hand en protest. På plats utanför Framtidsgymnasiet har "... det mesta gått lugnt till". Polis och demonstranter befinner sig i dialog. Bilderna förändras från en visuell gestaltning dominerad av våldsamheter till personcentrerade bilder på offer för kränkningarna på Instagram.

Förändringen av Göteborgs-Posten ger en tydligare avvikelse från sakgestaltningen i övriga tidningar. Aftonbladet, GT och Metro vidhåller ett cementerat ramverk: texterna gestaltar händelserna som en ren fortsättning på den första dagens "upplopp" och bilderna har fokus på ansamlingar av ungdomar tillsammans med en aktiv polis som är förberedd på försvar.

En person greps och ett 20-tal omhändertogs när dag två av Instagram-upploppet drabbade Göteborg (GT 2012-12-20).

Knallskott och raketer exploderade i centrala Göteborg i går. Under den andra dagens upplopp omhändertog polisen ett 20-tal ungdomar (AB 2012-12-20)

I takt med att gatuoroligheterna klingar av skapas mönster i tidningarnas sätt att referera bakåt till de första dagarnas händelser. Aftonbladet, GT och Metro är tydliga: gatuoroligheterna har definierats och kommer att fortsätta definieras som ett upplopp. Samtliga efterdyningar och konsekvenser sker till följd av detta "upplopp".

Anmälningarna rasar in efter upploppet (Metro 2012-12-21)

En pojke har tagit på sig skulden för det Instagramkonto som orsakat skoluploppen i Göteborg (GT 2012-12-22)

Göteborgs-Postens sakgestaltning förändras när rapporteringen börjar innehålla referering bakåt i tid. Trots att tidningens sakgestaltning inledningsvis främst varit en protest med våldsamma inslag väljer tidningen att referera bakåt till gatuoroligheterna som ett "krig".

Och krig blev det. 300 ungdomar dök upp utanför gymnasieskolan på tisdagen. Det kastades stenar och snöbollar och polisen omhändertog 27 ungdomar för störande av allmän ordning. (GP 2012-12-23)

Tre av tidningarna, Göteborgs-Posten, GT och Metro, rapporterar om ansamling av protesterande den 20 december, det vill säga den tredje dagens rapportering. Ansamlingen sakgestaltas i samtliga tre tidningar som en manifestation, och protesten går under ett namn: "*Vägra kallas hora*".

Tydligt är att tidningarna gör skillnad mellan denna samling och de första dagarnas gatuoroligheter. Manifestationen, anordnad av Elevkampanjen och Rättvisepartiet Socialisterna, är namngiven och beskrivs som lugn med omnämnande av organisationer som står bakom. Sakgestaltningen kopplas inte till enskilda beståndsdelar.

Gustafsson (polisens presstalesman) uppgav i går kväll att man betraktar det hela som en fredlig manifestation och att man inte räknar med bråk i samband med den. (Metro 2012-12-20)

Gestaltning av konsekvenser

Med gestaltning av konsekvenser menas hur nyhetsmedierna väljer att beskriva följder av en händelse. Genom att använda olika ord och formuleringar kan nyhetsmedierna påverka hur mottagaren betraktar händelsen trots att beskrivningarna inte beskriver skilda följder (Shehata, 2012:328).

Undersökningen av nyhetsmediernas sätt att gestalta konsekvenser visar att samtliga tidningar först och främst ger utrymme till ord, formuleringar och bilder som kopplar samman gatuoroligheterna med negativa följder. Egendom riskerar att förstöras, människor kan komma att skadas, trafiken måste stängas av och julshoppare tvingas att söka skydd.

- Det är oskyldiga som har skadats, vissa har ramlat, andra har blivit slagna i kalabaliken, helt utan anledning, säger 17-åriga Julia som går på skolan. (Metro 2012-12-19)

Uppretade ungdomar drar sedan vidare mot köpcentrumet Nordstan och tvingar julshoppare att retirera in i butikerna (GP 2012-12-19)

Tonvikten på negativa följder förstärks i takt med att tidningarna ger mer utrymme för rapporter om polisens ärenden och de eventuella brottsfall, såsom misshandel, hot och skadegörelse, som kan ha inträffat i samband med gatuoroligheterna. När gestaltningen av konsekvenser domineras av negativa följder är resultatet att de eventuella förändringar liksom de progressiva syften som protesten kan innehålla helt hamnar i skymundan.

Mönstret i gestaltningen av konsekvenser präglar samtliga fyra tidningar från första till sista dagens rapportering. De mest framträdande bilderna visar demonstranter stående på bilar, demonstranter i slagsmål med varandra eller med polis, alternativt hur demonstranter blockerar centrala gator.

Enstaka undantag förekommer. Korta textpassager beskriver vilka samhällsproblem som gatuoroligheterna hjälpt till att belysa. Huvudsakligen är det Göteborgs-Posten som visar upp dessa, något mer positiva, möjliga konsekvenser. Oftast är passagerna placerade i anslutning till ett avståndstagande från gatans våldsamheter.

Upploppsmakare och stenkastare ska behandlas som sådana. Men om någon konstruktiv lärdom ska dras kan lagstiftarna inte gömma sig inför uppgiften. (Abraham Staifo, ledare, GP 2012-12-19)

Man kan säga mycket om veckans händelser, men ungdomarna ska ha en eloge för att de reagerat över att deras vänner hängts ut. Sedan är det självklart inte bra att det blivit bråk och upplopp, absolut inte. Men vart är alla vuxna? Varför bryr vi oss inte? säger Anneli Björklund. (GP 2012-12-21)

Ovanstående två utdrag visar tecken på gestaltningen av konsekvenser som betonar hur gatans reaktion, möjligtvis, bidragit till att belysa ett viktigt samhällsproblem.

Dramaturgi i nyhetsberättandet

Dramaturgiska gestaltningar har i flera studier påvisats prägla nyhetsmediernas bevakning av protester (Cammaerts, 2013). Protestens beståndsdelar gör den mottaglig för ett nyhetsberättande utifrån *den anglosaxiska dramaturgins kurva*. Protesten kan skapa dramaturgiska element såsom distinkta punkter för start, kulmen och slut, förändringar, en grundhandling, kronologiskt berättande samt en konfliktfylld intrig med tydliga rollfördelningar (Ghersetti, 2000).

Den dramaturgiska gestaltningen av en protest upprepas i rapporteringen kring gatuoroligheterna vid Instagram-händelserna. Analysen visar att fem aspekter av dramaturgiskt berättande är närvarande.

För det första skildras gatuoroligheterna som innehållande distinkta tillfällen för start, kulmination och slut. Startpunkten är given; när demonstranterna samlas utanför Plusgymnasiet sätter händelserna igång. En bild, som exemplifierar det här, är Metros förstasida den 19 december som visar springande ungdomar, tillsammans med texten "*Instagramupplopp flammade upp på nolltid*".

Efter startpunkten beskrivs dagarnas händelseförlopp som stegrande. Allt fler demonstranter närvarar, våldet ökar, riskerna för egendomsskador blir större och stämningarna blir starkare. Till slut når händelserna en kulmen.

Efter en spänd förmiddag kulminerade våldet i går eftermiddag, när en grupp tonårsskallar började skjuta raketer och knallskott längs gatorna. (AB 2012-12-20)

Slutpunkterna nås under eftermiddagarna, då polisen lyckats återta kontrollen över situationen. Polisens omhändertaganden bidrar till att demonstranterna inte orkar hålla uppe sitt mål – och upploppet tar slut. Trots att ungdomar uppges vara kvar är det inte längre fråga om något upplopp.

17.30 Ett 60-tal ungdomar drar fortfarande omkring i områdena runt Nordstan, men polisen bedömer att det inte är frågan om något upplopp. – De ledande figurerna sveptes med i omhändertagandet och luften gick ur, säger Stefan Gustafsson på polisen i Göteborg. (AB 2012-12-19)

Den andra aspekten av den dramaturgiska gestaltningen är att tidningarna beskriver gatuoroligheterna *kronologiskt*. Kronologin framträder tydligast i de faktarutor som förekommer i Aftonbladet, Göteborgs-Posten och GT. Fasta klockslag visar hur händelserna utvecklas och fortskrider. Kronologin fortsätter till eftermiddagarna när polisen avslutar protesten genom att omhänderta demonstranter.

I går kväll la sig lugnet över Göteborg, men på nätet spreds uppgifter om nya kravaller i dag. (AB 2012-12-20)

En tredje komponent, som bidrar till tidningarnas dramaturgiska gestaltning, är att gatuoroligheterna gestaltas som en konfliktfylld intrig. Samtidigt är rollfördelningen tydlig. Den

aspekten analyseras djupare i nästkommande avsnitt, *konflikten*. Kort sagt skapas en gestaltning där demonstranterna står i konflikt med andra aktörer.

Mest framträdande är konflikten mellan demonstranter och polis. Texterna beskriver hur demonstranterna vill ta sig förbi polisens avspärningar och hur det i sin tur tvingar polisen att bemanna upp. Flera bilder gestaltar dessutom demonstranter och polis som motparter.

17-åringen, som anklagas för spridandet av kränkande bilder via Instagram, elever från andra skolor och allmänheten utgör andra motparter för demonstranterna. Konfliktperspektivet bidrar till en dramaturgi som liknar händelserna vid en "katt och råttalek" mellan demonstranter och deras motpart. I leken tvingas aktörerna ta till olika taktiker för att vinna kampen.

Under flera timmar förlorade polisen kontrollen över mobben av ungdomar som i går drog fram genom centrala Göteborg. (AB 2012-12-19)

Det kom bara mer och mer ungdomar, till slut började situationen kännas hotfull. Det fanns ingen kontroll. För vår säkerhet, och gästernas, beslutade vi att stänga, säger restaurangchefen Charlotte Wahlgren. (GT 2012-12-19)

Den fjärde aspekten av den dramaturgiska gestaltningen är att gatuoroligheterna beskrivs som begränsade till tre bestämda platser: utanför Plusgymnasiet, vid Nordstan och Brunnsparken, samt utanför Framtidsgymnasiet. I Göteborgs-Posten publiceras en faktaruta där de tre platserna markeras med stjärnor på en karta (Se bilaga 3).

Dramaturgiskt beskrivs platserna som tre scener, på vilka individer antingen kan välja att delta i gatuoroligheterna eller att stå bredvid och betrakta vad som händer. Hur händelseförloppet utspelar sig på områden mellan de tre platserna saknas i gestaltningen.

Det var Framtidsgymnasiet på Andra Långgatan som var skådeplats för gårdagens samling. (Metro 2012-12-20)

Som på en given signal vällde ungdomar från olika delar av Göteborg in på Andra Långgatan i går förmiddag /.../ Efter de stora gatubräken i förrgår hade de lockats dit för att bevittna den andra rondan i uppgörelserna om de kränkande påståendena och bilderna på hundratals flickor på nätet. (AB 2012-12-20)

Den femte komponenten av dramaturgin är den fastslagna *grundhandlingen*, en aspekt som har tydliga samband med den fastslagna sakgestaltningen.

Aftonbladet, GT och Metro har slagit fast sin grundhandling från första dagens rapportering, och håller sig konsekvent till denna. De kallar sin grundhandling för "upploppet", vilket blir ett ramverk för beskrivningar av fortsatta gatuoroligheter.

Ilskan efter Instagram-skandalen – som under tisdagen skapade kaos vid Plusgymnasiet och i Nordstan – osade igår runt Långgatorna. (GT 2012-12-20)

Avvikelser från de fem elementen av dramaturgi förekommer. Göteborgs-Posten ger inte sällan en mer sammanfattande beskrivning av gatuoroligheterna. Tidningens avvikande gestaltning är

tydligast under andra dagens bevakning. Göteborgs-Posten skapar en ny grundhandling, vilket bidrar till att händelserna utanför Framtidsgymnasiet inte gestaltas dramaturgiskt som en fortsättning på första dagens händelser.

Många unga rörde sig i området kring Järntorget under dagen. Polisen och ett stort antal journalister fanns också på plats, men det gick relativt lugnt till. (GP 2012-12-20)

En protest filtrerad genom våldsamerheter

Vid protester och demonstrationer i Göteborg och Malmö under 2000-talet har nyhetsmedierna tenderat att rapportera genom ett *våldsfilter*. Beskrivningar av våld har stått i centrum. Trots att majoriteten av demonstranterna varit lugna och fredliga har de hamnat i skymundan i rapporteringen. Dessutom har demonstranternas politiska argumentation fått begränsat utrymme (Findahl, 2002, Persson, 2012).

Resultatet i studien av rapporteringen kring Instagram-händelserna visar att våldsfiltreringen nu återkommer.

Under den första dagens rapportering finns ett tydligt fokus på de våldsamerheter och polisgripanden som sker utanför Plusgymnasiet, i Nordstan och vid Brunnsparken. Denna gestaltning – med fokus på våld – framträder i rubriker, ingresser, bilder och på förstasidor.

Ett exempel är Aftonbladets förstasida där tidningens huvudsakliga vinkel är den video, inspelad av en privatperson, som visar hur en flicka blir nedsparkad av ungdomar utanför Plusgymnasiet (Se bilaga 3).

Hämnden efter sexryktena: Här slår de ner flickan. (AB, förstasida 2012-12-19)

Rapporteringen av videoklippen får även utrymme i GT och Metro. De tre tidningarna publicerar stillbilder från videoklippen. Stillbilderna används för att visuellt gestalta vad som hände utanför Plusgymnasiet. Text och bild samverkar, tillsammans skapas en gestaltning där demonstranterna är brottsliga och där den våldshändelse, som videoklippen visar, utgör en central del av gatuoroligheterna.

Ytterligare ett exempel på våldsfiltrering, även det tillhörande Aftonbladet, är det rykte som säger att en person ska ha varit "*beväpnad med ett pistolliknande föremål*" (AB 2012-12-19). Ryktet ges en framträdande plats i tidningens första stora nyhetsartikel om händelserna.

Våldsfiltrering är närvarande i samtliga tidningar under de inledande dagarnas rapportering. Texter inleds med en beskrivning av våldsamerheter, medan mindre spektakulära händelser ges en undanskynd plats. På så sätt skapas en gestaltning av att en stor del av demonstranterna är våldsamma. Dessutom förväntas fortsatta gatuoroligheter leda till mer våld.

Undantag förekommer, främst i Göteborgs-Posten. I tidningens gestaltning av andra dagens gatuoroligheter är detaljerade beskrivningar av våld inte närvarande. I texterna är fokus i stället "det lugna", före "det våldsamma". Händelserna utanför Framtidsgymnasiet beskrivs, trots att nära 15 personer omhändertas, som nästintill odramatiska.

I GT förekommer ett försök att visa återhållsamhet med våldsfiltreringen, genom att lugnande citat lyfts upp i huvudartikelns ingress:

Det är inte fullt så oroligt som det var under tisdagen, polisen jobbar aktivt med att tala med ungdomarna, säger polisens presstalesman Ulla Brehm. (GT 2012-12-20)

Bevakningen i GT återgår dock till att filtreras genom våldet. Tidningen lägger bland annat fokus på kastade knallskott och attacker mot tidningens fotograf.

Det stora undantaget från våldsfiltrering sker i tidningarnas gestaltning av manifestationen den 21:a december, en händelse som bevakas av Göteborgs-Posten, GT och Metro. Manifestationen, som anordnats av kampanjen "Vägra kallas hora", beskrivs med utgångspunkt i hur pass "lugn" den är, vilket skapar en skarp kontrast till vad som varit fallet med händelserna under föregående dagar.

Knappt 100 personer kom till manifestationen som gick under parollen "Vägra kallas hora" i Brunnsparken i Göteborg på eftermiddagen. Polisen var närvarande men stämningen var lugn. Några oroligheter på Göteborgs gator uppstod inte. (Metro 2012-12-21)

Sammanfattning

Sakgestaltningen, och därigenom tidningarnas problemdefinition, domineras av att gatuoroligheterna är ett upplopp. Den typen av sakgestaltning är cementerad i Aftonbladet, GT och Metro, vilka inte försöker omdefiniera vad gatuoroligheterna utgör.

Göteborgs-Posten avviker, varierar sin sakgestaltning och öppnar för att omdefiniera händelsen. Gatuoroligheterna framstår snarare som en protest med våldsamma inslag än som ett upplopp.

En gestaltning av konsekvenser som beskriver negativa följder, en dramaturgisk berättarteknik och våldsfiltrering är tre komponenter som är närvarande i samtliga tidningars gestaltning. Händelserna beskrivs bland annat ske på tre olika "scener". Göteborgs-Posten är den tidning som i störst utsträckning avviker genom att förflytta fokus från spektakulära skeenden.

Konflikten

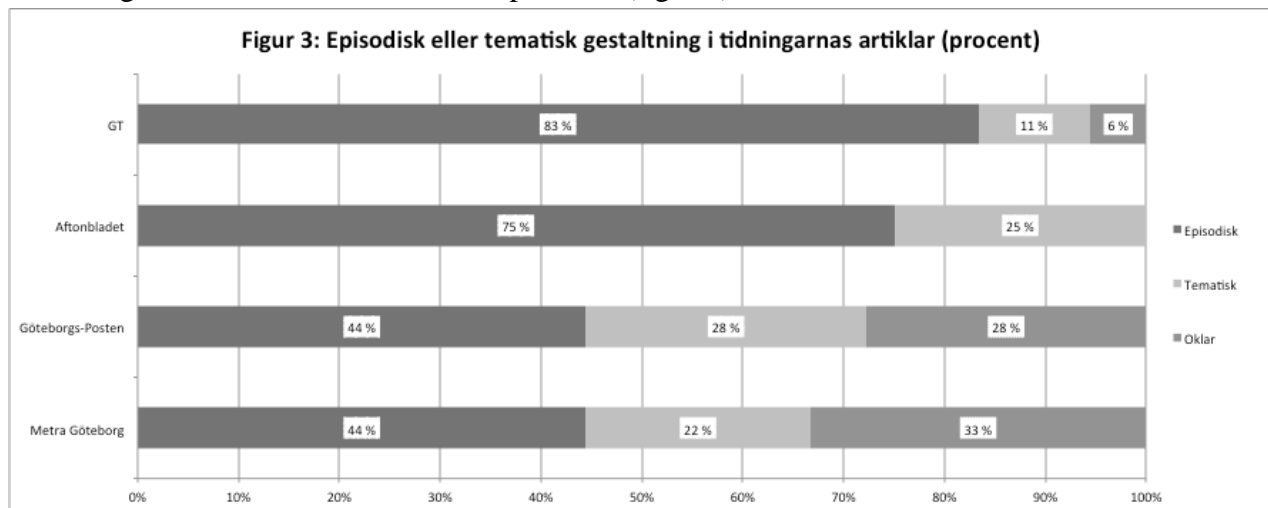
En central aspekt av gestaltningen är den *orsakstolkning och föreslagna lösning som blir framträdande* inför den beskrivna händelsen eller problemet (Entman, 1993). I följande avsnitt analyseras konfliktsituationen vid gatuoroligheterna, vad som beskrevs vara orsaken bakom dem och vad som beskrevs som en föreslagen lösning.

Viktiga komponenter i fråga om orsak och lösning är *episodisk- och tematisk gestaltning*. Med detta som utgångspunkt analyseras huruvida gatuoroligheterna gestaltas som en händelse med ansvar på individnivå, alternativt på en högre samhällsnivå (Iyengar, 1990).

Episodisk gestaltning för orsak och lösning

En episodisk gestaltning i nyhetsmedierna tenderar att skildra enskilda fall och enskilda individers öden. Om en mottagare tar del av episodiska gestaltningar tenderar denne att tillskriva den omskrivna individen ansvar för orsak och lösning på situationen. I motsats till detta tenderar tematiska gestaltningar att bidra till att mottagaren tillskriver högre samhällseliga institutioner och strukturer huvudansvaret (Iyengar, 1990).

Den kvantitativa innehållsanalysen visar att tidningarnas gestaltning av gatuoroligheterna vid Instagram-händelserna var främst episodisk (figur 3).

Figur 3: Visar i hur stor andel av det totala antalet undersökta artiklar som episodisk respektive tematisk gestaltning är mest framträdande. "Oklar" innebär en gestaltning av dual karaktär, där varken episodisk eller tematisk är mest framträdande. Antal artiklar: GP 18 st., GT 18 st., Aftonbladet 12 st., Metro 9 st. Totalt, N = 57 artiklar.

Framför allt är den episodiska gestaltningen tydlig i kvällstidningarna. Fyra av fem artiklar i GT ramar in händelserna episodiskt, och siffrorna är liknande för Aftonbladet.

Tendensen till en episodisk gestaltning visar sig också i Göteborgs-Posten och Metro. Även i dessa tidningar är andelen artiklar med episodisk gestaltning större än andelen artiklar med tematisk gestaltning. Samtidigt har Göteborgs-Posten och Metro en vidare rapportering med en oklar gestaltning. Det vill säga en rapportering där den ena gestaltningen inte är mer framträdande än den andra.

Ett mönster i tidningarnas episodiska gestaltningar är att tillskriva orsaken till gatuoroligheterna en specifik aktör: demonstranterna. Demonstranterna har reagerat av en och samma anledning. De är arga och upprörda på ett Instagram-konto med kränkande innehåll. Nu jagar de, och söker hämnd på, den person som startat kontot.

I går samlades hundratals ungdomar i centrala Göteborg i jakt på den 17-åring som har anklagats för att ha startat spridningen. (AB 2012-12-19)

Bakgrunden till oroligheterna är det Instagram-konto där minst 200 ungdomar, både killar och tjejer, hängdes ut i helgen med namn och bild. (GP 2012-12-19)

Orsaken till ansamlingen framstår som bestämd och specifik. Orsakstolkningen får utrymme på förstasidor och i ingresser under den inledande rapporteringen. Den episodiska gestaltningen av denna orsakstolkning ifrågasätts sällan, och ändrar inte karaktär under rapporteringens gång.

Så långt om ansamlingen, som ges en explicit orsaksförklaring. Orsaken till de efterföljande gatuoroligheterna är däremot inte uttalad. Gatuoroligheterna beskrivs genomgående som en naturlig följd när en stor grupp unga och känslostyrda demonstranter samlas på samma plats. Gatuoroligheterna blir en förlängning av ansamlingen, som i sig utgör någonting hotfullt. Den känslomässiga reaktionen blir en framträdande orsakstolkning – vilket bidrar till en episodisk gestaltning – med ansvar förlagt till individer och enskilda aktörer. Närbkontakt med polis och en utpekad fiende på Plusgymnasiet, samt det psykologiska tryck som en gruppansamling kan starta, ger kompletterande orsakstolkningar till gatuoroligheterna.

Uthängningarna fick Göteborgs högstadie- och gymnasieungdomar att koka. (GT 2012-12-19)

Verkligheten blev värre än vad polisen förberett sig på. Nästan på nolltid utbröt lynchstämning utanför skolan. (Metro 2012-12-19)

Fullt rimliga invändningar mot de olagliga publiceringarna blandas med hot, någon vill ta livet av sig, andra pratar om att misshandla flickan som påstås ligga bakom kampanjen. Nästa dag upplopp, en stängd skola, misshandlade ungdomar /.../ Det har alltid funnits ungdomar som har velat slåss, som jagar spänning, som är uttråkade och söker sig dit där något händer. (Oisín Cantwell, krönika, AB 2012-12-19)

I Göteborgs-Posten och Metro framträder samtidigt en viss variation i orsakstolkningen. Tidningarna lyfter fram att orsakerna till att samlingen övergår i gatuoroligheter varierar mellan protestens olika deltagare.

De kastade sten och snöbollar på polisen. Det har också förekommit skadegörelse på platsen. Men bara en bråkdel, 15-20 personer, har ställt till med problem. Majoriteten av ungdomarna har varit där av nyfikenhet eller för att markera att de inte tycker om det som händer på nätet, säger Lena Matthijs, polisens kommenderingschef. (GP 2012-12-19)

Gällande den *föreslagna lösningen* skapar episodiska gestaltningar också ett ramverk med fokus på en specifik aktör som ska lösa händelserna: polisen, som har uppgiften att stävja gatuoroligheterna, lugna demonstranterna och återföra stadsmiljön till dess lugna användare.

Mitt på dagen hade polisen stora svårigheter att kontrollera händelseförloppet.
- En sådan här stor grupp är inte under kontroll förrän man har ringat in dem och det tog sin tid, säger Lena Matthijs. (AB 2012-12-19)

Brunnsparken och Nordstan omringades av polisbilar, piketbussar, ridande poliser och väktare. Men det tog tid att råda bot på den hotfulla stämningen. (GT 2012-12-19)

Gatuoroligheterna blir en händelse som ska hanteras och "botas". På så vis framträder en bild av att stadsmiljöns tillstånd för tillfället är hotfullt och onormalt. Tidningarna talar med flera aktörer som är rädda för att drabbas av våldsamheter om gatuoroligheterna inte avslutas.

Polisen blir den aktör som löser situationen. Genom en "massiv insats", flera omhändertaganden, dialog och professionellt arbete skapar myndigheten kontroll över situationen. Genom att beskriva polisens arbetsmetoder gestaltas gatuoroligheterna som så pass allvarliga att de kräver polisens insatser.

Bilden på Göteborgs-Postens framsida den 19 december, där en polis brottas med en förmodad demonstrant, är talande (Se bilaga 3). Det finns även en liknande bild inne i tidningen, där bildtexten förstärker budskapet:

Polisen tvingades ta i med hårdhandskarna för att avvisa några av ungdomarna som blockerat entrén till köpcentret. (GP 2012-12-19)

Demonstranterna och deras motståndare

En följd av tidningarnas episodiska gestaltning är skapandet av ett konfliktperspektiv, ett mönster som kort uppmärksammas i avsnittet om *Dramaturgi*. Specifika aktörer tillskrivs ansvaret för att gatuoroligheterna bryter ut. Samtidigt tillskrivs andra utpekade aktörer ansvar för att gatuoroligheterna ska lösas.

Framträdande blir därmed en dramaturgisk gestaltning med en tydlig rollfördelning mellan förövare, offer och stävjare. Gemensamt för gestaltningen är att demonstranterna vid gatuoroligheterna är orsaken, förövaren, till att gatuoroligheterna bryter ut. Bilden varierar av vilka de kämpar emot, men det finns fyra motparter som framträder tydligare än andra.

Demonstranter mot polisen. Gestaltningen skapar tydliga konfliktytor mellan polis och demonstranter. Demonstranternas irrationalitet och våldsamhet framträder som orsaken till konflikten, samtidigt som polisen är en stävjande kraft. Varför konflikten mellan demonstranter och polis uppstår förklaras sällan mer ingående. Motståndet framstår som en naturlig följd av en okonventionell proteströrelse som inte följer samhällets lagar och förordningar.

Sammanlagt omhändertogs 15 ungdomar under dagen. I samband med polisens ingripanden blev stämningen allt hetsigare bland ungdomarna. (AB 2012-12-20)

När en buss med fyra poliser anlände skingrades mobben med dragna batonger. Men poliserna blev snabbt attackerade och tvingades tillbaka in i bussen som överöstes med sten och snö och körde därifrån. (Metro 2012-12-19)

Demonstranter mot 17-åringen. Konflikten mellan ungdomarna och den 17-åriga flickan, som enligt rykten publicerat kränkningarna via Instagram, får en framträdande plats i konfliktdiskursen i tre av tidningarna. Aftonbladet, GT och Metro gestaltar gatuoroligheterna som en hämndaktion, där demonstranterna är på "jakt" efter 17-åringen, vilket blir orsaken till gatuoroligheterna. Lösningen är att Instagram-kontot försvinner, att demonstranterna därmed lugnas och att personen bakom kontot åtalas.

Demonstranter mot allmänheten. I rapporteringen framträder passager av en episodisk gestaltning där konflikten utkämpas mellan demonstranter och allmänhet. Aktörerna är skilda från varandra. Demonstrationens deltagare blir avskilda från allmänheten, som beskrivs med ord som “förbipasserande”, “spårvagnsresenärer” och “julshoppare”. Orsaken till konflikten är demonstranternas närvaro i den centrala stadsmiljön, och lösningen är att de ska lämna den.

Men det tog tid att råda bot på den hotfulla stämningen. McDonald’s på Norra hamngatan tog bland annat beslutet att stänga restaurangen – och flera handlare följde efter. (GT 2012-12-19)

Demonstranter mot demonstranter. Att det inom gruppen av demonstranter finns intern splittring och konflikt är en gestaltning som görs framträdande genom tidningarnas användande av ordet “bråk”. Var någonstans, och mellan vilka demonstranter detta bråk pågår förklaras inte. Det videoklipp som visar hur en flicka blir misshandlad – från vilket stillbilder används för att illustrera gatuoroligheterna – blir ett tecken på att konflikten pågår inom gruppen.

– Det är oskyldiga som har skadats, vissa har ramlat, andra har blivit slagna i kalabaliken, helt utan anledning, säger 17-åriga Julia som går på skolan. (Metro 2012-12-19)

Strukturer – en viss tematik

De episodiska gestaltningarna dominerar rapporteringen, men samtidigt förekommer exempel på tematiska gestaltningar i tidningarnas totala bevakning, en aspekt som också bör uppmärksammas.

Vid tematiska gestaltningar ramas händelser in som en del i något större. Händelsen sätts in i ett socialt och/eller historiskt sammanhang och präglas av ett samhällsperspektiv. Med tematiska gestaltningar tenderar mottagaren att tillskriva en högre samhälls nivå ansvaret för orsak och föreslagen lösning (Shehata, 2012:330, Iyengar, 1990).

De tematiska gestaltningarna vid Instagram-händelserna är framför allt inriktade mot att lyfta upp problemet med kränkningar i sociala medier. Sociala medier-experten, psykologer och IT-experten får delge kommentarer om hur kränkningar, i dagens medialiserade samhälle, kan få en omfattande spridning, hur känslor hos uthängda individerna växer starkare, samt vilket eventuellt ansvar företaget som Facebook har.

Tidningarnas kommentatorer väcker också frågan om hur polisen bör planera sina resurser för att ta itu med kränkningar på nätet.

En tematisk diskurs är närvarande i rapporteringen om kränkningarna. Vid ett fåtal tillfällen uppstår en tematisk diskurs också om gatuoroligheterna. Det här sker först och främst i Göteborgs-Posten.

Sara och Shadie är kritiska till hur polisen har agerat och menar att det gick att stoppa tumultet som startade utanför Plusgymnasiet. – Polisen reagerade inte på sexryktena förrän ungdomarna tog saken i egna händer. Det är tråkigt att det behöver gå så långt som stora folksamlingar med tumult. Det känns som att det här kan växa, säger Shadie. (GP 2012-12-19)

I citatet finns indikatorer på att gatuoroligheterna äger vidare syfte än hämnd på en specifik händelse. Orsak och föreslagen lösning blir tematisk. Myndigheterna har inte reagerat på tidigare anmälningar. Med gatuoroligheterna vill demonstranterna belysa ett problem – i hopp om att ett större, strukturellt och politiskt problem i samhället ska få en lösning.

Våldsamheterna, som demonstranterna tagit till, tillskrivs också vid ett tillfälle i Göteborgs-Posten en tematisk orsak. Artikeln, som publiceras på tidningens kultursida, är inte framträdande i rapporteringen. Men den står ut som det undantag som bekräftar regeln om episodiska gestaltningar av våld.

De känner en tilltagande maktlöshet. Och maktlöshet föder som bekant ilska, frustration, ja, till och med hat. Det är en aggressivitet som inte vet vart den skall ta vägen. Den har ingen riktning, inget mål, ingen mening. För mot vad skall den som känner sig maktlös i dagens värld vända sig? /.../ Protesten blir irrationell. Ett skrik utan innehåll. Ett tomt sökande efter våld. Motståndet framstår som galet, fast det bottnar i det allra djupaste – en existentiell oro för den egna framtiden. (Mattias Hagberg, GP 2012-12-21)

Sammanfattning

Den episodiska gestaltningen dominerar samtliga tidningars gestaltningar, i synnerhet bevakningen i GT och Aftonbladet. Följden är att orsak och föreslagen lösning på ansamlingen tillskrivs givna individer och aktörer. I första hand är demonstranternas känslovall orsaken bakom, samtidigt som polisiära insatser är den föreslagna lösningen. På platsen tenderar händelserna att gestaltas i ett konfliktperspektiv med tydliga motparter.

I bevakningen beskrivs orsaken till ansamlingen av demonstranter i konkreta termer. Varför oroligheter och våldsamheter förekommer är dock mer oklart. Tidningarna skapar en bild av den hotfulla ansamlingen, där våldsytringar kan följa som en naturlig reaktion på unga demonstranters känslovall och irrationalitet.

Tematiska gestaltningar förekommer, främst i Göteborgs-Posten. I första hand rör de tematiska gestaltningarna problemet med kränkningar i sociala medier. Vid ett fåtal tillfällen tillskrivs också gatuoroligheterna, och våldet, ett tematiskt och politiskt syfte.

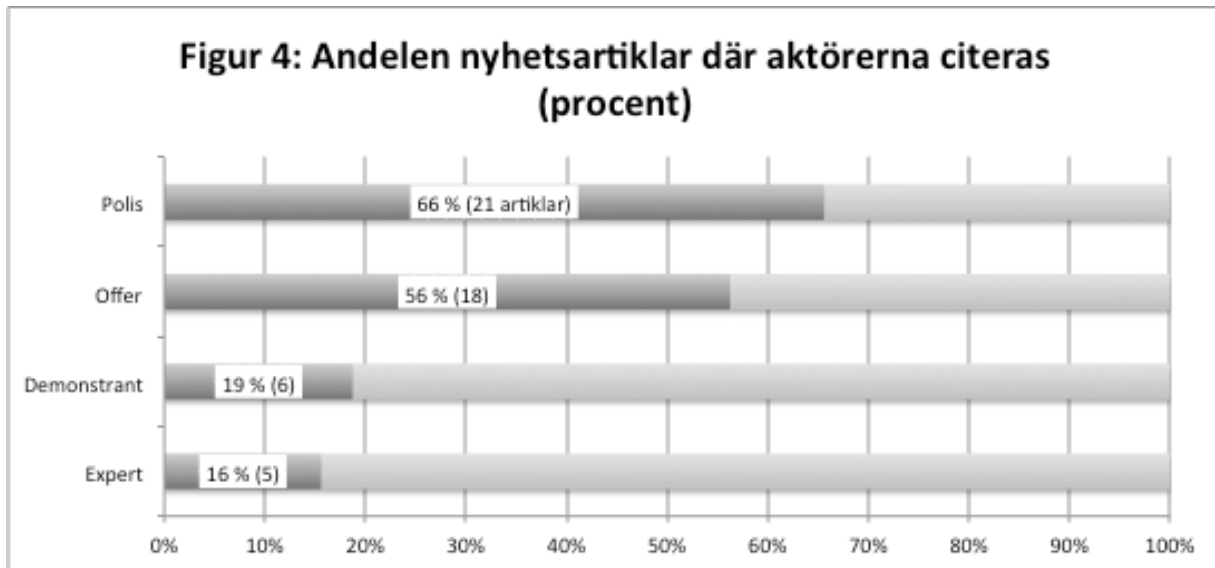
Aktörerna

Betydande för gestaltningen är nyhetsmediernas val av aktörer som får utrymme att komma till tals, och vad de får utrymme att säga. Att citera aktörer, visa bilder på dem, använda dem som källor och tilldela dem roller utgör några av de sätt som nyhetsmedierna använder aktörer på.

I följande avsnitt presenteras de aktörer som förekommer i nyhetsmediernas bevakning av gatuoroligheterna i samband med Instagram-händelserna, vilka roller de tilldelades, samt vilken makt de gavs att påverka gestaltningen.

Polisens bild blir utgångspunkt

Primary definers är de aktörer som sätter tonen för hur nyhetsmedierna angriper ett problem eller en händelse. En *primary definer* äger makt över hur en händelse gestaltas. De utgörs ofta av auktoritativa källor, som anses ha tillgång till mer “korrekt” eller “specialiserad” information. Förturen till utrymme i nyhetsmedier – och makten att definiera vilken typ av problem eller fråga som nyhetsmedierna står inför – gör aktören till en *primary definer* (Hall et al., 1978). Analysen tar utgångspunkt i vilken aktör som gavs flest möjligheter att påverka gestaltningen av gatuoroligheterna, genom att visa i hur stor andel av artiklarna de fått uttala sig (figur 4).

Figur 4: Visar i hur stor andel av antalet nyhetsartiklar som vardera aktören blivit citerad i. $N = 32$ artiklar, det vill säga det totala antalet artiklar där någon aktör citeras i rapportering. Artiklar utan citat, som exempelvis ledare, är inte medräknade. Inom parentes visas antalet artiklar. Polis innefattar personer med polisiär titel. Offer innefattar de personer som i artiklar porträtteras som offer för kränkningarna eller för gatuoroligheterna (skolpersonal, handlare osv). Demonstrant innefattar de personer som deltog i gatuoroligheterna. Expert är exempelvis psykologer, IT-expert och sociala medier-expert.

Resultatet visar att polisen är den aktör som mest frekvent citeras i nyhetsartiklarna. Polisen uttalar sig i två av tre nyhetsartiklar. Siffrorna indikerar att polisen är *primary definer* för Instagram-händelserna, en indikation som får ännu starkare stöd vid en djupare granskning av texterna.

Analysen visar att polisen inte bara är den aktör som uttalar sig i flest antal artiklar. Rapporteringen tar dessutom ofta utgångspunkt i den polisiära diskursen och polisens arbetsmetoder, vilket ger en tydlig indikation på att polisen är *primary definer* av gatuoroligheterna.

Polisens citat kommer ofta först i nyhetsartiklarna. Polisen etablerar en initial definition, en *primary interpretation*, (Hall et al. 1978:59) av händelserna som andra aktörer sedan får förhålla sig till.

I texterna uttalar sig polisen om händelseförloppet, sina insatser och sin syn på händelsernas övriga aktörer. Det är polisen som främst beskriver hur demonstranterna betett sig,

vad orsaken bakom demonstranternas reaktion är, samt vilka eventuella politiska syften som ansamlingen och gatuoroligheterna kan ha.

När bråken startade utanför Göteborg i går satte polisen in en massiv insats: piketpolis, helikoptrar, ridande polis och hundar. – Lika fort som bråken startade kunde vi få stopp på det, säger Björ Blixer, polisens presstalesman. (Metro 2012-12-19)

Under den andra dagens upplopp omhändertog polisen ett 20-tal ungdomar – samtidigt som det ursinniga hatet fortsattes att spridas på nätet. Enligt poliskällor ska ett av Göteborgs grovt kriminella nätverk nu ha blandat sig i bråken (AB 2012-12-20)

Polisen figurerar samtidigt frekvent på bilder från gatuoroligheterna. Två typer av visuella gestaltningar av polisen framträder.

Å ena sidan är poliserna passiva, de står stilla bredvid demonstranterna alternativt att bilden visar polisens piketbuss. Å andra sidan är poliserna aktiva, en gestaltning som är dominant i kvällstidningarna och Metro. Ett exempel är bilden på Metros förstasida den 20 december (se bilaga 3). I bildens förgrund ses en polis med dragen batong samtidigt som suddiga demonstranter är synliga i bakgrunden.

Polisens arbete beskrivs som professionellt. Polisernas kritiseras sällan för att agera fel. Deras insatser rapporteras med taktiska termer och ett "polisiärt språk" vilket också avspeglar sig i tidningarnas sätt att skriva.

13.00 Göteborgspolisen bildar en stab och förstärker upp sin bemanning. Man har under några timmar känt till att det väntas komma mycket uppretade ungdomar till Plusgymnasiet. (AB 2012-12-19)

Den polisiära gestaltningen i tidningarna skapar ytterligare ett mönster: polisens insats vid händelserna gestaltas som naturlig. Den polisiära närvaron är en förutsättning för ett bevarande av den centrala stadsmiljöns lugn och skyddande av privat egendom. Eventuella fortsatta gatuoroligheter utgör något hotfullt, och polisen får därför berätta om hur de förbereder sig för kommande ansamlingar av demonstranter.

- Det gäller att lugna situationen så att den inte urartar /.../ Vi önskar att vi kunde få ihop 150 personer lika lätt som en Facebook-grupp, säger Stefan Gustafsson. (polisens presstalesman i GP 2012-12-19)

Nämnvärt är att två individer inom polismyndigheten har stor makt att definiera situationen: presstalesmannen Stefan Gustafsson och insatsens kommenderingschef Lena Matthijs. De två citeras i samtliga fyra tidningar och deras bild lägger ofta grunden för hur nyhetsberättandet ska fortsätta.

Passager där tidningarna bryter mönstret med polisen som primary definer förekommer. Framför allt sker detta i Aftonbladet och GT. Tidningarna tar vid dessa tillfällen avstånd från polisens bedömning av situationen. Tidningarna sätter sina egna reportrar först, och utifrån deras beskrivning riktas indirekt kritik mot polismyndigheten, kritik för att de använt ineffektiva arbetsmetoder.

För oavsett hur polisen försökte tona ned det som hände i Göteborg i går, så bildades en mobb utanför Plusgymnasiet, där hundratals tonåringar gick till attack mot vad de upplevde som fienden. (Frida Boisen, krönika, GT 2012-12-19)

Anonyma, känslolstyrda och unga demonstranter

Tidigare studier av nyhetsmediers bevakning av proteströrelser har visat att protestens deltagare tenderade att anonymiseras, demoniseras, trivialiseras, samt beskrivas som tillhörande en enhetlig grupp (Donson et al., 2004).

Analysen visar att fyra egenskaper, utan inbördes ordning, är framträdande i beskrivningen av demonstranterna. För det första tenderar demonstranterna att *anonymiseras*. För det andra beskrivs de som en *enhetlig grupp*. För det tredje beskrivs demonstranterna som *irrationella och känslolstyrda*. För det fjärde finns en tydlig tendens i rapporteringen att *markera och gestalta demonstranterna som unga*.

I figur 4 visades att demonstranterna sällan, i de fyra tidningarnas bevakning, ges utrymme att uttrycka sig. I fyra av fem artiklar är demonstranterna inte citerade. Att demonstranterna inte citeras innebär att de anonymiseras. De omnämns inte med namn och det är oklart vilka de egentligen är. På bilder visar tidningarna inte sällan demonstranter med uppdragna luvor, "pixlade" ansikten eller med ryggarna mot kameran.

Ytterligare en aspekt i anonymiseringen är att demonstranterna beskrivs med antal. Siffran varierar beroende på vem som har makt att bedöma hur många de är, oftast uppges de vara "hundratals".

I går samlades hundratals ungdomar i centrala Göteborg i jakt på den 17-åring som har anklagats för att ha startat hatspridningen /.../ Under flera timmar förlorade polisen kontrollen över mobben av ungdomar som i går drog fram genom centrala Göteborg. (AB 2012-12-19)

Det här var dagen då anonyma tonåringar via sociala medier startade ett upplopp i Göteborg. (Frida Boisen, krönika, GT 2012-12-19)

Under den inledande dagens bevakning uppskattar en aktör i Aftonbladets huvudartikel antalet demonstranter till femhundra personer. Samtidigt anger bildtexten att antalet är "drygt hundra". Tydligt är att polisens bedömningar av hur många ungdomar som finns på plats tenderar att vara lägre än journalisternas egna bedömningar.

Förutom att anonymiseras, blir demonstranterna genomgående gestaltade som en *enhetlig grupp*. De definieras oftast som "ungdomarna". Det här är en aktörsdefinition som tidningarna återkommer till för att tydliggöra vilken aktör de skriver om. Andra aktörsdefinitioner som dyker upp, om än i mindre utsträckning, är "mobb", "upploppsmakare" och "gäng".

Demonstranternas mål och syften med gatuoroligheterna beskrivs vara ett och samma. De har "uppsmanat varandra" att samlas vid Plusgymnasiet. Väl på plats har de gemensamma "planer" för att lyckas med sitt mål. När gatuoroligheterna fortsätter i Brunnsparken sprider sig demonstranterna ditåt tillsammans.

Den första planen från den arga mobben var att storma entrén till skolan, men polisen satte stopp. (GT 2012-12-19)

En tredje aspekt i gestaltningen av demonstranterna utgörs av hur pass *känslostyrda* de är. Demonstranterna tillskrivs känslor. De är “uppretade”, “arga”, “upprörda” och “rasande”. Beskrivningarna av känslor kommer inte från demonstranterna själva. Det är i stället tidningarna som berättar vad demonstranterna känner.

Det var inte många av (de) adrenalinstinna småhanarna som valsade runt i Brunnsparken och var spydiga mot polisen som var där för att protestera mot sexuella kränkningar av kvinnor. (Sarah Britz, krönika, GP 2012-12-19)

Känslorna beskrivs som att de trappas upp snabbt. Demonstranterna lyckas inte hantera detta känslovall vilket, som tidigare nämnts, blir en orsakstolkning till varför gatuoroligheter bryter ut.

En fjärde egenskap som är framträdande för demonstranterna, är den tydliga markeringen om deras ålder. Demonstranterna kallas, nästan uteslutande, för “ungdomar”. I tidningarnas bevakning framgår sällan hur gamla personerna egentligen är, ibland beskrivs de komma från högstadie- och gymnasieskolor, men den genomgående gestaltningen av demonstranterna är att definiera dem som “ungdomarna”.

Sammantaget skapar de egenskaper som tillskrivs demonstranterna – anonymiseringen, grupperingen, känslobeskrivningen och markeringen av deras ålder – en gestaltning av dem som främmande för allmänheten och läsarna. De gestaltas inte som en grupp att identifiera sig med eller känna empati för, utan snarare som något utomstående.

Varifrån ungdomarna kommer, vilken bakgrund de har och huruvida demonstranterna själva har blivit uthängda eller inte framgår inte. När någon av “ungdomarna” kommer tills tals i nyhetsmedierna förblir de oftast anonyma. Ibland får de dessutom representera hela gruppen av demonstranter, ibland får två personer uttala sig tillsammans.

- Vi är här för att hämnas, säger en av ungdomarna som är på plats till GT. (GT 2012-12-19)

- Vi är bara här för att kolla, sa en tjej till Metro. (Metro 2012-12-20)

Gabriel Alvesol och Felix Kasper från Katrinelundsgymnasiet höll sig vid sidan av när det hettade till.

- Vi är här för att kolla läget, precis som många andra, och vi tycker det är för jäkligt att tjejer pekats ut så här. Vi har aldrig varit med om något sånt här tidigare, säger de. (GP 2012-12-19)

I tidningarnas bevakning framträder bilden av ett “ungdomssamhälle” skilt från ett “vuxensamhälle”. I ungdomarnas samhälle sprids rykten snabbt, där kan känslor triggas på nolltid. Bilden som skapas är att protestaktioner i ungdomssamhället beror på ogenomtänkta och okonventionella reaktioner. En mindre andel av ungdomarna klarar av att vara “den gode”

demonstranten, medan en större andel passerar gränsen och blir “den onde” demonstranten, som representant för ett ungdomssamhälle som måste omhändertas, stävjas och uppfostras.

Det rör sig i de fallen inte om upprörda ungdomar som vill protestera, utan om bråkstakar, huliganer, som söker sig till oroligheter i förhoppning att få bruka våld. (Osignerad ledare, GT 2012-12-21)

Ibland får dock de demonstrerande framträda som individer, som i rapporteringen från manifestationen “*Vägra kallas hora*”. Ett exempel finns i en artikel från GT som personifierar demonstranterna, ger dem utrymme att argumentera för sitt politiska budskap, att uttrycka sig utan att representera fler personer än sig själva och dessutom visuellt gestaltar dem på bild (se bilaga 3).

Julia Capelius, Elin Nygård och Linda Rimpi, som samtliga går på Plusgymnasiet och som är bästa vän med en av de drabbade tjejerna, kom till manifestationen med varsitt talande plakat. (GT 2012-12-21)

Personifierade offer

Aktörsanalysen redovisad i figur 4 visar också att tidningarna i hög utsträckning rapporterar om Instagram-händelserna genom att ge utrymme för drabbade offer att få komma till tals. I över hälften av tidningarnas nyhetsartiklar citeras ett offer.

Som offer räknas de individer som på något sätt drabbas av händelserna, antingen av gatuoroligheterna eller av kränkningarna. Det är alltså personifieringen i sig, snarare än gatuoroligheternas konsekvenser, som blir framträdande.

Det mest personifierade offret är den 17-åring som enligt rykten startat det Instagram-konto där kränkande bilder och kommentarer spridits.

Två växelvis framträdande gestaltningar sker av 17-åringen. Å ena sidan bär hon huvudansvaret för hela problemet. Å andra sidan är hon ett offer för ett irrationellt hat.

Den sistnämnda bilden är dominerande. Från sitt “gömställe” får 17-åringen stort utrymme i Aftonbladet och GT att berätta om den rädsla hon känner inför demonstranterna, och hur deras ilska är riktad mot fel håll.

– Jag är inte hemma nu. Jag är på ett annat ställe där jag är i säkerhet. Jag vet inte när jag får komma tillbaka till skolan, polisen bestämmer det nu. Jag stannar där jag är, där jag är i säkerhet, säger hon. (GT 2012-12-19)

Personifieringen skapar en framträdande bild av hotet mot 17-åringen. Demonstranterna är ute efter att skada henne, men tack vare de polisiära insatserna kan demonstranterna hållas på avstånd.

Andra personifieringar som framträder i gestaltningen är av de individer som drabbats av kränkningarna. Detta skulle kunna innebära en personifiering också av demonstranterna, men de ungdomar som intervjuas framställs inte som en del av demonstranterna. De utgör två olika grupper, en som är drabbad och en annan som har reagerat. De drabbade blir personifierade, dels genom namngivning och utrymme att uttala sig, men också genom porträttbilder intill artiklarna.

Han berättar att han knappt har sovit sedan han såg bilden. Inte heller har han varit i skolan.
– Jag har knappt visat mig för folk, säger han. (GP 2012-12-20)

Även elever och anställda vid Plus- och Framtidsgymnasiet är personifierade i bevakningen. Rädslan och hotet från demonstranterna föranleder att eleverna gått hem och att skolorna tvingas stänga.

Hon uppskattar att det strax före lunch var 500 personer på skolan.
– De började rusa liksom. Jag blev rädd och gick sedan hem. Då hade de börjat slåss. (AB 2012-12-19)

Rektor Jörgen Frohm säger att beslutet att stänga togs i samarbete med polisen av hänsyn till elevernas säkerhet, men inte heller han känner till någon koppling mellan ryktesspridningen på Instagram och Facebook och skolan. (Metro 2012-12-20)

Ytterligare en personifierad aktör utgörs av de restaurangägare och handlare i Nordstan som får utrymme att beskriva hur gatuoroligheterna har drabbat dem. Mest framträdande är McDonalds restaurangchef, som i flera av tidningarna berättar om den risk demonstranterna är för restauranggästerna.

– När de inte gick ut självmant, bad jag polisen om hjälp och vi stängde hela restaurangen. Efter en kvart kunde vi öppna igen. (GP 2012-12-19)

Experterna får förklara

Under bevakningen av Instagram-händelserna förekommer en rad expertkällor i de fyra tidningarna. Dessa personer är så kallade officiella källor; personer som utifrån sin kunskap, erfarenhet eller representativa status anses relevanta att bedöma händelserna (Hall et al., 1978).

I majoriteten av de artiklar där experten är huvudaktör porträtteras denne med bild. Benämningen av källorna som “experter” gör tidningarna ofta själva, exempelvis som “sociala medier-expert” eller “IT-brotts-expert”. Andra expertkällor är psykologer, som får utrymme att beskriva hur kränkningar kan påverka unga människors känslor.

Psykologen Mattias Strandberg, expert på gruppdynamik, konstaterar att internet var en förutsättning för gårdagens händelser/.../ – När känslor kommer in i bilden, då är vi inte lika nog med källkritiken, säger Strandberg. (Metro 2012-12-19)

Citatet visar hur en expertkälla används för att beskriva varför demonstranterna har reagerat som de har gjort. Citatet stärker uppfattningen att demonstranterna är unga och känslostyrda, en gestaltning som Metro redan inledningsvis i samma artikel har gjort framträdande.

Den expertkälla som förekommer vid flest tillfällen i bevakningen är Emanuel Karlsten, “sociala medier-expert”, som får uttala sig i Aftonbladet och Göteborgs-Posten. Främst talar Karlsten om det eventuella ansvar som vilar på sociala medier-företagen, vilket i sig skapar en viss tematik för själva kränkingsfrågan.

Sammanfattning

Polisen är den aktör som ges störst möjlighet att påverka gestaltningen av gatuoroligheterna. Polisen citeras i två av tre artiklar om Instagram-händelserna. Gestaltningen av gatuoroligheterna baseras på en polisiär kontext, där polisens information ofta kommer först. Polisen tillåts etablera en initial definition vilken tidningarna, och övriga aktörer, måste förhålla sig till.

I motsats får demonstranterna sällan uttala sig i tidningarnas bevakning. Demonstranterna beskrivs utifrån fyra egenskaper: de är anonyma, en enhetlig grupp, känslolösta och unga. Gestaltningen bidrar till att skapa en bild av ett irrationellt och känslolöst "ungdomssamhälle" som inte lyckas tygla sina känslor på ett konventionellt sätt. Samtidigt får olika experter en möjlighet att beskriva hur ungdomliga reaktioner kan se ut.

Offren för kränkningarna och gatuoroligheter är ofta personifierade och får relativt stort utrymme att uttala sig och synas på bilder.

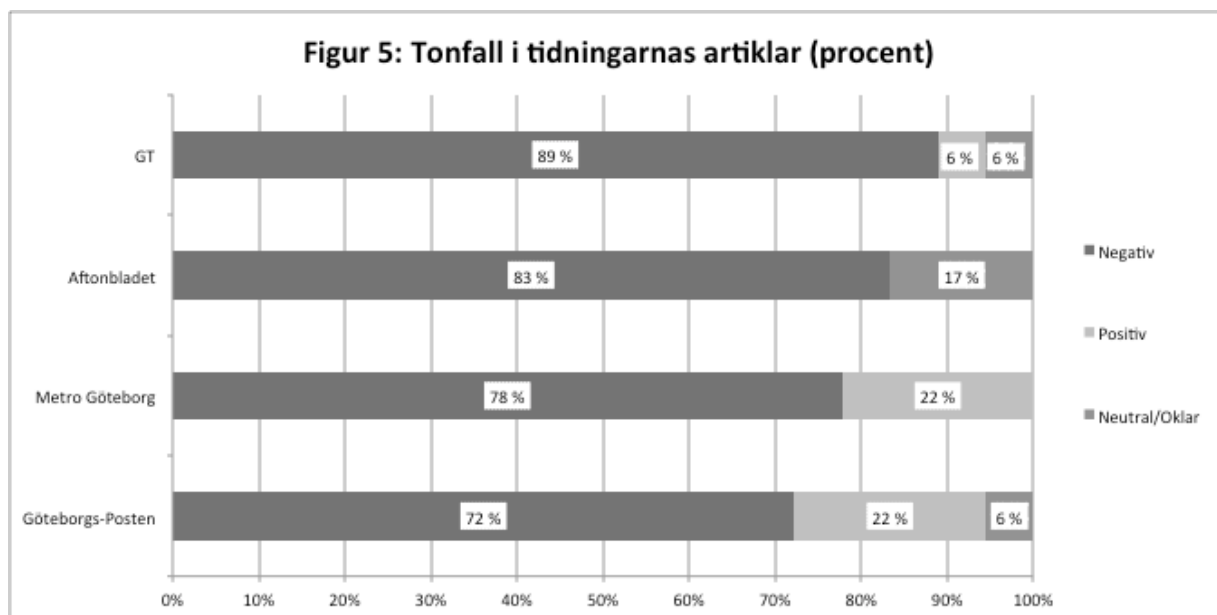
Moralisk bedömning

Genom att lyfta fram vissa aspekter av en händelse och göra dem mer framträdande än andra, kan nyhetsmedierna också göra en viss moralisk bedömning mer framträdande (Entman, 1993:52). I gestaltungsundersökningens avslutande del redovisas resultat om den moraliska bedömning som är framträdande i nyhetsmediernas rapportering om gatuoroligheterna.

Det negativa tonfallet

Vid tidigare forskning om gestaltning har den moraliska bedömningen studerats genom rapporteringens tonfall (Dimitrova & Strömbäck 2005, Cammaerts 2013). Denna studie följer exemplet, och genom en kvantitativ innehållsanalys analyseras vilket tonfall som är mest förekommande.

I bedömningen av tonfall har hänsyn tagits till flera faktorer. Ett negativt tonfall innebär, exempelvis, att bevakningen tenderar att delegitimera gatuoroligheterna och dess protest. Den beskrivs då som något som bör upphöra, oavsett om så krävs polisära insatser eller förändringar i samhällsstrukturer. Ett positivt tonfall präglas, exempelvis, av en gestaltning där protesten kan tillåtas få fortsätta, den beskrivs som legitim, äger ett progressivt syfte och en politisk substans.

Figur 5: Visar andel artiklar beroende på om händelserna på gatan gestaltas med en positiv, negativ eller neutral ton. Ett exempel på positiv ton är ett fokus i rapporteringen på ett progressivt syfte med gatuoroligheterna. Negativ ton kan utgöras av gestaltning att gatuoroligheterna måste hanteras med polisiära insatser. En neutral ton gestaltar varierande perspektiv på händelserna. Antal artiklar: GP 18 artiklar, GT 18, Aftonbladet 12 och Metro 9. Totalt antal artiklar, N = 57 artiklar.

Resultatet visar att rapporteringen präglas av ett negativt tonfall i alla undersökta nyhetsmedier. I genomsnitt gestaltas fyra av fem artiklar gatuoroligheter utifrån ett negativt perspektiv, exempelvis genom att beskriva dem som illegitima, som att de bör åtgärdas, som en irrationell reaktion utan syfte, argumentation och politisk substans.

De fyra tidningarnas systematiska våldsfiltrering och polisiära diskurs är två anledningar till att mönstret ser ut på detta sätt. Fokus riktas mot hur polisens strategiska insatser ska sätta stopp för de pågående gatuoroligheterna. Samtidigt ska polisens utökade bemanning försäkra allmänheten om att händelserna inte blossar upp på nytt.

Polisen befarar fortsatta bråk i dag och har "dammsugit" stationerna på extrapersonal. – Vi är bemannade för att ta emot en ny våg, säger Stefan Gustafsson, polisens presstalesman. (GP 2012-12-19)

Tidningarnas gestaltning av händelsens konsekvens, som belyser risker och negativa konsekvenser, bidrar till ett negativt tonfall i rapporteringen. När demonstranterna förblir anonyma, och utrymme inte skapas för deras eventuella argumentation, framstår gatuoroligheterna allt mer som en irrationell och känslostyrd reaktion. I tidningarnas episodiska gestaltningar hamnar gatuoroligheternas politiska syften i skymundan.

Bilderna i samtliga tidningar förstärker detta negativa tonfall. Göteborgs-Postens förstasida den 19 december talar i texten om en generell "oro" för fortsatta bråk och på bilden ses en brottande polis och demonstrant. På Metros förstasida nästkommande dag finns en bild – där en polis med dragen batong syns i förgrunden, medan demonstranterna, anonymiserade med "pixlade" ansikten, syns i bakgrunden – med texten: "Polisen förberedd på fortsatt kaos" (se bilaga 3).

Ett antal enheter har, i den kvantitativa innehållsanalysen, bedömts gestalta ett neutralt tonfall mot gatuoroligheterna. Tidningarna skapar den neutrala tonen bland annat genom att göra åtskillnad mellan ”den goda” och ”den onda” demonstranten. Avsnitt i texterna legitimerar reaktionen från demonstranterna, att de är på gatorna utgör i sig inget problem. Men samtidigt delegitimeras reaktionen i andra avsnitt av samma text, genom ett avståndstagande från våldsamheterna.

Resultatet visar att det också förekommer texter med ett övervägande positivt tonfall. Dessa texter handlar uteslutande om den manifestation som sker den 20 december i Brunnsparken, och som går under parollen “Vägra kallas hora”.

Det positiva tonfallet utkristalliserar genom att nyhetsmedierna beskriver demonstranternas syfte, demonstranterna är personifierade och tidningarna ger demonstranterna utrymme att uttrycka sina tankar och åsikter. I bildernas gestaltning är typiska symboler för en demonstration framträdande, såsom plakater och megafon. Samtidigt sprids uppmuntrande ord från polisen om demonstranternas lugna tillvägagångssätt.

Rättvisepartiet Socialisterna stod bakom manifestationen i går. “Det är beklagligt att folk hänger ut varandra i sociala medier och vi vill visa att det inte är okej”, säger Emma Öhman från partiet. (GP 2012-12-21)

Det var en stor polisinsats som bevakade manifestationen. Men de höll sig på avstånd.
– Allt är lugnt och ordningen är utmärkt, säger polisens insatsledare Thomas Dellenhed, som uppskattade att 150 personer samlats. (GT 2012-12-21)

Känslor och stämningar i atmosfären

En betydande faktor för hur nyhetsmediernas gestaltning ger upphov till moraliska bedömningar är de känslor som rapportering väcker och vilka känslor som sammankopplas med en händelse. Individerna är känslostyrda. Den känsla som en gestaltning väcker kan komma att återspegla sig i vilken moralisk bedömning som mottagaren gör (Sunstein, 2004).

Ett tydligt resultat i analysen är att nyhetsmedierna framför allt valt att gestalta känslor som vrede och rädsla.

Vreden tillhör i första hand demonstranterna. De är känslostyrda aktörer, vars raseri, irritation och ilska styr deras handlande. I bilderna gestaltas också denna vrede visuellt, flera bilder visar aktiva demonstranter som springer eller slåss.

Uthängningarna fick Göteborgs högstadi- och gymnasieelever att koka. (GT 2012-12-19)

Känslor som vrede präglar också rapporteringen av stämningen i den “atmosfär” som råder vid Plusgymnasiet, Nordstan och Framtidsgymnasiet. Ungdomarnas ilska ger upphov till att stämningen på platsen vid flera tillfällen beskrivs med ord som “lynchstämning” eller “upploppsstämning”.

Polisen skickade alla tillgängliga resurser till en gymnasieskola i Göteborg där rasande ungdomar samlats /.../ Verkligheten blev värre än vad polisen hade förberett sig på. Nästan på nolltid utbröt lynchstämning utanför skolan. (Metro 2012-12-20)

Rädsla är en annan känsla som gestaltas i rapporteringen. Såväl polisen som de olika offeraktörerna framstår som rädda för vart gatuoroligheterna kan ta vägen. Tidningarna gestaltar en rädsla genom att beskriva hur aktörer känner sig tvingade att lämna sin skola eller stänga sina restauranger. Samtidigt gestaltas en rädsla för att den centrala stadsmiljöns lugn, och privata egendomar som finns där, kan skadas.

– Det kom bara mer och mer ungdomar, till slut började situationen kännas hotfull. Det fanns ingen kontroll. För vår säkerhet, och gästernas, beslutade vi att stänga, säger restaurangchefen Charlotte Wahlgren. (GT 2012-12-19)

Affekter och stämningar är mest framträdande i Aftonbladet, GT och Metro, vilka samtliga frekvent använder sig av värdeladdade ord. Adjektiv och adverb, med förstärkande uttryck såsom “mycket”, “stora” och “höga”, förekommer ofta.

Göteborgs-Posten är mer återhållsam med beskrivningar av känslor samt användandet av värdeladdade och förstärkande ord. Göteborgs-Postens rapportering är också något mindre negativ än de andra tre tidningarnas.

Representativitet från kommentatorer och ledarskribenter

Ett återkommande inslag i rapportering av händelserna är analyser och åsiktsmaterial skrivet av krönikörer och ledarskribenter. I denna studie har tio artiklar av åsiktsbaserat material analyserats, vilket betyder att sådant material utgör nära en femtedel av den totala rapporteringen.

Analysen visar vilka moraliska bedömningar som kommentatorerna gör. Samtidigt analyseras huruvida kommenterandet kan påverka mottagarens förutsättningar för att göra egna moraliska bedömningar.

Framträdande i åsiktsmaterialet är bedömningen av våldsamheterna vid gatuoroligheterna som brottsliga och otillåtna. När demonstranternas samlingar övergår i våldsamheter, så passerar de en linje. På andra sidan linjen är all politisk substans i reaktionen frånvarande.

Fullt rimliga invändningar mot de olagliga publiceringarna blandas med hot, någon vill ta livet av sig, andra pratar om att misshandla flickan som påstås ligga bakom kampanjen. (Oisin Cantwell AB 2012-12-19)

Vi lever i en rättstat där man inte får ta lagen i egna händer. Det är en självklarhet som inte borde behöva upprepas, kränkningar eller inte. (Abraham Staifo, GP 2012-12-20)

En röd linje skapas mellan den å ena sidan rimliga och legitima reaktionen och den å andra sidan orimliga och illegitima reaktionen. Våld framstår som avgörande för var gränsen ska dras.

Våldsamheter är samtidigt orsaken bakom att kommentatorerna gestaltar gatuoroligheterna som episodisk till sin natur – med den specifika aktörens ansvar för överträdelse av gränsen.

Samtidigt förekommer försök, från några av kommentatorerna, att gestalta gatuoroligheterna som en tematisk fråga. Den tematiska gestaltningen belyser då en typ av strukturell ungdomlig naivitet, en uppfostringsproblematik eller att samhället har bekymmer med sina manlighetsnormer.

Det finns en rad aspekter att lägga på detta, men i grund finns en tragisk vilja att tro på det man vill tro på när det gäller internet. (Johan Wopenka, GT 2012-12-20)

Det här handlar om vad vi uppfostras att vara, om de kvinnobilder och mansbilder vi har. (Hillevi Wahl, Metro 2012-12-21)

Det var inte många av adrenalinstinna småhanarna som valsade runt i Brunnsparken och var spydiga mot polisen som var där för att protestera mot sexuella kränkningar av kvinnor. (Sarah Britz, GP 2012-12-19)

Tematiska beskrivningar leder in läsarna på ett nytt spår. De kopplar samman gatuoroligheterna med andra, ofta strukturella, problem i samhället. Följden av sammankopplingen är att kommentatorerna öppnar för en typ av *representativitet* (Sunstein, 2005).

Representativiteten skapar nya förutsättningar för en moralisk bedömning. De som inte har egen kännedom om gatuoroligheterna kan trots det, genom att förknippa händelserna med strukturer de känner till, göra en moralisk bedömning av situationen.

Ser man problem med ungdomssamhällets naivitet och känslösvall, då kan man också se problem med gatuoroligheterna. Samma sak gällande samhällets mansbilder, om mottagaren uppfattar dem som ett problem, kan denne också se gatuoroligheterna som ett problem.

När mottagaren saknar kännedom om situationen görs moralisk bedömning ofta genom tumregler (Sunstein, 2005). Genom representativitet kan kommentatorerna bygga de tumregler mottagaren kommer att vända sig till.

Sammanfattning

Gestaltningen av Instagram-händelserna har ett övervägande negativt tonfall, till stor del på grund av en systematisk våldsfiltrering och polisiär diskurs. Samtidigt tenderar tidningarna att göra affekter som rädsla och vrede framträdande i rapporteringen från gatuoroligheterna, vilket i sig kan skapa en affektbaserad moralisk bedömning.

Det åsiktsbaserade materialet, som ledarartiklar och krönikor, tenderar att delegitimera gatuoroligheterna när demonstranterna tar till våld. En åtskillnad uppkommer därav mellan den rimliga och orimliga reaktionen. Genom representativitet gör kommentatorer kopplingar mellan gatuoroligheterna och andra strukturella problem i samhället. Kopplingar som kan komma att påverka den moraliska bedömningen hos mottagaren.

7. Allmänhetens åsikter

Som en andra del i rapporten presenteras resultat från en analys av allmänhetens åsikter om nyhetsmediernas rapportering om gatuoroligheterna och hur publiken påverkades av rapporteringen, samt vad de tyckte om polisens hantering av händelserna.

- *Åsikter om och effekter av nyhetsmediernas rapportering*
- *Polisens hantering – så tyckte allmänheten*

Analysen är gjord på svar från Medborgarpanelen. Viktigt att upprepa är att Medborgarpanelen inte är representativ för hela allmänheten. Anledningen är att urvalet är självrekryterat; de personer som har intresse av att delta i Medborgarpanelen anmäler själva sitt intresse.

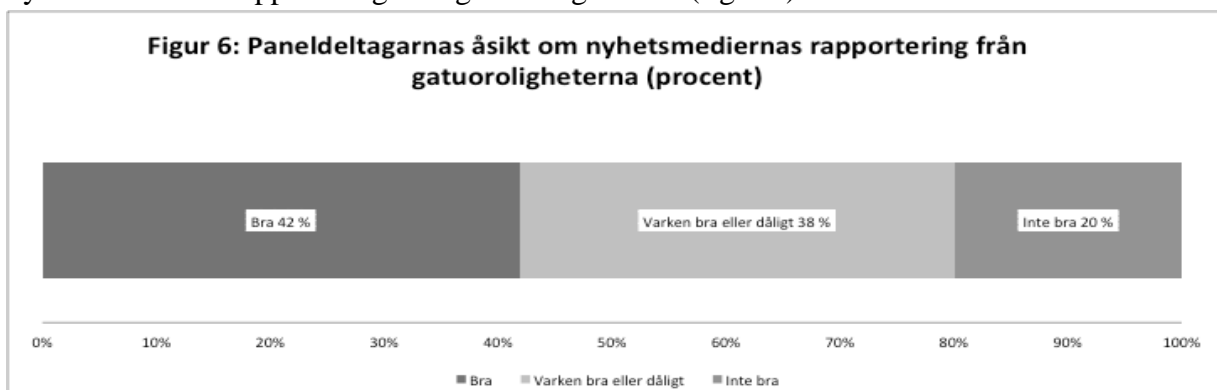
Styrkan i Medborgarpanelen, där nära 2 000 personer svarat, är att svaren från de personer som själva varit på plats vid gatuoroligheterna är möjliga att studera separat och jämföras med de svarande som endast tagit del av nyhetsmediernas bevakning. På så vis kan analyser göras av den kraft som nyhetsmediernas rapportering hade.

Ändå finns skäl för viss försiktighet i tolkningen av resultaten. Det finns nämligen inga uppgifter om hur stor andel av dem som befunnit sig på platsen som bara ”råkat” komma förbi och hur stor andel som aktivt sökt sig till platsen för att kolla läget. Bland de senare kan finnas både de som sympatiserat med ungdomarna och velat visa sitt stöd och de som kommit närmast för att få sin negativa bild av ungdomar i allmänhet och ungdomsrevolter i synnerhet bekräftad.

Åsikter om och effekter av nyhetsmediernas rapportering

Den positiva publiken

Inledningsvis presenteras frekvenser för vad paneldeltagarna i Medborgarpanelen ansåg om nyhetsmediernas rapportering från gatuoroligheterna (figur 6).

Figur 6 visar andelen av den svarande som ansåg att nyhetsmediernas bevakning var bra, varken bra eller dålig, eller inte bra. Frågan löd: "Hur tycker du att nyhetsmediernas hittills har informerat om situationen med kränkningar och gatuoroligheterna?" Svaren delades upp separat för kränkningarna och gatuoroligheterna. Den svarande kunde välja sju olika alternativ på en skala där 1 stod för "Inte alls bra", 4 för "Varken bra eller dåligt", samt 7 för "Mycket bra". Övriga siffror var inte definierade. I figuren har svaren samlats i tre grupper. 1-3 ingår i "Inte bra", 4 i "Varken bra eller dåligt", samt 5-7 i "Bra". Totalt antal svarande, $n = 1\,919$ personer.

Nyhetsmediernas rapportering från gatuoroligheterna var bra. Det tycker de flesta, 803 personer, som besvarat frågan vad de ansåg om den information som kom allmänheten till del.

Genom analys av de öppna svaren i Medborgarpanelen kan ett antal övergripande punkter som motiverar de positiva svaren presenteras. Den positiva publiken anser att det är bra av nyhetsmedierna att uppmärksamma gatuoroligheterna eftersom det sätter fokus på ett samhällsproblem, kränkningar och ryknesspridning på internet, som de anser tidigare har ”hamnat i skymundan”. Genom att nyhetsmedierna har en omfattande och rik rapportering från gatorna har problemet lyfts upp till ytan, vilket också möjliggör att åtgärder mot problemet kan sättas in.

Bra att det framkommer att det tydligen går att vara anonym och lägga ut obekräftade påståenden och rykten om andra människor i de olika sociala medierna, vilket jag tycker är helt fel. Vill man framföra sina åsikter, vilket är en rättighet, men då skall man kunna stå för dem med namn. (Anonym kommentar, Medborgarpanelen)

Publiken ser även en styrka i att rapporteringen var snabb och att den ständigt uppdaterades under de inledande dagarnas bevakning. På så sätt kunde allmänheten tillgodogöra sig information och hålla sig uppdaterad. Speciellt bra var detta för personer som kunde komma att bli påverkade av händelserna i sin vardag.

Det är bra att man snabbt kommer ut med information till allmänheten. Speciellt personer som befinner sig i närheten. Då kan man ex aktivt avstå att röra sig i dom områdena. Det är allt skönt att få en uppdatering om vad som händer, sedan ska man såklart lyssna mer på polisens presskonferens. (Anonym kommentar, Medborgarpanelen)

En tredje positiv aspekt av rapporteringen är, enligt de svarande, att inblandade ungdomar blivit intervjuade och fått plats att uttala sig i nyhetsmedierna. Framför allt gäller detta de ungdomar som blivit utsatta för kränkningar, men också de ungdomar som deltagit i protesten på gatorna.

Bra med ständig uppdatering och bilder från platserna. Bra att många inblandade ungdomar har intervjuats och syns i media. (Anonym kommentar, Medborgarpanelen)

Den neutrala eller ointresserade publiken

Vid sidan av den positiva publiken finns den neutrala publiken, den som varken ser mer positivt eller negativt på rapporteringen, en stor andel av de som svarande i enkäten. Fler än 700 personer har kryssat för detta alternativ.

Den neutrala publiken präglas primärt av uppfattningen att det, på grund av situationens komplexitet, inte går att bedöma nyhetsmedierna, åtminstone inte i sådan närhet tidsmässigt till händelsen eller under dagarna därpå.

Omöjligt att säga förrän man får det hela på lite avstånd och får fler uppgifter om händelsen från fler källor. (Anonym kommentar, Medborgarpanelen)

Samtidigt finns ett mönster där de svarande, till följd av vad de anser vara en skiftande rapportering av sakuppgifter och tidsangivelser, framstår som osäkra över vad som hänt i deras närhet.

Neutral rapportering. Men svårt att i detalj förstå vad som egentligen hänt. Kanske alltför komplext för att kunna beskrivas och förstås utan en tids perspektiv? (Anonym kommentar, Medborgarpanelen)

Det har varit svårt att förstå förloppen när ungdomarna samlades och vad som hände. Bakgrunden med att ungdomar exponerats var mer klar. Det allvarliga med nätmobbningen har poängterats för lite. (Anonym kommentar, Medborgarpanelen)

Framträdande i den neutrala publikens kommentarer är också att en andel av de svarande anser att händelsen är ointressant. Delar av gruppen har därför undvikit att ta del av rapporteringen.

Inte intresserad, haft för mycket jobb den här veckan. Dessa "oroligheter" verkar a) utanför min kontroll och arbetsområde, b) ha tagits under relevanta myndigheters kontroll och c) inte handla om ett allvarligt förestående hot eller kris för samhället. Prioriterar annat tills ledigheten. (Anonym kommentar, Medborgarpanelen)

Den negativa eller främlingsfientliga publiken

En tredje kategori, nära en av fem paneldeltagare, utgörs av den publik som ansåg att nyhetsmediernas rapportering från gatuoroligheterna inte var bra. Nära 400 av de svarande har kryssat för dessa alternativ i Medborgarpanelen.

En intressant aspekt vid djupare analyser av de öppna kommentarerna är att majoriteten innehåller åsikter om hur medierapporteringen har brustit på något sätt. Paradoxalt nog är de kritiserande kommentarerna i majoritet, trots att de flesta svarande tyckte rapportering var bra. Många har nämligen en klar åsikt om att nyhetsmediernas rapportering kunde varit bättre.

De negativa kommentarerna kan delas in i fyra kategorier.

För det första anser en betydande andel att medierapporteringen tenderar att vara sensationslysten och överdriven. Genom att lägga för stort fokus på oroligheter, våld och spektakulära händelser skapar nyhetsmedierna en känsla av kaos, menar de svarande.

När det enligt polisen inte varit värre än en fotbollsmatch, ändå rapporteras det om upplopp och "kaos". (Anonym kommentar, Medborgarpanelen)

Den andra kategorin innehåller den publik som eftersöker en djupare analys av skeendet; rapporteringen från gatuoroligheterna skrapar bara på ytan, anser de. Gruppen präglas av en vilja att förstå situationen, och en besvikelse över att nyhetsmedierna misslyckas med att tillfredsställa det behovet.

Ingen har analyserat varför någon gjort detta. Vem/vilka som råkat illa ut. Eller Vem som kan ha gjort det? Gärningsmannen är alltid det som medierna analyserar i vanliga fall men inte nu. vilka råkar illa ut? varför

just de? Unga vet mer om soc medier än vuxna, varför prata att de inte vet? (Anonym kommentar, Medborgarpanelen)

En tredje grupp är de svarande som, till skillnad från den positiva publiken, anser att alltför få ungdomar kommer till tals. De svarande anser att demonstranterna hamnat i skymundan, att de inte fått möjlighet att uttrycka sin syn på skeendet.

Dålig information om vad det egentligen handlar om. Inga intervjuer med några ungdomar. Endast vuxna som analyserar barnen på ett ganska intetsägande sätt ur ett ovanifrånperspektiv. (Anonym kommentar, Medborgarpanelen)

Den fjärde kategorin utgörs av svarande som anser att nyhetsmedierna mörklägger något. Nyhetsmedierna skriver inte ut hela sanningen, anser man. Ofta innehåller kommentarerna en främlingsfientlig ton, där den svarande anser det vara av betydelse att göra skillnad på människor och demonstranter utifrån etnicitet eller var de är bosatta.

Mediernas rädsla för att skriva om att det främst rör sig om ungdomar med utländsk bakgrund gör att jag undrar vad mer de undviker att skriva. Onödigt konflikträdsla redaktörer sänker trovärdigheten på journalistiken. (Anonym kommentar, Medborgarpanelen)

Man säger inte att det är ett kulturellt problem. Intervjuade personer är ofta etniska svenskar men ungdomarna som bråkar är till 95% invandrarungdomar från förorterna. Svenskar polisanmäler, man åker inte i stora gäng för att misshandla någon som betett sig illa. (Anonym kommentar, Medborgarpanelen)

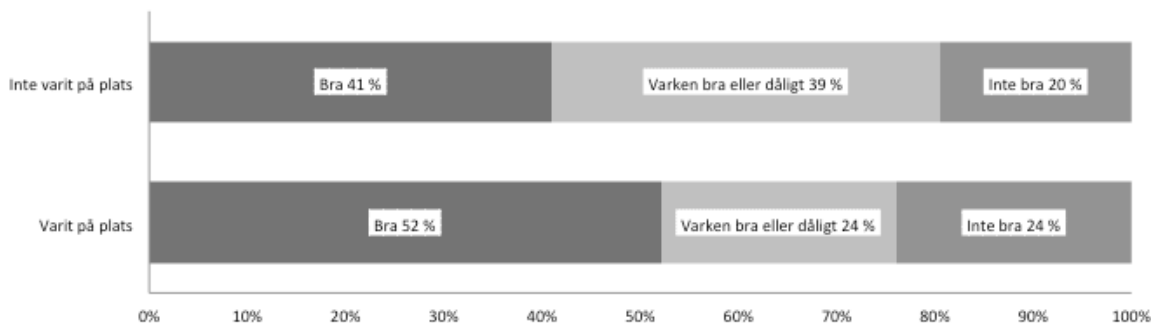
Egen erfarenhet – säkrare åsikter

Analyser kan, genom svaren i Medborgarpanelen, göras mellan de personer som enbart tagit del av information via nyhetsmedierna, i jämförelse med den publik som har egen erfarenhet av händelserna; det vill säga att de själva varit på platsen.

På så vis studeras delar av den kraft nyhetsmediernas gestaltning hade i samband med gatuoroligheterna.

Inledningsvis redovisas (figur 7) hur den generella åsikten om medierapporteringen skiljer sig åt mellan de svarande som varit på plats vid gatuoroligheterna jämfört med de som inte varit det.

Figur 7: Paneldeltagarnas åsikt om nyhetsmediernas rapportering beroende på om den svarade själv varit på plats eller inte vid gatuoroligheterna (procent)

N = Inte varit på plats 1760 personer

Varit på plats 146 personer

Figur 7 visar andelen av de svarande i Medborgarpanelen som ansåg att nyhetsmediernas rapportering från gatuoroligheterna var bra, varken bra eller dålig, eller inte bra. Frågan var "Hur tycker du att nyhetsmediernas hittills har informerat om situationen med kränkningar och gatuoroligheterna?" Resultaten gäller gatuoroligheterna och uppdelade separat mellan de som själva varit på plats vid gatuoroligheterna och de personer som inte har varit på plats. I enkäten kunde den svarade välja sju olika alternativ på en skala där 1 stod för "Inte alls bra", 4 för "Varken bra eller dåligt", samt 7 för "Mycket bra". Övriga siffror var inte definierade. I figuren har svaren samlats i tre grupper. 1-3 ingår i "Inte bra", 4 i "Varken bra eller dåligt", samt 5-7 i "Bra. Totalt antal svarande, N = 1906 personer.

Den stora skillnaden mellan grupperna är att publiken med egen erfarenhet tenderar att ha en mer bestämd och säkrare åsikt om medierapporteringen, i genomsnitt är den också något mer positiv. En klart större andel av de som varit på plats är positiva till nyhetsmediernas rapportering, men samtidigt är en något större andel också negativa. Den neutrala publiken är halverad, jämfört med gruppen av svarande som bara tagit del av nyhetsmediernas rapportering.

Mönstret att publiken med egen erfarenhet är säkrare i sin uppfattning får stöd när de öppna kommentarerna i Medborgarpanelen studeras. Flera i denna grupp refererar till den egna erfarenheten som en bas. Det blir tydligt att många svarande tenderar att lita mer på sin egen uppfattning än på den som nyhetsmediernas gestaltning gett upphov till. Den neutrala publiken hos gruppen med egen erfarenhet är därför betydligt mindre.

Det som handlat om oroligheterna har varit överdrivna. Jag har själv varit mitt ibland "oroligheterna" och knappt märkt av dem, sedan läst om vilka "upplopp" det varit just där jag varit när jag var där. I övrigt helt okej. Många frågetecken, men det har väl redaktionerna också, kan jag tänka mig. (Anonym kommentar, Medborgarpanelen)

Med tanke på att jag såg det själv, hade media inte så mycket att tillföra. Jag anser att media, den jag hört, har varit saklig. Bra rapportering. (Anonym kommentar, Medborgarpanelen)

Genom djupare analys av de öppna kommentarerna kan ytterligare tre skiljelinjer mellan grupperna presenteras.

För det första uttrycker gruppen med egen erfarenhet med större tydlighet att nyhetsmediernas rapportering är sensationslysten. Flera av de svarande reagerar på det ordval som nyhetsmedierna använder. De menar att upplopp och kaos inte är rättvisande beskrivningar och att dessa ord används för lättvindigt.

Jag tror att mediabeskrivningarna av gatuoroligheterna i centrum är kraftigt överdrivna. Jag passerade Brunnsparken och Nordstadstorget och såg massor av poliser, polispiketer, polisbilar och helikopter – men inget bråk. I Nordstan såg jag tjockt med ungdomar – men inget bråk. (Anonym kommentar, Medborgarpanelen)

En höna av en fjäder. Såg "oroligheterna" kring långgatorna idag: verkar som om media och polis överreagerar lika mkt. Sjukligt stort mediautrymme, en del säger att oroligheterna är bevis för soc medias genomslag. Jag tänker tvärtom; gammelmmedia gör nationell nyhet av luft. (Anonym kommentar, Medborgarpanelen)

För det andra uttrycker de svarande med egen erfarenhet en ökad oro för att medierapporteringen kan "trigga" fler ungdomar att ta sig till platsen, och att det därmed ska leda till fortsatta protester. Hur situationen i sig sett ut när de varit på plats nämns inte, i stället är det själva oviljan inför en fortsättning av protesten som blir framträdande.

För mycket uppmärksamhet förstärker att fler söker sig till oroligheterna, dvs människor som kommer för uppmärksamhet och inte har med saken att göra (Anonym kommentar, Medborgarpanelen)

Slutligen framträder att en andel av publiken med egen erfarenhet anser att nyhetsmedierna är återhållande och mörkläggande med information. Kommentarer liknar dem som ofta diskuteras i samband med debatter om kommentatorsfält på nyhetsmediernas egna hemsidor.

Genom att de svarande kan hänvisa till sin egna och mer "sanna" bilder av verkligheten tar de avstånd från nyhetsmediernas verklighetsbeskrivningar. Vissa av de svarande anser att nyhetsmedierna ska peka ut specifika individer som drivande i gatuoroligheterna, medan andra vill påvisa problemet av, vad de anser vara, en situation som beror på skillnader i klass och etnicitet.

Vid flera tillfällen återkommer de svarande till ordet "gammelmedier". Vilka nyhetsmedier de menar är egentligen oklart, men kommentatorerna anser att dessa "gammelmedier" inte hängt med i samhällsutvecklingen.

Återigen har vi en hedersrelaterad händelse som rör upp känslorna bland Göteborgs invandrarungdomar och orsakade kaos, återigen väljer media att pixla bort vad som ändå är uppenbart. Plusgymnasiet och Framtidsgymnasiet ÄR gymnasier för invandrarungdomar. Är inte problemet då just dessa? Givetvis. (Anonym kommentar, Medborgarpanelen)

Sammanfattning

De flesta deltagarna i Medborgarpanelen var positiva till den rapportering som nyhetsmedierna gjorde från gatuoroligheterna. Nyhetsmedierna gav händelserna stor uppmärksamhet,

information kom snabbt ut, samtidigt som ungdomarna själva fick komma till tals, ansåg den positiva publiken.

Samtidigt fanns det stora grupper som varken tyckte att rapporteringen var bra eller dålig. Gruppen präglades av att de var osäkra och förbryllade. Händelsen var alltför komplex och rapporteringen för fragmentarisk; därmed kunde de inte bestämma sig för om nyhetsmedierna gjorde ett bra jobb eller inte.

Den minsta andelen av publiken tyckte att nyhetsmedierna gjorde ett dåligt jobb, men samtidigt präglas de öppna kommentarerna av tydliga och raka åsikter om hur nyhetsmedierna kunde gjort saker bättre. Framför allt anser publiken att nyhetsmedierna överdrev situationen, att de misslyckades med fördjupande analyser, att de inte lät ungdomarna komma till tals, samt att nyhetsmedierna var mörkläggande.

Det finns skillnader mellan publiken med egen erfarenhet och de som bara tog del av nyhetsmediernas rapportering. Tydligast är att de med egen erfarenhet visar större säkerhet i sina åsikter, oavsett om de är positiva eller negativa. I genomsnitt är de dock också något mer positiva till mediebevakningen än de som inte varit på plats. En grupp av de med egen erfarenhet uttrycker en åsikt om att nyhetsmediernas sensationslystna rapportering kan ge upphov till ökade gatuoroligheter. Skillnaderna är så stora att de får anses ha betydelse, trots tidigare redovisade reservationer kring metodikens tillförlitlighet.

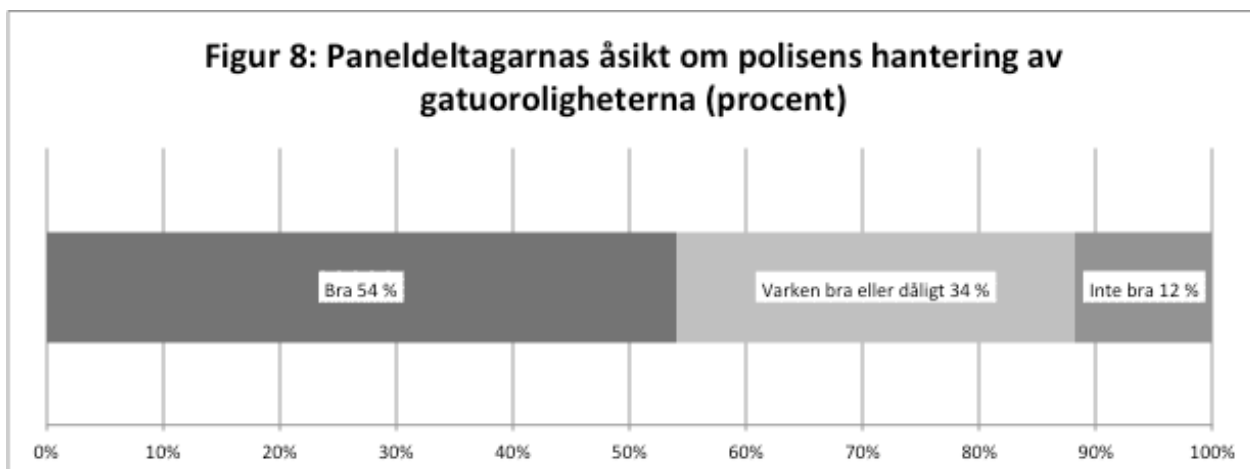
Publikens åsikt om polisens hantering

Genom Medborgarpanelen finns också statistik om hur publiken uppfattade polisens hantering av gatuoroligheterna, samt om den rapportering som nyhetsmedierna gav hade kraft att påverka bilden av polisens hantering. Svaret på den senare frågan fås genom jämförelse av bedömningar hos dem som inte varit på plats och dem som varit där och kunde göra egna bedömningar.

En brist, jämfört med tidigare analysdelar, är att Medborgarpanelen gällande denna fråga inte erbjuder öppna svar. Möjligheten att analysera förklaringen bakom eventuella skillnader mellan grupperna är därmed inte möjlig.

Polisen lyckades med insatsen

Inledningsvis presenteras frekvenser för vad publiken ansåg om polisens hantering av gatuoroligheterna (figur 8).

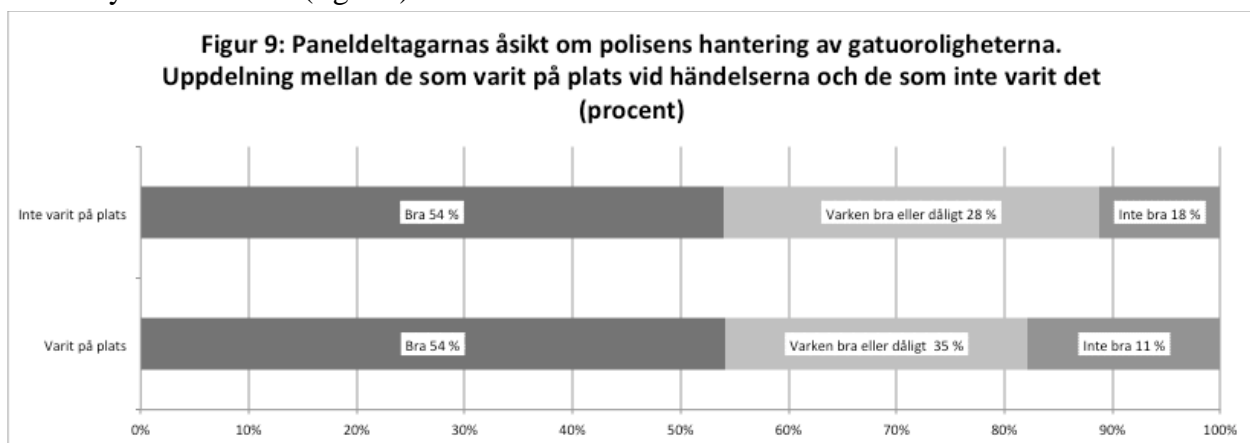

Figur 8 visar andelen av de svarande i Medborgarpanelen som ansåg att polisens hantering av gatuoroligheterna var bra, varken bra eller dåligt, eller inte bra. Frågan i enkäten löd: "Hur tycker du att polisen hittills har hanterat situationen med kränkningar och gatuoroligheter?". Svaren är uppdelade separat mellan kränkningar och gatuoroligheterna, och i denna analys undersöks endast de senare. I enkäten kunde den svarande välja mellan sju olika alternativ på en skala där 1 stod för "Inte alls bra", 4 för "Varken bra eller dåligt", samt 7 för "Mycket bra". Övriga siffror var inte definierade. I figuren har svaren samlats i tre grupper. 1-3 ingår i "Inte bra", 4 i "Varken bra eller dåligt", samt 5-7 i "Bra". Antal svarande totalt, n = 1892 personer.

En majoritet av de svarande ser positivt på polisens hantering av gatuoroligheterna. Samtidigt har en relativt stor grupp, mer än en tredjedel av de svarande, valt det neutrala alternativet. Bara en tiondel anser att polisens hantering av gatuoroligheterna varit dålig.

Större missnöje hos personer på plats

Fortsättningsvis redovisas synen på huruvida åsikterna om polisens hantering av gatuoroligheterna skiljer mellan svarande som varit på plats jämfört med dem som enbart tagit del av nyhetsmedierna (figur 9).

Figur 9 visar andelen svarande som ansåg att polisens hantering av gatuoroligheterna var bra, varken bra eller dåligt, eller inte bra. Svaren är uppdelade efter svarande som själva säger ha varit på plats vid gatuoroligheterna och de som inte varit det. Frågan är densamma som i föregående figur: "Hur tycker du att polisen hittills har hanterat situationen med kränkningar och gatuoroligheter?". Svaren som undersöks gäller endast gatuoroligheterna. I enkäten kunde den svarande välja mellan sju olika alternativ på en skala där 1 stod för "Inte alls bra", 4 för "Varken bra eller dåligt", samt 7 för "Mycket bra". Övriga siffror var inte definierade. I figuren har svaren samlats i tre grupper. 1-3 ingår i "Inte bra", 4 i "Varken bra eller dåligt", samt 5-7 i "Bra". Antal svarande, n = 1892 personer.

Även bland dem som var på plats ser majoriteten positivt på polisens hantering av gatuoroligheterna. Men det är ändå tydligt att det i denna grupp är fler som är missnöjda med polisens hantering. Andelen är närapå fördubblad. Samtidigt har gruppen som anser att polisens hantering varken varit bra eller dålig minskat.

Sammanfattning

En majoritet av publiken såg positivt på polisens hantering av gatuoroligheterna, samtidigt som nära en tredjedel anser att hanteringen varken varit bra eller dålig. Lite drygt var tionde är missnöjd.

Skillnaden i åsikt om polisens insatser, beroende på om de svarande varit på plats eller inte vid gatuoroligheterna, är att de negativa svarande är närapå fördubblade bland de som själva varit på plats och haft möjlighet att själva avgöra hur polisen hanterat händelserna.

8. En inburad fågel Fenix

Alltsedan de där decemberdagarna år 2012 har minnet av “Instagram-upploppen” etsat sig fast i många människors minne. Oavsett vilket minne som är tydligast för varje person finns en förenande del: de allra flesta har på något sätt tagit del av nyhetsmediernas rapportering om Instagram-händelserna – och på ett eller annat sätt påverkats av den.

I denna studie visas att gestaltningen i nyhetsmedierna följer ett tydligt mönster, ett mönster som är genomgående för samtliga tidningar i studien.

För det första beskrivs händelserna, redan från start, som ett upplopp. Användningen av “upplopp” – som i sin språkliga definition är en brottslig handling – bidrar till att demonstranternas reaktion och tillvägagångssätt framstår som illegitimt och olagligt.

Bilden av händelserna som brottsliga cementeras av nyhetsmediernas våldsfiltrering. Begreppet våldsfiltrering skapades av medieforskare efter kravallerna vid EU-toppmötet i Göteborg 2001. Nu återupprepas mönstret för en annan proteströrelse i samma stad, trots att ingen person i slutändan blivit dömd för att ha begått en brottslig handling under själva protesten.

Den “misshandel”, som flera av tidningarna visuellt och verbalt gestaltar, föranleder inte en polisanmälan. Det “pistolliknande” föremål, som Aftonbladet refererar till, är ett rykte vars existens och koppling till gatuoroligheterna är oklar. Genom att lyfta upp dessa bilder högt i sina nyhetsvärderingar skapar tidningarna en gestaltning av att våldet står i främsta rummet.

Under det inledande analysavsnittet, händelseförloppet, framträder mönstret att tidningarna tenderade att dramatisera gatuoroligheterna. Förutom ett kronologiskt berättande framträder de tre “scenerna”. Rapporteringen, framför allt i kvällstidningarna, gestaltar protesten som ett gladiatorspel. Scenerna innehåller en central spelplats där det hettar till mellan demonstranterna och deras motståndare. De närvarande demonstranterna kan välja om de vill in i ringen och delta, eller om de vill hålla sig utanför.

Konfliktanalysen av händelsen visar att rapporteringen präglas av episodiska gestaltningar. Såväl orsak som föreslagen lösning tillskrivs individuella och specifika aktörer. Dessa episodiska gestaltningar innehåller en given rollfördelning: demonstranterna har ansvaret för händelserna och de polisiära insatserna framstår som den givna lösningen på situationen.

Orsaken till demonstrationen är av nyhetsmedierna explicit uttalad: demonstranterna befinner sig på Göteborgs gator till följd av en känslomässig reaktion. Demonstranterna är unga känslostyrda människor. Deras ilska är förståelig, men deras reaktion, att dra runt på gatorna, är inte acceptabel. Gestaltningen skapar bilden av att känslorna blir alltför starka och tar överhanden, vilket leder till att demonstranterna tar till våldsamheter.

Huruvida nyhetsmediernas bild av de bakomliggande orsakerna stämmer överens med verkligheten är svårt att säga. Men tydligt är att orsakstolkningen i första hand görs av tidningarna själva, av polisen eller av experter. Demonstranterna är en del av det anonyma ”ungdomssamhället”. De gestaltas som en gemensam aktör. Om det finns fler orsaker och individuella syften inom ungdomssamhället är en fråga som förblir obesvarad.

Den föreslagna lösningen i gestaltningen präglas av ett polisiärt fokus. Polisen är primary definer. Tidningarna använder taktiska polistermer i berättandet. De beskriver hur polisens egna förberedelser är en förutsättning för att bevara stadens lugn.

Samtidigt framgår att tidningarna och polisen inte är helt överens om vad som ska rapporteras. När tidningarna dramatiserar försöker polisen stundtals att avdramatisera. Polisen förklarar att man främst vill föra dialog, inte omhänderta. Polisen understryker att bara några av demonstranter är våldsamma, men flera tidningar väljer att skapa en bild av att det gäller samtliga samt att förstora de få inslag av våld som förekommer.

Polisens närvaro i berättandet utgör en grundbult i rapporteringen om gatuoroligheterna. Konsekvensen är att den politiska substans och argumentation som proteströrelsen möjligtvis kan ha, bortom våldsamheterna, inte kommer upp till ytan.

Rapportens fjärde analysavsnitt visade den moraliska bedömning som blir framträdande i gestaltningen. I och med våldsfiltreringen, den polisiära diskursen och "upploppet" som definition, har tidningarna svårt att anlägga ett positivt tonfall; det negativa tonfallet tar överhanden. Gatuoroligheterna kopplas till affekter, samtidigt som kommentatorerna ser händelserna som en förlängd arm av andra strukturella problem i samhället.

Så långt om de typiska, mest framträdande, dragen i gestaltningen. Ett undantag bör nämnas särskilt: Göteborgs-Posten är den tidning som har den mest heltäckande och nyanserade bevakningen av händelsen. Fler röster kommer till tals. Tidningen öppnar för att sakgestalta händelsen på flera sätt. Den beskrivs, exempelvis, som en relativt lugn protest. Demonstranterna är mindre anonymiserade, samtidigt som bakgrunden till, och syftet med, reaktionen kan variera dem emellan. När övriga tre tidningar beskriver händelserna den 19 december som fyllda av knallskott och omhändertaganden skriver Göteborgs-Posten att "det mesta gick lugnt till". Att läsa Göteborgs-Posten de här dagarna ger överlag en annorlunda bild av såväl gatuoroligheterna som av vad en ungdomlig proteströrelse kan vara.

Gestaltungsanalysen följs av en studie av en enkätundersökning som gjorts via Medborgarpanelen. Att utifrån analysens underlag dra generella slutsatser är inte möjligt, beroende på att urvalet är självrekryterat och därmed inte representativt.

Men vissa mönster är ändå värda att belysa. Bland de svarande ser en majoritet antingen positivt eller neutralt på nyhetsmediernas rapportering av gatuoroligheterna. Snabbheten, uppdateringen och omfånget i rapporteringen var föredömligt, ansåg paneldeltagarna. Samtidigt är det tydligt att gatuoroligheterna för många var en komplex och svårförstådd händelse. Detta framgår inte minst genom att de som varit på plats har en betydligt mer bestämd uppfattning om nyhetsmediernas rapportering.

Många av paneldeltagarna uttrycker, i sina öppna kommentarer, att det fanns rum för förbättringar och nyanseringar i nyhetsmediernas bevakning. Bilden av ett upplopp med våldsamheter som stenkastning och misshandel reagerar allmänheten på. Framför allt gäller detta de svarande som varit på plats vid gatuoroligheterna. De anser oftare att rapporteringen var överdriven och sensationsdriven. Andra anser att nyhetsmedierna är mörkläggande; att man inte vill berätta hela sanningen. Denna åsikt, att nyhetsmedierna är opålitliga och överdrivna, måste

ses som ett problem för nyhetsmediernas trovärdighet som informationsförmedlare från protester.

Studien visar att publiken såg positivt på polisens hantering av gatuoroligheterna. Samtidigt visar analysen att de som varit på plats uttryckte ett större missnöje med hanteringen. Från detta kan kopplingar göras till det faktum att polisen är primary definer av händelserna; de sätter nyhetsmediernas utgångspunkt för rapporteringen, och har därmed också en möjlighet att ge en positiv bild av sitt sätt att hantera situationen.

Man kan också konstatera att en större andel av paneldeltagarna var kritiska till nyhetsmediernas rapportering (20 %) än till polisens hantering (12 %) av gatuoroligheterna.

En protest syftar till förändring. Oavsett tillvägagångssätt innehåller protesten ett mål, ett syfte eller en argumentation. Det finns i ett demokratiskt samhälle en problematik i att flera av de granskade tidningarna gestaltade protesten vid Instagram-händelserna som en irrationell reaktion och ett upplopp, baserat på dess våldsamma inslag. Ungdomssamhällets sätt att protestera beskrevs som okonventionellt och brottsligt. I gestaltningen framträdde en syn från vuxen-, medie- och myndighetssamhället på protesten som något som borde tystas.

Detta är just det dilemma som dagens proteströrelser kommer att ställas inför. För att finnas till måste man synas. Våldsamheterna kan vara faktorn som öppnar proteströrelsens dialogfönster mot makten och nyhetsmedier (Cammaerts, 2013).

Men vad händer när nyhetsmedier möter proteströrelsen, lägger huvudsakligt fokus på dess våldsamheter samtidigt som inte låter demonstranterna själva komma till tals? Oavsett om publikens uppfattade om nyhetsmediernas rapportering som bra eller dålig har nyhetsmedierna här en maktposition att avgöra om protestens demokratiska fågel Fenix ska tillåtas att flyga, vingklippas eller hållas inburad (Cottle, 2008:667).

I stora delar av rapporteringen från Instagram-händelserna hölls fågeln inburad.

Slutsatser i punktform

- *Från första dagens bevakning definieras händelserna som ett upplopp, en definition samtliga tidningar, utom Göteborgs-Posten, sedan håller fast vid.*
- *Nyhetsmedierna tenderar att ta protestens våldsamheter som utgångspunkt för sitt berättande. Våldsfiltreringen cementerar bilden av att demonstrationen är illegitim och bör åtgärdas.*
- *Händelseförloppet beskrivs genomgående med en dramaturgi med en given kronologi och tydliga scener där gatuoroligheterna äger rum.*
- *Orsak och föreslagen lösning till gatuoroligheterna präglas av ett episodiskt synsätt där enskilda aktörer är skyldiga till att gatuoroligheterna sker. Framför allt blir det tydligt i beskrivningen av ungdomens känslostyrda reaktion.*
- *Polisen är primary definer av händelserna, den aktör som sätter agendan för hur nyhetsmedierna ska inleda sin rapportering. Samtidigt tenderar några tidningar att gå emot polisens berättande och menar att situationen är mer allvarlig än vad polisen vill göra gällande.*
- *Rapporteringen präglas av ett negativt tonfall där gatuoroligheterna är moraliskt felaktiga och något som borde ha avstyrt innan de uppstod.*
- *Göteborgs-Posten avviker från mönstret med en mer nyanserad rapportering och mer öppen beskrivning av protestens syfte och beståndsdelar.*
- *Allmänheten ansåg att nyhetsmediernas rapportering var bra, men menade att det samtidigt fanns rum för en förbättrad och mer nyanserad bevakning.*
- *De personer som själva varit på plats vid gatuoroligheterna kunde i större utsträckning ta ställning till vad de tyckte om nyhetsmediernas bevakning: de ansåg oftare att nyhetsmedierna antingen var opålitliga, sensationsdrivna eller mörkläggande.*
- *Allmänheten uppfattade polisens hantering av gatuoroligheterna som bra. Bland de som själva varit på plats ansåg dock en ökad andel att polisen misslyckades med sin insats.*

Källförteckning

- Ahnlund Bäckman, Evelina (2013) "Folk är väl tuffare bakom skärmen": En fokusgruppstudie om ungas tankar beträffande nätkränkningar. Institutionen för socialt arbete, Umeå universitet.
- Altheide, David L. (1996) Ethnographic Content Analysis [utdrag]. I *'Qualitative Media Analysis'*, s. 13-29. Thousand Oaks:Sage, 1996
- Becker, Howard S. (1967) Whose Side Are We On?. I *Social problems*, Vol. 14, No. 3. ss. 239-247. DOI: 10.2307/799147. Kalifornien: University of California Press.
- Cammaerts, Bart (2013) The mediation of insurrectionary symbolic damage: The 2010 U.K. Student Protests. I *The International Journal of Press/Politics*. Vol. 18, No 4. ss. 525-548. DOI: 10.1177/1940161213496283
- Coleman, Renita (2010) Framing the pictures in our heads: Exploring the framing and agenda-setting effects of visual images, i D'Angelo, Paul & Kuypers, Jim A. (2010), *Doing news framing analysis: Empirical and Theoretical Perspectives.*, s. 233-261. New York: Routledge.
- Cottle, Simon (2008) Reporting demonstrations: The changing media politics of dissent. I *Media Culture Society*. Vol. 30, No 6. ss. 853-872. DOI: 10.1177/0163443708096097]
- Della Porta, Donatella & Diani, Mario (2006). *Social Movements: An Introduction*. Oxford: Blackwell Publishing.
- Dimitrova, Daniela D. & Strömbäck, Jesper (2008) Foreign policy and the framing of the 2003 Iraq War in elite Swedish and US newspapers. I *Media, War & Conflict*. Vol. 1, No. 2. ss. 203-220
- Donson, F., Chesters, G., Welsh, I., & Tickle, A. (2004). Rebels with a Cause, Folk Devils without a Panic: Press Jingoism, Policing Tactics and Anti-Capitalist Protest in London and Prague. *Internet Journal of Criminology*. <http://www.internetjournalofcriminology.com/Donson%20et%20al%20-%20Folkdevils.pdf> (hämtad 24 mars, 2013).
- Entman, M. Robert (1993) Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm. I *Journal of Communication*. Vol. 43, No. 4. ss. 51-58
- Entman, Robert M. (2004) *Projections of Power: Framing News, Public Opinion and Foreign Policy*. Chicago: University of Chicago Press
- Esaiasson, Peter, Giljam, Mikael, Oscarsson, Henrik & Wängnerud, Lena (2012) *Metodpraktikan – konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Norstedts Juridik.
- Findahl, Olle (2002) Våldsfiltret. Om mediernas rapportering av demonstrationer från Vietnam till WTO och EU. I Liliequist, Marianne & Lundälv, Jörgen (red.) *Gatans politik: Göteborgsdemonstrationerna juni 2001 : ur mediernas, polisernas och demonstranternas perspektiv*. Gävle: Meyer
- Hall, S., Critcher, C., Jefferson, T., Clarke, J. & Roberts, B. (1978). *Policing the crisis: mugging, the state, and law and order*. London: Macmillan
- Halloran, James D., Elliott, Philip & Murdock, Graham. (1970) *Demonstrations and Communication: A Case Study*. Harmondsworth: Penguin Books.
- Ghersetti, Marina (2000) *Sensationella berättelser. En studie om nyheter från Angola 1987 och om prinsessan Diana 1997 i dagstidningar, radio och TV*. Göteborg: Akademisk avhandling vid Institutionen för journalistik, medier och kommunikation (JMG)

- Ghersetti, Marina (2012) Journalistikens nyhetsvärdering. I Strömbäck, Jesper & Nord, Lars (red.) *Medierna och demokratin*. Lund: Studentlitteratur. ss. 205-232
- Gitlin, Todd. (1980) *The Whole World Is Watching: Mass Media in the Making and Unmaking of the New Left*. Berkeley: University of California Press.
- Iyengar, Shanto (1990), Framing Responsibility for political issues: The Case of Poverty. I *Political Behaviour*. Vol. 12, No. 1, ss. 19-40
- Iyengar, Shanto (1991) *Is anyone responsible? How television frames political issues*. Chicago: University of Chicago Press.
- Lang, Kurt. & Lang, Gladys (1953) The unique perspective of television and its effect: A pilot study. *American Sociological Review*. Vol 18, No. 1, ss. 3 – 12.
- Merriam S B (1994) Validitet, reliabilitet och etik i fallstudier [utdrag]. I *Fallstudien som forskningsmetod*. Lund: Studentlitteratur. ss. 174-188.
- Merriam S B (2009) What is Qualitative Research? [utdrag, kapitel]. I *Qualitative Research: A Guide to Design and Implementation*. San Francisco: Jossey-Bass ss. 5-19
- Nord, Lars & Strömbäck, Jesper (2012) *Medierna och demokratin*. Lund: Studentlitteratur
- Norris, Pippa. (2002) *Democratic Phoenix: Reinventing Political Activism*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Persson, Gustav (2011) *Det brinner i Rosengård igen. En kritisk diskursanalys av mediebevakningen av kravallerna i Rosengård 2008*. Kandidatuppsats i Mänskliga rättigheter vid Lunds Universitet.
- Persson, Gustav (2012) *Protestens politiska plats. En kritisk diskursanalys av pressens rapportering från två protester i det offentliga rummet*. Institutionen för kommunikation och medier (KOM) vid Lunds Universitet.
- Rucht, Dieter (2004) "The Quadruple 'A': Media Strategies of Protest Movements since the 1960s." I *Cyberprotest: New Media, Citizens, and Social Movements*, red. deDonk, W., Loader, B., Nixon, P., & Rucht, D. London: Routledge. ss. 29–58.
- Scheufele, Dietram A. (1999) Framing as a theory of media effects. I *Journal of Communication*. Vol 49., No. 1, ss. 103-122
- Scheufele, Dietram A. & Tewskbury, David (2006) Framing, Agenda Setting, and Priming: The Evolution of Three Media Effects Models. I *Journal of Communication*. Vol. 57, No. 9. ss. 9-20
- Shehata, Adam (2012) "Medierna och makten över publiken", i Nord, Lars & Strömbäck, Jesper (2012), *Medierna och demokratin*., ss. 317-344. Lund: Studentlitteratur.
- Shoemaker, P (1987) Building a theory of news content. I *Journalism Monographs*: 103.
- Sunstein, Cass R. (2005) Moral heuristics. I *Behavioral and Brain Sciences*. Vol. 28, No. 4. ss. 531 - 573
- Strömbäck, Jesper (2009) *Makt, medier och samhälle. En introduktion till politisk kommunikation*. Stockholm: SNS Förlag
- Taylor, Verta & Van Dyke, Nella (2004) "Get up, Stand up": Tactical Repertoires of Social Movements. I *The Blackwell companion to social movements*. Red: Snow, Soule and Kriesi. ss. 262 - 293 Malden: Blackwell Pub. 2004
- Waddington, David (1992) *Contemporary Issues in Public Disorder*. New York: Routledge.

Övrigt referensmaterial

Medborgarpanelen – “Enkät om ungdomsoraligheterna i Göteborg, december 2012”, sändes ut genom Medborgarpanelen, Lore vid Göteborgs universitet. Institutionen för journalistik, medier och kommunikation (JMG), Göteborgs universitet, *Kriskommunikation 2.0*. (Enkäten gick ut till boende i Västsverige.)

Citerade tidningsartiklar

Aftonbladet (2012-12-19) *Slås ner – av gäng*. Forsberg Oskar, Nelson Oscar, Röstlund Lisa, Wiman Erik, Wulcan Markus.

Aftonbladet (2012-12-19) *Polisen begriper inte sociala medier*. Swedin Daniel.

Aftonbladet (2012-12-19) *Internet är en källa till frihet – men även förtal*. Cantwell Oisín.

Aftonbladet (2012-12-19) *Hämnden efter sexryktena: Här slår de ner flickan*. (Framsida)

Aftonbladet (2012-12-20) *Hotades av maffiagäng*. Ekelund Martin, Johansson Anders, Wiman Erik.

Aftonbladet (2012-12-20) *27 togs av polis efter kravaller*. Forsberg Oskar

Göteborgs-Posten (2012-12-19) *Protesterna urartade*. Fransson Dag, Karlsson Caroline, Liljemalm Anna, Vikingsson Karolina.

Göteborgs-Posten (2012-12-19) *Så trappades ilskan upp*. Karlsson Caroline.

Göteborgs-Posten (2012-12-19) *Överraska mig gärna*. Britz Sarah.

Göteborgs-Posten (2012-12-19) *“De har förstört för sig själva”*. Bozinovska Snezana.

Göteborgs-Posten (2012-12-19) *Oro för mer bråk bland elever*. (Framsida)

Göteborgs-Posten (2012-12-19) *“Spegling av verkligheten”*. Liljemalm Anna.

Göteborgs-Posten (2012-12-20) *Många ledsna på Mixgården*. Höglund Jan, Linné Peter.

Göteborgs-Posten (2012-12-20) *Problemen kvarstår*. Staifo Abraham.

Göteborgs-Posten (2012-12-21) *Lugn manifestation mot nätmobbing*. Liljemalm Anna.

Göteborgs-Posten (2012-12-21) *Bråken störde handeln*. Johansson Anne.

Göteborgs-Posten (2012-12-21) *Bakom den irrationella protesten*. Hagberg Mattias.

Göteborgs-Posten (2012-12-23) *“Den här gången gick det alldeles för långt”*. Brevinge Nina.

GT (2012-12-19) *Frida Boisen: Det är dags att vi vuxna börjar ta vårt ansvar på nätet*. Frida Boisen

GT (2012-12-19) *Ryktes-kaoset. Hundratals i upplopp efter uthängningarna*. Maya Dahlén Persson

GT (2012-12-19) *“Det var inte jag”*. Schreiber Johanna.

GT (2012-12-19) *Offrens egna ord*. Pavlica Adrianna.

GT (2012-12-20) *“Vill hitta tipsarna”*. Dahlén Persson Maya, Ylander Anders.

GT (2012-12-20) *Advokaten: Hon har inte gjort det*. Dahlén Persson Maya.

GT (2012-12-20) *Vi måste lära oss att inte lita på nätet*. Wopenka Johan.

GT (2012-12-21) *Manifestation i går: “Självklart att komma hit”*. Raun Anki.

Metro Göteborg (2012-12-19) *Skolan håller stängt i dag – polisen väntar på anmälningar*. Beckman Fredrik, Lindberg Olof, Löwendahl Peter.

Metro Göteborg (2012-12-19) *“Det har gått med vindens hastighet”*. Ekstrand Patrick.

Metro Göteborg (2012-12-20) *Polisen: Vi måste ha beredskap*. Ekstrand Patrick, Löwendahl Peter.

Metro Göteborg (2012-12-20) *Polisen förberedd på fortsatt kaos*. (Framsida)

Metro Göteborg (2012-12-21) *Anmälningar rasar in efter upploppet*. Beckman Fredrik.

Metro Göteborg (2012-12-21) *“Lär unga kritiskt tänkande”*. Wahl Hillevi.

Metro Göteborg (2012-12-21) *Lugn Manifestation*. Faktaruta

Aftonbladet.se (2012-01-25) *“Vår generation kommer flippa ur”*. Bratthammar, Alice & Ivanović, Amanda.

<http://www.aftonbladet.se/kultur/article16131454.ab> (Hämtad 13 maj 2014)

GP.se (2014-05-10), *Upploppet i Göteborg väckte vuxna*. Björk, Evalis.

<http://www.gp.se/nyheter/goteborg/1.2365647-upploppet-i-goteborg-vackte-vuxna> (Hämtad 13 maj 2014)

Bilaga 1

Analyschema kvalitativ innehållsanalys

Frågor att ställa till texter och bilder.

Temat:

1. Sakgestaltning & gestaltning av konsekvens – Händelseförloppet

Vad hände/händer?

Hur beskrivs gatuoroligheterna? Med vilka ord beskrivs dem?

Hur beskrivs dramaturgi? Vad sker och i vilken ordning?

Hur har demonstranterna mobiliserat sig?

Hur ser man på framtiden? Kommer gatuoroligheterna att fortsätta?

2. Episodisk & tematisk – Konflikten

Varför händer det? (hur beskrivs anledningen/bakgrunden)

Vad är lösningen?

Hur beskrivs motsättningarna?

Vilka är varandras motparter?

Hur gestaltas konflikten? Mellan enskilda individer? Är det en klassfråga? Är det en politisk fråga?

Episodisk gestaltning – läggs ansvaret på individnivå?

Tematisk gestaltning – läggs ansvaret på samhällsnivå? Som en del av ett större samhällsproblem?

3. Primary definers – Aktörer

Vilka får bedöma situationen? (*elitkällor, primary definers*)

Vem uttalar sig och om vad?

Hur gestaltas ungdomarna? Vem får föra deras talan? Vilken typ av uppgifter får de delge?

Är allas åsikter lika värderade?

Beskrivs ungdomarna som individer eller som kollektiv? – Om grupp/kollektiv, hur beskrivs gruppen?

Hur beskrivs polisen?

Vilka är inte med? Allmänhet? Politiker? Journalisterna själva?

Vilken värdering lägger respektive aktör på gatuoroligheterna?

4. Moralisk bedömning – Tar artikeln/journalisten ställning för eller emot gatuoroligheterna?

Är protesterna/gatuoroligheterna legitima? Varför, varför inte?

Vilken syn/åsikt har kommentatorer, krönikörer, journalister på/om händelserna?

Rättfärdigar de dem? Fördömer dem? Är problemet löst? Vill man att protesterna ska fortsätta?

Kopplar man ihop saker/fördomar? Vilka saker hör ihop? Vad gör det inte? Vad lyfts fram, vad tas inte upp?

Vilken ton har texten, positiv eller negativ till gatuoroligheterna?

Hur beskrivs känslor? Vilka känslor uttrycker/anspelar man på, rädsla, hotfullt, upprörda?

Bilaga 2

Kodschema kvantitativ innehållsanalys

1) Tidning

- 1) GP
- 2) GT
- 3) Aftonbladet
- 4) Metro

2) Datum

18, 19, 20, 21, 22, 23

3) År

- 1) 2012

4) Typ

- 1) Nyhetsartikel
- 2) Åsiktsbaserad text (ledare, krönika)
- 3) Faktaruta
- 4) Puff
- 5) Övrigt

5) Placering

- 1) Förstasida
- 2) Annan

6) Första ordet för samlingarna

- 1) Upplopp
- 2) Gatuoroligheter
- 3) Kaos
- 4) Protest
- 5) Tumult
- 6) Demonstration
- 7) Manifestation
- 8) Bråk
- 9) Kravall
- 10) Krig
- 15) Nämnas inte/ oklart

7) Framträdande tematisk eller episodisk gestaltning

- 1) Episodisk
- 2) Tematisk
- 15) Oklart

8) Ton till gatuoroligheterna (*Positiv ton beskriver exempelvis gatuoroligheterna som en legitim reaktion, en reaktion med ett syfte. En negativ ton ser dem exempelvis som illegitima, som ett polisiärt problem, som en händelse som bör stävjas*)

- 1) Positiv
- 2) Negativ
- 3) Neutral/oklar

Aktör i varje artikel, Får aktör X uttala sig?

9) Polis

- 1) Ja
- 2) Nej

10) Demonstrant

- 1) Ja
- 2) Nej

11) Offer

- 1) Ja
- 2) Nej

12) Expert

- 1) Ja
- 2) Nej

Bilaga 3

Exempel på framsidor, för de fyra tidningarna, under rapporteringen kring Instagram-händelserna:

Göteborgs-Posten, 2012-12-19. Foto: Jonas Lindstedt

Metro 2012-12-20, Foto: Björn Larsson Rosvall, Scanpix

Aftonbladet 2012-12-19.

GT 2012-12-19.

Aftonbladet 2012-12-19. Foto: "Privat"

Exempel på hur stillbilder från ett videoklipp, där en tjej blir misshandlad, används för att gestalta gatuoroligheterna.

Göteborgs-Posten 2012-12-19. Grafik: "GP"

Exempel på hur gatuoroligheterna beskrivs utspela sig på tre bestämda platser.

GODTROGNA. Hundratals isikna ungdomar samlades utanför Plusgymnasiet. Men att det verkligen är här de skyldiga bakom de 200 kränkande Instagram-texterna går är osäkert. Det finns i dag inga bevis. Foto: LENNART REHNMAN

GT 2012-12-20. Foto: Lennart Rehnman.
Exempel på en bild där polisen är passiv.

HANDGRIPLIGEN. Polisen tvingades ta i med hårdhandskarna för att avvisa några av ungdomarna som blockerat entrén till köpcentret.

Göteborgs-Posten 2012-12-20. Foto: Elisabeth Alvenby.
Exempel på en bild där polisen är aktiv.

Manifestation i går: "Självklart att

komma hit"

GT 2012-12-21. Foto: Lennart Rehman.

Exempel på hur demonstranterna vid manifestationen personifieras och ges utrymme att uttrycka sitt politiska budskap.

NYA UPPLOPP Stämningen var starkast bakom i Göteborg

I går. Ingen skadades efter gasbevakningen och 20-30-tal ungdomar sårades av polisen.

Foto: THOMAS JOHANSSON

Aftonbladet 2012-12-20. Foto: Thomas Johansson.

Exempel på hur demonstranter anonymiserades vid gatuoroligheterna.

PUBLIKATIONER UTGIVNA AV INSTITUTIONEN FÖR JOURNALISTIK, MEDIER OCH KOMMUNIKATION (JMG)

Institutionen för journalistik och masskommunikation (JMG) har två publikationsserier:

- **JMG:s bokserie: Göteborgsstudier i journalistik och masskommunikation**

- **JMG:s arbetsrapportserie: Arbetsrapporter från Institutionen för journalistik och masskommunikation**

Redaktörer för JMG:s bokserie och arbetsrapportserie är professorerna Kent Asp och Lennart Weibull. Publikationer i de två serierna säljs genom institutionens försorg. Beställningar kan ske på den talong som finns efter publikationsförteckningen.

Mellan 1991 och 1994 utgavs även en särskild rapportserie. Titlarna i den finns förtecknade separat.

JMG:s bokserie Göteborgsstudier i masskommunikation (1980 — 1990)

1. Lennart Weibull (1983) *Tidningsläsning i Sverige*. Stockholm, Liber. 521 sid.
 2. Anders Ohlsson (1989) *Politiska nyheter till nytta och nöje*. Almqvist & Wiksell International, Stockholm. 350 sid.
 3. Lennart Weibull, Karin Björkqvist (1989) *Dagspressen och dess läsare*. Stockholm, Almqvist & Wiksell International. (slut)
- Göteborgsstudier i journalistik och masskommunikation (1990 – (Pris: 200 kr plus moms och porto)
1. Robert Burnett (1990) *Concentration and Diversity in the International Phonogram Industry*. (slut)
 2. Roger Wallis (1991) *Internationalisation, Localisation & Integration*. 281 sid.
 3. Ronny Severinsson (1994) *Tidningar i konkurrens. Dagstidningarnas agerande på lokala läsarmarknader i Västergötland 1950 - 1985*.
 4. Bo Reimer (1994) *The Most Common of Practices. On Mass Media Use in Late Modernity*. Almqvist & Wiksell International. Stockholm. (slut)

5. Ulf Wallin (1995) *Vad fick vi veta? En studie i svenska nyhetsmediers rapportering åren före folkomröstningen om EU*.
6. Lennart Weibull och Charlotta Kratz (red) (1995) *Tidningsmiljöer. Dagstidningsläsning på 1990-talet*.
7. William Borden (1995) *Power Plays. A Comparison Between Swedish and American Press Policies*.
8. Admassu Tassew (1995) *Reporting a Pandemic. A Comparative Study of AIDS News Coverage in African and European Dailies*.
9. Monika Djerf Pierre (1996) *Gröna nyheter. Miljöjournalistiken i televisionens nyhetssändningar 1961 – 1994*.

10. Tomas Andersson Odén (1996) *Principer på pränt. En studie av redaktionella mål inom den svenska dagspressen*. Institutionen för journalistik och masskommunikation, Göteborgs universitet
11. Margareta Melin-Higgins (1996) *Pedagoger och spårhundar. En studie av svenska journalisters yrkesideal*. Institutionen för journalistik och masskommunikation, Göteborgs universitet.
12. Maria Elliot (1997) *Förtorendet för medierna. TV, radio och dagspress i allmänhetens ögon*. Institutionen för journalistik och masskommunikation. Göteborgs universitet.
13. Kent Asp, Bengt Johansson och Larsåke Larsson (1997) *Nära nyheter. Studier om kommunaljournalistik*. Institutionen för journalistik och masskommunikation. Göteborgs universitet.
14. Carlsson, Ulla (1998) *Frågan om en ny internationell informationsordning. En studie i internationell mediepolitik*. Institutionen för journalistik och masskommunikation, Göteborgs universitet.
15. Johansson, Bengt (1998) *Nyheter mitt ibland oss. Kommunala nyheter, personlig erfarenhet och lokal opinionsbildning*. Institutionen för journalistik och masskommunikation. Göteborgs universitet.
16. Wallin, Ulf (1998) *Sporten i spalterna. Sportjournalistikens utveckling i svensk dagspress under 100 år*. Institutionen för journalistik och masskommunikation. Göteborgs universitet.
17. Larsson, Larsåke (1998) *Nyheter i samspel. Studier i kommunaljournalistik. Institutionen för journalistik och masskommunikation*. Göteborgs universitet.
18. Weibull, Lennart och Ingela Wadbring /red/ (1998) *Publik och medier 1996/1997. Särtryck av artiklar om medier ur SOM-rapporterna nr 18 och 19*. Institutionen för journalistik och masskommunikation. Göteborgs universitet.
19. Lindstedt, Inger (1998) "Till de unga, till dem som ämna bliva tidningsmän". *Handböcker i journalistik*. Göteborgs universitet.
20. Dahlén, Peter (1999) *Från Vasaloppet till Sportextra. Radiosportens etablering och förgrening 1925 – 1995*. Stockholm: Stiftelsen Etermedierna i Sverige.
21. Löfgren Nilsson, Monica (1999) *På Bladet, Kuriren och Allehanda. Om ideal och organiseringsprinciper i den redaktionella vardagen*. Göteborgs universitet.
22. Wadbring, Ingela och Weibull, Lennart /red/ (2000) *Tryckt. 20 kapitel om dagstidningar i början av 2000-talet*.
23. Andersson Odén, Tomas (2000) *Skaraborgar'n och Spionen. Tidningar i Västra Götaland genom 250 år*.
23. Ghersetti, Marina (2000) *Sensationella berättelser. En studie av nyheter från Angola 1987 och om Prinsessan Diana 1997 i dagstidningar, radio och TV*.

JMG:s rapportserie (avslutad 1994)

Rapporter från Avdelningen för masskommunikation

1. Lennart Weibull (1984) *Dagspress och etermedier i Sverige 1979-1983*. (slut)
2. Jan Strid och Lennart Weibull (1984) *Läsvanor och Läsintrussen. 1979-1983*. (slut)
3. Ingela Strid och Lennart Weibull (1984) *Annonstidningsläsning i Sverige*.
4. Ronny Severinsson (1985) *Publiken möter kabel-TV*. (slut)
5. Lennart Weibull (1985) *Närradiolyssnandet i Stockholm 1984*. (slut)
6. Bo Reimer och Lennart Weibull (1985) *Dagspress på arbetsplatsen*.
7. Informatörer i Sverige: Arbetsmarknad Framtidsutsikter (1986) Utdrag ur utredningen om informationsutbildning i Sverige (*UHÄ-rapport 985:13*)
8. Ingela Strid och Lennart Weibull (1986) *Mediesverige 1986*.
9. Bo Reimer (1986) *Läsaren och tidningen*.
10. Rutger Lindahl (1986) *Nyheten om mordet på Olof Palme*.
11. Monika Djerf (1986) *Funktioner hos kabel-TV*.
12. Anders Ohlsson (1986) *Att svara eller inte svara - det är frågan*.
13. Ronny Severinsson (1987) *Den nya medieframtid - TV via satellit och kabel*.
14. Ingela Strid och Lennart Weibull (1988) *Mediesverige 1988*.
15. Ronny Severinsson (1989) *Agerande och utveckling inom dagspressen i Västergötland*.

Rapporter från Institutionen för journalistik och masskommunikation (avslutad 1994)

1. Emanuelsson, Eva & Karlsson, Kristina (1991) *Informatörer inför 90-talet*. Pris: 90 kronor.
2. Wallin, Ulf (1991) *Bilden av EG*. Pris: 120 kronor.
3. Wallin, Ulf (1992) *EG - Hot eller löfte? Argument i dagspress, radio och TV för och emot svenskt EG-medlemskap*. Pris: 100 kronor.
4. Flodin, Bertil (1993) *Samhällskommunikation under 80-talet. En kunskapsöversikt*. Pris: 150 kronor.
5. Severinsson, Ronny (red), (1995) - *Studier i medielandskapet. Ett urval av analyser genomförda på uppdrag av Pressutredningen -94*. Pris: 200 kronor.

Arbetsrapporter

Arbetsrapporter från Avdelningen för masskommunikation (1980 — 1990) (Pris: 60 kr + moms och porto)

1. Lennart Weibull (1984) *Trender i massmedieanvändningen*.
2. Bo Reimer (1985) *Tidningsläsning i södra Halland*.
3. Lennart Weibull (1985) *Läsvanor för svensk morgonpress 1979-1984*.
4. Ingela Strid, Lennart Weibull (1985) *Sport i medierna*.

5. Lennart Weibull (1985) *Masskommunikationen i Sverige. Några reflektioner om läget 1985*.
6. Karl Erik Rosengren, Bo Reimer (1985) *Internaliserad kultur. Ett forskningsprogram om värden, individer och massmedier*.
7. Robert Burnett, Peter Esaiasson, Bo Reimer (1985) *Milestones in Mass Communication Research: Media Effects. A Review Essay*.
8. Bo Reimer (1985) *Values and the Choice of Measurement Technique. The Rating and Ranking of Postmaterialism*.
9. Lennart Weibull (1986) *Press, radio, TV och nya medier i Japan*.
10. *Nyhets-spridningen om mordet på statsminister Olof Palme. En sammanställning av Statistiska Centralbyråns intervjuundersökning 2-4 mars 1986*.
11. Rune Hedberg och Lennart Weibull (1986) *Kassettidningsläsning på Gotland*.
12. Lennart Weibull (1986) *Massmediernas framtida utveckling*.
13. Ronny Severinsson (1986) *Tidningsläsning i Södermanland*.
14. Maria Elliot, Bo Reimer och Lennart Weibull (1986) *Tidningsläsning i Kalmar län*.
15. Lennart Weibull, Dagspresskollegiet (1986). *Läsvanor 1986*.
16. Bo Reimer och Karl Erik Rosengren (1986). *Maps of Culture: Macro and Micro*.
17. Maria Elliot (1986). *Allmänhetens syn på massmediernas trovärdighet*.
18. Lennart Weibull (1986) *Tendenser i svensk dagstidningsläsning*.
19. Bo Reimer (1986) *Social Space and the Structuring of Communication Processes*.
20. Lennart Weibull och Ronny Severinsson (1987) *Actions and Reactions - the Nordic Countries in Age of Satellite Broadcasting*.
21. Lennart Weibull (1987) *Massmediernas räckvidd 1985/86*.
22. Ronny Severinsson (1987) *Dagspressutvecklingen i Västergötland*.
23. Keith Roe (1987) *The Swedish Moral Panic over Video 1980-84*.
24. Bo Reimer (1987) *Dagens Nyheter i västra Sverige*.
25. Ann-Marie Hellerström (1987) *Lokal-TV- ett reellt alternativ till satellit-TV*.
26. Ronny Severinsson (1987) *Skaraborgspressens innehåll 1950-1985*.
27. Ronny Severinsson (1987) *Tidningsläsning i Essunga, Götene och Vara*.
28. Karin Björkqvist (1988) *Tidningsläsning i Gästrikland - presentation av en läsarundersökning*.
29. Bo Reimer (1988) *Reading Postmaterialism*.
30. Lennart Weibull (1988) *Publicistisk sed. Ett forskningsprogram om ett regelsystem och dess betydelse för svensk journalistik*.

31. Magnus Anshelm och Lennart Weibull (1988) *Läsvanestudien 1986. Huvudresultat och metodjämförelse.*
32. Magnus Anshelm (1988) *Sverige - nu - SOM 86 - en jämförelse av två undersökningar.*
33. Rutger Lindahl och Lennart Weibull (1988) *Palme i amerikanska ögon. En studie av den amerikanska pressens behandling av nyheten om mordet på statsminister Olof Palme 1986.*
34. Magnus Anshelm (1988) *Massmediernas räckvidd 1986/87 - en analys av Mediebarometern.*
35. Ingela Strid (1988) *Svenska folkets intressen 1973-1982. En sekundärbearbetning av Testologens mätningar av intressen.*
36. Anders Ohlsson och Keith Roe (1988) *Mått på mätning - En förundersökning av fördelningsegenskaper och stabilitet hos linje- och kategoribaserade mått.*
37. Britt Börjesson (1988) *Brott och publicitet. Kriminaljournalistik och presstetik under 1900-talet.*
38. Lennart Weibull (1988) *Rapport från kontaktresa till Uruguay 10-22 april 1988.*
39. Gunilla Jarlbro (1988) *En kvalitativ studie av hur människor upplever tidningsinnehåll.*
40. Monica Löfgren (1988) *Kabel-TV i Göteborg.*
41. Lennart Weibull (1988) *Lokal-TV via kabel. Synen på en ny kanal bland andra medier.*
42. Karin Björkqvist (1988) *Tidningsläsning i Värmland. Presentation av en läsundersökning från våren 1977.*
43. Keith Roe (1988) *Adolescents' VCR Use: How and Why.*
44. Monika Djerf (1989) *Finns det funktionsdimensioner i medieanvändningen? En faktoranalys.*
45. Karin Björkqvist (1989) *Det politiska tidningsvalet.*
46. Magnus Anshelm och Jan Strid (1989) *Läsvanor och läsintressen.*
47. Monika Djerf (1989) *Massmedier och beslutsfattare: en litteraturstudie.*
48. Britt Börjesson (1989) *Pressens självsanering. Ett regelsystems framväxt.*
49. Magnus Anshelm (1989) *Mediebarometern resultat från 1988/99.*
50. Lennart Weibull (1989) *Rapport från en andra kontaktresa till Uruguay. Om massmedier, utbildning och forskning i social kommunikation samt Instituto Comunicacion y Desarrollo.*
52. Monica Löfgren (1989) *Nyhetstidningen 8 sidor - innehåll, spridning och läsning.*
53. Keith Roe (1989) *Notes on the Concept of Aggression and its (Mis) Use in Media Research.*
54. Charlotta Kratz (1989) *Tidningsläsning i Kalmar och på Öland.*
55. Catharina Kisch och Mikael Stoltz (1989) *City 103 och dess lyssnare - en undersökning om lyssnandet på svenska arbetsgivarreföreningens närradiostation i Göteborg.*
56. Karin Björkqvist (1990) *Mediebarometern under åttiotalet.*
57. Roger Wallis (1990) *Music, music everywhere, and so much of it the same.*
58. Charlotta Lekvall och Patrik Vult von Steyern (1990) *City 103 och tre livsstilar.*
59. Margareta Melin (1990) *Kommunaktuellt - studier av tidningens spridning och abonnenternas läsvanor.*
60. Maria Elliot (1990) *Förtroendet för medierna.*
61. Keith Roe (1990) *Never Has so Much Been Written by so Many about so Few, or, Why Youth Research?*
- Arbetsrapporter från Institutionen för journalistik och masskommunikation (1990 - (Pris: 80 kr + moms och porto)**
1. Ronny Severinsson (1990) *Massmedier, allmänhet och flyktingfrågor i Sverige och Sjöbo. En fallstudie på Sjöbo.*
2. Ronny Severinsson (1990) *Tidningsläsning i Nordvästra Skåne.*
3. Charlotta Kratz (1990) *Tidningsläsning i sydöstra Skåne. En presentation av en läsundersökning.*
4. Bo Reimer (1990) *Kulturdiskussioner - Inlägg i tre eviga debatter.*
5. Charlotta Kratz (1990) *Tidningsläsning i Jönköping. En presentation av en läsundersökning.*
6. Charlotta Kratz (1991) *Verklighetsval och kapital. En studie av det ekonomiska och det kulturella kapitalets betydelse för läsningen av stockholmstidningar utanför Stockholm.*
7. Deanna Huthman (1991) *Dynamisk public relations. En explorativ studie av Public Relations i fyra företag.*
8. Admassu Tassew (1991) *Public service broadcasting concept and practice: a preliminary overview of the ideals and some swedish experience.*
9. Ronny Severinsson (1991) *Tidningsvanor i Gästrikland 1989. Presentation av en läsundersökning.*
10. Lennart Weibull (1991) *Publik och medier i samspel. En analys gjord för MedieSverige 1991.*
11. Monica Löfgren (1991) *Massmediernas räckvidd 1979 - 1990.*
12. Lennart Weibull (1991) *Masskommunikation som ämnesområde. Ett försök till empirisk bestämning.*
13. Charlotta Kratz (1991) *Tidningsläsning i Södra Halland 1990, jämförelser med situationen 1984.*
14. Margareta Melin (1991) *Från kulturteori till journalistkultur. En litteraturöversikt över diskussionerna kring kulturbegreppet.*

15. Charlotta Kratz (1991) *Från icke-läsare till allätare. Fyra läsartyper i Stockholm och i landsorten.*
16. Kent Asp (1992) *Partiskheten i Sveriges Radios och TV4:s nyhetsprogram under 1991 års valrörelse.*
17. Ronny Severinsson (1992) *Med eller utan prenumeration i Eskilstuna och Katrineholm. Presentation av en läsa rundersökning från hösten 1990.*
18. Karin Björkqvist Hellingwerf (1992) *Mediebarometern 1979-1991.*
19. Karin Björkqvist Hellingwerf (1992) *Dagspress och medievanor. En analys av läsvanestudien 1991.*
20. Lennart Weibull och Karl Erik Rosengren (1992) *Swedes' view of the world. A Descriptive Report from the First Two BALTICOM Surveys.*
21. Monica Löfgren Nilsson (1992) *Kvinnligt, manligt, journalistiskt - journalisters syn på nyhetsvärdering.*
22. Monika Djerf-Pierre (1992) *A Toaster With Pictures. The Evolution of American Broadcasting 1921-1991.*
23. Charlotta Kratz (1992) *En fråga om smak. Om stabila och rörliga gruppers kulturella preferenser.*
24. Thomas Östberg (1992) *Sportjournalistik - en analys av fyra dagstidningar 1961 - 1991.*
25. Karin Björkqvist Hellingwerf (1993) *Mediebarometern 1979 - 1992.*
26. Carin Nilsson, Åsa Widgren (1993) *Videotex - massmedium eller ej? En litteraturstudie och begreppsanalys.*
27. Margareta Melin (1993) *Var finns kvinnorna? En analys av manligt och kvinnligt i kurslitteraturen vid Journalisthögskolan i Göteborg.*
28. Karin Björkqvist Hellingwerf (1993) *Läsvanestudiens mått på läsvanor. En analys av två mått på läsvanor.*
29. Gunilla Jarlbro (1993) *HIV-aktuellt - En läsarundersökning.*
30. Monica Löfgren Nilsson (1993) *Klimat och kön - Journalisters bedömningar av arbetsklimatet på nyhetsredaktioner.*
31. Bengt Carlsson, Inger Lindstedt, Lennart Weibull (1993) *Studieresa till amerikanska högskoleutbildningar i journalistik, medier och kommunikation - En personlig reserapport.*
32. Håkan Hvitfelt, Lennart Weibull (1993) *Pendeln har svängt - En reserapport från Kina.*
33. Ulf Wallin (1993) *Den franska folkomröstningen - En analys av rapporteringen om den franska folkomröstningen om Maastrichtfördraget i svensk press, radio och TV samt i övriga nordiska länders press.*
34. Karin Björkqvist Hellingwerf (1994) *Tidningsläsning i Luleå och Kiruna*
35. Tomas Andersson (1994) *Jönköpings-Posten och Smålandsposten - två småländska tidningsstrategier.*
36. Karin Björkqvist Hellingwerf (1994) *Mediebarometern 1979 - 1993.*
37. Bengt Johansson (1994) *Att studera massmediernas innehåll. En genomgång av innehållsstudier inom svensk forskning om journalistik, medier & kommunikation.*
38. Maria Edström, Maria Jacobson (1994) *Massmediernas enfaldiga typer. Kvinnor och män i mediebruset den 17 mars 1994.*
39. Ingela Wadbring, Lennart Weibull (1994) *På konsumenternas sida. En analys av hur konsumentfrågorna speglas i göteborgspresen.*
40. Bo Reimer (1994) *Kulturell identitet och massmedieanvändning på Åland.*
41. Olof Hultén, Carin Nilsson (1994) *Det svenska TV-utbudet 1987 och 1993. Undersökning av sändningstid och programkategorier.*
42. Kent Asp (1994) *Medieval 94'.* Anförande vid Folkrorelsernas Medieforum torsdagen den 20 oktober 1994 (framfört i urval). Forskningsprogrammet Journalistik och demokrati - studier kring medie-kvalitet.
43. Margareta Melin (1995) *Can Women Become Cowboys? The Importance of Journalist Education for the Professional Ideal Among Swedish Journalists.*
44. Margareta Melin (1995) *Female Educators and Male Craftsmen? The Professional Ideals Among Swedish Journalists.*
45. Ingela Wadbring (1995) *Sista ordet är inte sagt än! - en analys av lärarnas syn på jämställdhet vid journalistutbildningen i Göteborg.*
46. Karin Björkqvist Hellingwerf (1995) *Tidningsläsning i Gästrikland.*
47. Gunilla Jarlbro (1995) *Barn, ungdom och reklam.*
48. Karin Björkqvist Hellingwerf (1995) *Mediebarometern 1979 - 1994.*
49. Lennart Weibull (1995) *Journalister om Journalisten. Redovisning av en läsarundersökning från hösten 1994.*
50. Kent Asp (1995) *Kommersialiserade TV-nyheter - på gott och ont. En jämförande undersökning av Rapport TV2 och Nyheterna TV4.*
51. Monica Löfgren Nilsson (1995). "Pennskaften" *Female Journalists in Sweden.*
52. Gunilla Jarlbro (1995) *Våldsbrott i svensk press. En jämförelse mellan åren 1983 och 1993.*
53. Jakob Bjur och Jörgen Thörnqvist (1995) *Samma röster med nya ansikten. En studie av Rapports innehålls-, form- och presentationsmässiga förändring över en tioårsperiod med tyngdpunkt på begriplighet.*
54. Dino Viscovi (1995) *Med Loket mot framtiden. Om unga arbetarklassmän, invandrare, EU och massmedier.*
55. Ingela Wadbring (1995) *Tidningsläsaren - vem är det? En analys av olika gruppers tidnings- användning.*
56. Marina Ghersetti (1996) *Jakten på den försvinnande publiken. Om besök och besökare på svenska biografer.*
57. Kent Asp (1996) *Sverigebilden i TV-nyheterna. En undersökning av Stockholmsdominansen i Rapport (1986 - 1995) och Nyheterna (1991 - 1995).*
58. Lennart Weibull (1996) *Bio, film och samhälle 1995. En analys av svenskarnas biobesök, filmpreferenser och syn på film och samhälle*
59. Birgitte Christiansen (1996) *IT-brug - en litteraturoversigt ud fra et humanistisk-samfundvidenskabeligt perspektiv.*

60. Ylva Brune (1996) *Vålberg i nyheterna - en kamp mellan tolkningsmönster.*
61. Karin Björkqvist Hellingwerf (1996) *Mediebarometern 1979 - 1995.*
62. Ingela Wadbring (1996) *Den journalistiska vägen - vadan och varthän? En studie om kvinnliga och manliga journaliststudenter i Göteborg.*
63. Ylva Brune (1996) *Svenskar, invandrare och flyktingar i rubrikerna.*
64. André Jansson (1996) *TV-tittarna och det sociala rummet - En studie av den sociala positionens betydelse för kanalpreferenser och självuppfattning.*
65. Bo Reimer (1996) *Inte utan relevans - Om ungdomars användning av massmedier.*
66. Birgitte Christiansen (1996) *IT-brug i hverdagslivet - en kvalitativ interview-undersøgelse om ti menneskers computer- og Internetbrug i privatsfæren.*
67. Ebba Sundin (1997) *Barn och massmedier - En forskningsöversikt.*
68. Monica Löfgren Nilsson (1997) *Hon och han i journalistutbildningen - Ett pedagogiskt projekt.*
69. Bertil Flodin (1997) *Medborgarna och EU-informationen - En studie av inställning, aktivitet och kunskap hos svenska folket inför folkomröstningen 1994*
70. Maria Edström (1997) *Kön och journalistik - att utvidga medieverkligheten. En litteraturöversikt*
71. Larsåke Larsson (1997) *Forskningsöversikt - Kommunjournalistik.*
72. Torsten Malmström och Lennart Weibull (1997) *Snöstormen den 17 november 1995.*
73. Anna Maria Andersson (1997) *Vem är den svenske journalisten? - En studie av journalistkåren i yrkesliv och vardagsliv 1994 - 1995.*
74. André Jansson (1997) *Svensk dagstidningsläsning i förändring. Resultat från Riks-SOM-studien 1996.*
75. Britt-Marie Leivik Knowles (1997) *Inter-organisatorisk kommunikation mellan myndigheter och medier. Forskningsöversikt över myndigheters och mediers interaktion i samband med allvarliga samhällsstörningar.*
76. André Jansson (1997) *Sätt att se på TV. En kvantitativ problematisering av den selektiva TV-publiken.*
77. Sigurd Høst och Ronny Severinsson (1997) *Avisstrukturen i Norge og Sverige - 1960 til 1995. Arbeidsrapport nr. 1 fra prosjektet Norsk-svensk dagspresseutvikling.*
78. Anders Lithner och Ingela Wadbring (1997) *Ungdomars dagstidningsläsning.*
79. André Jansson (1997) *Tidningsvärden i morgon- och kvällspress.*
80. Tomas Andersson Odén (1997) *Pressen i Skaraborg. Tidningar och redaktörer från 1793 och framåt.*
81. Magnus Andersson (1997) *Populärmusik: såväl Wu-Tang Clan som Pat Bone.*
82. Birgitte Christiansen och Annika Bergström (1998) *Tidningars symbol- & bruksvärde. Kvalitativa intervjuer med några av Göteborgs-Postens & Hallands Nyheters läsare.*
83. Erik Fjellman och Jan Sjögren (1998) *Nyhetsläsning på Internet - Svenska CNN från ett användarperspektiv.*
84. Ronny Severinsson /red/ (1998) *Lokalt innehåll i norska och svenska tidningar. Fyra redaktörer läser varandras tidningar.*
85. Anna Maria Andersson, Birgitte Christiansen & Karin Fogelberg (1998) *Vad tycker tittarna? En publikstudie av två underhållningsprogram.*
86. André Jansson (1998) *Dagstidningsläsning 1997. En tabellrapport från Dagspresskollegiet.*
87. Kent Asp (1988) *Medierna och giftutsläppet i Hallandsåsen.*
88. Ronny Severinsson (1988) *Marjasin i medierna. En innehållsanalys på uppdrag av Medieakademien.*
89. Annika Bergström (1988) *Tidningar, radio och TV i västra Småland.*
90. Annika Bergström (1999) *Internet i svenska hushåll hösten 1997.*
91. Lennart Weibull och Ingela Wadbring (1999) *De nya svenskarna möter svenska massmedier.*
92. Liselotte Englund (1999) *Katastroffjournalistikens dilemman. En forskningsöversikt med etiska och psykologiska perspektiv.*
93. Josefine Sternvik (1999) *Dagspressens ungdomssatsning.*
94. Maria Domellöf (1999) *Mycket nöje! Nöjesjournalistik i förändring.*
95. Annika Bergström (1999) *Internet i medielandskapet.*
96. Anna Maria Jönsson (2000) *Radio och TV i allmänhetens tjänst? Allmänhetens syn på public service-verksamheten.*
97. Liselotte Englund (2000) *Kvalitetseffektivitet i Public Service-radion. En kunskaps- och forskningsöversikt med förslag till indikatorer på radiokvalitet.*
98. Kent Asp, Bengt Johansson och Åsa Nilsson (2000) *Medievalsundersökningen 1998. Teknisk rapport.*
99. Magnus Fredrikson (2000) *Var skall jag kryssa? - En studie av RSV:s och dagspressens personvals information inför valet 1998.*
100. Stina Bengtsson (2000) *Personvalet och journalisterna - 16 svenska journalister om det första svenska personvalet 1998.*

Arbetsrapporter från Institutionen för journalistik, medier och kommunikation (2001-)

1. Annika Bergström & Ingela Wadbring (2001) *Medierna i vardagslivet. En metodologisk skiss över hur det är möjligt att använda dagböcker som insamlingsmetod i medieforskningen.*
2. Kent Asp & Magnus Fredriksson (2001) *Bilavgaserna och den allmänna opinionen. Åsikter och handlingsberedskap.*
3. Tomas Andersson Odén (2002) *2001 års publicistiska bokslut. En rapport om 36 tidningars bokstäver - i siffror.*
4. Gabriella Sandstig (2002) *Organisation och kön. En strategisk litteraturöversikt av ämnesområdena organisation och kön applicerat på forskningsprojektet "Kvinnorna i journalistkulturen".*
5. Therese Eriksson (2002) *Gratis-tidningsmarknaden i Sverige 2001.*
6. Rudolf Antoni (2002) *Publikens publik. Aktuell forskning kring användning och värdering av medier.*
7. Rudolf Antoni & Therese Eriksson (2002) *Läsvanestudien. En tabellrapport.*
8. Gabriella Sandstig (2003) *Orons platser. En granskning av människors upplevelser av rädsla och otrygghet.*
9. Tomas Andersson Odén (2003) *2002 års Publicistiska bokslut. Del 1 Om tidningars redaktioner och innehåll.*
10. Ingela Wadbring (2003) *2002 års Publicistiska bokslut. Del 2 Om läsares och medarbetares syn på tidningar.*
11. Tomas Andersson Odén & Ingela Wadbring (2003) *Teknisk rapport för publicistiska bokslut.*
12. Mariann Björkemarken (2003) *Jönköpings Lokal-TV Förening. Utvecklingen av en lokal TV-verksamhet.*
13. Kent Asp (2003) *Medieval 2002 - partiskheten och valutgången. En studie av valrörelsens medialisering.*
14. Petra Sintorn (2003) *Publicistiska bokslut - hyllvärmare eller redskap för förändring?*
15. Oscar Westlund (2003) *Betala för nyheter på internet?*
16. Bengt Johansson, Lisa Henricsson & Annelie Karlsson (2003) *Hur farligt är Göteborg? Risker i GP:s lokaltyheter.*
17. Gabriella Sandstig (2004) *Att undersöka otrygghet - en metodstudie.*
18. Tomas Andersson Odén (2004) *2003 års Publicistiska bokslut. Del 1 Om tidningars redaktioner och innehåll.*
19. Ulrika Andersson (2004) *2003 års Publicistiska bokslut. Del 2 Sportens olika sidor: männens och de manliga sporternas revir.*
20. Josefine Sternvik (2004) *Ögonrörelser och dagstidningsläsning - en forskningsöversikt.*
21. Valpuri Mäkinen (2004) *En tidning för alla? Om invandrarans användning av och attityder till medier i allmänhet och dagstidningar i synnerhet.*
22. Eva Berglie (2004) *Jakten på lycka. En teoriutvecklande studie av tredjepersonseffekten.*
23. Åsa Nilsson (2004) *Mediers räckvidd. En jämförelse av mätmetoder och undersökningar.*
24. Oscar Westlund (2004) *www.lokaltidning.se . Prenumeranterns attityder till sin lokaltidning och nättidningsläsning.*
25. Karin Fogelberg (2005) *Media Literacy. En diskussion om medieundervisning.*
26. Mira Öhlin (2005) *Fågel, fisk eller... Om klassresenärers medievanor.*
27. Tomas Andersson Odén (2005) *2004 års publicistiska bokslut. Om tidningars redaktioner och innehåll.*
28. Anna Maria Jönsson (2005) *Mångfalden i journalistkåren - studier av social sammansättning, samhällsyn och nyhetssyn i den svenska journalistkåren.*
29. Tomas Andersson Odén (2005) *President Chavez i press, radio och TV. Mediebevakningen av folkomröstningskampanjen i Venezuela, augusti 2004.*
30. Ulrika Andersson (2005) *Journalister och deras läsare. En studie av tidningsjournalisters syn på läsare och läsundersökningar.*
31. Ulrika Andersson, Ingela Wadbring (2005) *I gratis-tidningsland.*
32. Carl Bergholtz, Johan Olsson (2005) *Unga dagstidningsläsare i ny mediesituation.*
33. Åsa Nilsson, Lennart Weibull, Annette Hill (2005) *Synen på icke-fiktions-TV. Resultatredovisning.*
34. Ulrika Andersson (2005) *Nya svenskar och svenska medier.*
35. Ulf Wallin, Johannes Bjerling, Christoffer Lärkner (2006) *Barnen i nyheterna om tsunamin. En studie av mediernas rapportering under första månaden.*
36. Oscar Westlund (2006) *Media and Communication studies in Sweden. Disciplinary Boundary Construction - a theoretical contribution to Theory of Science.*
37. Oscar Westlund (2006) *Känslor av medieförtroende.*
38. Kent Asp (2006) *Journalistkårens partisympatier.*

39. Jonas Ohlsson (2006) *Partiernas press*
40. Ulrika Hedman (2006) *Har ni nåt webbigt? En fallstudie av Göteborgs-Postens flerkanalpublicering: Redaktionell organisering och arbetsrutiner, nyhetsvärde samt medielogik*
41. Anna Bolin (2006) *In whose interest? A journalists' view of their responsibilities and possibilities within the mainstream press in Sri Lanka*
42. Kent Asp (2006) *Rättvisa nyhetsmedier. Partiskheten under 2006 års medialväxning*
43. Marina Ghersetti (2007) *Bilden av funktionshinder. En studie av nyheter i Sveriges Television*
44. Malin Dellgran (2007) *Konsten att förhandla. Om journalister i en kommersiell tv-kultur*
45. Johannes Bjerling (2007) *Partiledarutfrågningarna i SVT 2006*
46. Ulrika Andersson (2007) *Fokus på unga vuxna. Sociala förändringar och växande medieutbud skapar nya medievanor bland unga*
47. Oscar Westlund (2007) *Mobiltelefonianvändning. En forskningsöversikt*
48. Jonas Ohlsson (2007) *Göteborgsakademiker 2006. Medieinnehav och medieanvändning bland unga högtbildade*
49. Ingela Wadbring (2007) *Från annonsblad till tidningar. Decenniers utveckling av lokala gratistidningar.*
50. Oscar Westlund (2007) *Mobiltelefonen som multimedie och nyhetsmedium. Ett användarperspektiv.*
51. Gabriella Sandstig (2007) *Förtroendet för polisen. En analys av medborgarnas syn på polisen och dess roll i samhället 1986 - 2006.*
52. Sandra Byström, Björn Danielsson, Bengt Johansson (2007) *Regionala TV-nyheter i medielogikens tid. En studie av Västnyttens bevakning av Västra Götalandsregionen.*
53. Mathias A Färdigh (2008) *Mediesystem i Europa. En studie av de europeiska ländernas mediesystem utifrån ett användarperspektiv.*
54. Tomas Andersson Odén, Johannes Bjerling (2008) *A-press med borgerliga ägare.*
55. Therese Blomqvist, Maja Norin (2009) *"Sjuning, åttning, nining Tidning!" -Förskolebarns föreställningar om dagstidningen*
56. Ulrika Hedman (2009) *Läsarmedverkan: Lönande logiskt lockbete. Nättidningarnas användarskapade innehåll ur ett redaktionellt ledningsperspektiv.*
57. Magnus Ekström, Björn Granstrand (2009) *Dagstidningen på 3,5 tum? En nutids- och framtidsstudie av svensk dagspress förhållande till mobila tjänster.*
58. Johan Cedersjö, Roger Gustavsson (2009) *Hot eller möjlighet? En kvantitativ studie av svenska landsortsbaserade dagspressjournalisters inställning till användarskapat innehåll.*
59. Marina Ghersetti (2009) *Personer med invandrarbakgrund i SVTs nyhetsprogram. En innehållsanalys av Rapport, Aktuellt, Sportnytt och Kulturbyråerna 2001.*
60. Marina Ghersetti (2009) *Terrorattackerna i USA. Sveriges Radios rapportering om den 11 september 2001.*
61. Monica Löfgren Nilsson (2009) *Kvinnor, män och nyheter i televisionen. En innehållsstudie av ämnen och källor under 45 år.*
62. Johannes Bjerling, Jonas Ohlsson (2010) *En introduktion till logistisk regressionsanalys.*
63. Diana Jacobsson (2010) *Viruset och vaccinet. En undersökning av pressens rapportering kring vaccinationen i samband med svininfluensan 2009.*
64. Marina Ghersetti, Tomas A. Odén (2010) *Snöovädret i medierna vintern 2009-2010.*
65. Marina Ghersetti (2011) *Olika men ändå lika. Rapporteringen om riksdagsvalet 2010 i fem stora pappers- och webbtidningar.*
66. Mira Hjort, Signe Oskarsson, Madelene Szabó (2011) *Jättekliv eller tidsfördriv. En studie i hur svenska journalister använder sociala medier som arbetsverktyg.*
67. John Rejnäs, Martin Gunséus (2011) *GP.se - om publiken själv får välja. En studie i publikens delningsvärdering.*
68. Carl Malmer (2012) *Professionell men personlig. En publikstudie av läsares uppfattningar om journalisters aktivitet på twitter.*
69. Ingrid Lord (2013) *Institutioners organisatoriska lärande från samhällskriser. En studie av redaktioner, myndigheter och resebyråer i samband med tsunamivarningen 2012.*
70. Magnus Fredriksson, Josef Pallas (2014) *Den medialiserade myndigheten. En analys av svenska myndigheters anpassningar till medielogiken*
71. Anna Erwander, Hugo Lindkvist (2014) *"Det här var dagen då anonyma tonåringar via sociala medier startade ett upplopp i Göteborg". En studie över gestaltningen i fyra svenska tidningar av gatuoroligheterna i samband med "Instagramhändelserna" i Göteborg i december 2012.*

De flesta av rapporterna finns tillgängliga på JMGs hemsida. <http://www.jmg.gu.se/publicerat/arbetsrapporter/>

Institutionen för journalistik, medier och kommunikation

Box 710
405 30 GÖTEBORG

TEL 031 - 786 5179 e-post christina.jones@jmg.gu.se